



See also page 100.

Узъиуа Хувадъи
Узъи ндъиуи
Умтвдъи Хувадъи
Умтвдъи Хувадъи

А
маньрамыи ишоу боинах
ин исъс нбвци инакстн
искои нгоичи маньрамыи

шуба и т.п. материя смачивается

ΕΙΣΙ ΕΡΩΤΗΤΑΙ ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ ΕΧΟΥΣΑΙ

ἀλλὰ φέρονται ἀπὸ αὐτοῦ ὅτι οὐκοί
δοσι τῶν ἀρχοτέρων τῶν φωνῶν
ταύτων τῶν παρομιμαρῶν περὶ
τοῖς οἷς ἐκείνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν π
ρωτῶν αὐτῶν ἐλαλείαν τοῖς· εἰ περὶ αὐτῶν παρ
αὐτοῖς οἷς· ἀμὲν ἀμὲν λέγουσιν ὅτι
ἔγωγε μὴ θύρω τῶν προῦστων· ὡς
ὅσοι ἦλθον πρὸς μου· κλέπτεισθε καὶ
λησάτε· ἀλλ' οὐκ ἐκώσων αὐτῶν τὸν πρό
υστα· ἔγωγε μὴ θύρω· δι' ἐμοῦ ἐστὶ
ἐστὶ σέλησθαι θῆσε· καὶ ἔσελεσται
ἔσελεσται καὶ ἐρομὴν ἀρνήσεται
κλέπτεισθαι καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους
θῆσε καὶ ἀπολέσει· ἔγωγε ἦλθον ἵνα ζῶ
ἔχωσιν καὶ περισσοτέρως· ἔγωγε μὲν
πολλοὶ μὲν ὁ καλὸς· ὁ ποιοῦν ὁ καλὸς
τῶν φωνῶν αὐτοῦ· ἐγένετο ὡς ἐπὶ τῶν
προῦστων· ὁ μὲν τὸς δὲ καὶ οὐκ ἔγνω
πολλοὶ μὲν· οὐ οὐκ ἔγνω· τὸν πρόστα
ἴδω· θεωρεῖ τὸν λύκο· ἐρχόμενον
ἔσθ' ἵνα σιτῇ τὸν πρόστα καὶ φάγῃ
ἔσθ' ἵνα σιτῇ τὸν πρόστα καὶ σκωρπύλλῃ
τὸν πρόστα· ὁ δὲ μὲν τὸς φάγῃ
ὅτι μὲν τὸς ἀτὶ καὶ οὐ μέλει αὐτῷ

εἰς.

1836. 68

Fr. qu. 68

Χ
λ
ε
τ
τ



Σ' χ' α' μ' ε' ρ' η' ω' · και' πε' ρ' ε' πα' ν' τ' ε' ο'
ι' σ' ε' ρ' η' τ' ω' ι' ε' ρ' ω' ν' τ' η' τ' ο' ω' σ' ο' λ' ο' μ' ω' ρ' ·
Ε' κ' υ' κ' λ' ω' σ' α' ρ' ο' ω' ν' α' υ' τ' ο' ρ' ο' ι' i' ο' u' δ' α' i' ο' i' ·
Σ' ε' λ' α' γ' ο' ρ' α' i' τ' ε' ω' · ε' ω' i' π' o' t' e' τ' η' ν' ψ' η' χ' η' ν'
η' μ' ε' ρ' α' i' ρ' ε' s' · ε' i' σ' u' q' d' o' x' s' · ε' i' π' e' η' μ' e' ρ'
πα' ρ' ρ' η' σ' i' a' · α' i' π' e' κ' ρ' i' θ' η' α' i' τ' o' i' s' o' i' s' ·
Ε' i' π' o' ρ' η' μ' e' ρ' και' ο' u' τ' o' i' q' u' a' l' i' t' e' ρ' · τ' o' u' e' ρ' γ' o' u'
α' i' q' u' o' n' π' o' i' ω' i' e' ρ' η' τ' o' u' o' m' o' m' a' λ' η' t' o' u' π' e' s' m' e'
τ' a' u' t' o' u' m' a' ρ' t' y' r' e' q' u' e' ρ' i' e' m' o' u' · α' λ' λ' i' t' e' ρ'
δ' π' i' q' u' a' l' i' t' e' ρ' · ο' u' γ' a' ρ' α' i' e' i' e' k' t' o' u' p' r' o' u' t' a'
τ' o' u' p' e' i' m' o' u' ρ' k' a' d' o' i' s' ε' i' π' o' ρ' η' μ' e' ρ' · i' t' a'
π' o' r' o' u' a' l' t' o' u' t' a' i' e' m' a' t' h' e' s' φ' ω' ρ' η' s' m' o' u'
α' i' o' u' ε' i' · κ' a' t' o' u' η' η' u' o' s' k' a' i' a' u' t' a' και' α'
κ' o' λ' o' u' t' h' o' i' s' m' o' i' · κ' a' t' o' u' η' u' o' s' k' a' i' o' u' ρ' i' o' r' d' i' d' o' u'
α' i' t' o' i' s' t' o' u' m' e' t' a' p' o' λ' o' u' m' e' t' a' i' s' t' o' u' m' a' t' h' e' s' ·
Σ' d' x' a' r' p' a' s' s' e' i' s' a' u' t' a' i' e' k' t' h' e' s' χ' a' r' o' s' m' e' ·
o' p' h' e' m' o' u' o' d' e' d' o' u' k' i' m' o' i' · m' e' t' o' u' p' a' n' t' o' u'
α' i' t' i' · και' ο' u' d' e' d' i' n' a' t' a' i' a' r' p' a' s' s' e' i' s' t' o' u' p' e' s' m' o' u' ·
q' u' o' n' k' a' i' o' p' i' e' r' ·
u' o' s' m' e' r' i' e' u' a' s' a' s' a' r' o' u' o' u' λ' i' θ' o' u' p' a' l' l' o' u'
o' i' i' o' u' d' a' i' s' i' e' ρ' a' λ' i' θ' a' s' o' u' s' i' n' a' i' t' o' u' ·
a' i' t' o' i' k' ρ' i' θ' η' a' i' t' o' i' s' o' i' s' · t' o' s' x' a' i' k' a' t' o' u'
e' ρ' γ' a' i' e' d' a' z' o' u' m' e' t' o' u' p' e' s' m' o' u' ·
d' i' a' p' i' o' u' a' u' t' o' u' e' ρ' γ' o' u' λ' i' θ' a' i' e' t' e' m' e' ·

Свѣтъ да здарѣтъ. прѣдѣмъ да здарѣтъ.

[illegible]

ἐν τῇ ἡμέρῳ προσκόωτῃ, ὅτι το
φῶς τοῦ κοῦ μου τοῦ του χί περ
ἐὰρ δέ τις περιπατῇ ἐν τῇ ρυτί
προσκόπτει, ὅτι τὸ φῶς οὐκ ἔστιν
αὐτῷ. ταῦτα εἰ πεκαίμεθα τοῦτο
λέγει αὐτοῖς· χαίλαρος ὁ φίλος ἡμῶν
κεκοίμηται· ἀλλὰ πορεύομαι ἔτι ὅτι
ὑποβύθω αὐτόν· εἰ πορεύομαι ἐν
ταῖς αὐτοῦ· κεκοίμηται σὺ θῆσαι
ἔρεϊ καὶ δὲ ὁ ἰὸς περὶ τοῦ θανάτου αὐ
τοῦ ἐκείνου δὲ ἐδοξάρῃ· ὅτι περὶ
κοιμήσεως τοῦ ἄνθρωπου λέγει· τὸ π
οῦν εἰ περ αὐτοῖς ὁ ἰὸς πορεύεται· χα
ίλαρος ἀπέθανε· ὅτι χαίρων δὲ ἡμῶν ἡ
τοιγάσθη· τὸ πούκ' ἡμῶν ἐκεῖ· ἀλλ'
ἄρα μὲν προῦς αὐτόν· εἰ περ οὖν θ
μασὶν ὁ λόγος μερὸς δίδυμοι τοῖς σ
μαθῆται· ἄρα μὲν καὶ ἡμῶν ὁ ἰὸς
ἀποθάνω μὲν μετὰ τοῦ· ἐλθὼν οὖν
ὁ ἰὸς ἀφ' ἐραὶ τοῦ πᾶσας ἡμέρας
ἡ δὲ ὁ χορταίνω τῷ ἐρήματι· ὡς δὲ
ἡ ἀνθάρις ἀφ' ὧν ἱεροσολῶν μὲν
ὡς ἀπὸ αὐτῶν δεκά πενήτε· καὶ
πολλοὶ ἐκ τῶν ἰουδαίων ἐληλύθησαν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

...ηρώς, ἀπὸ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

...καὶ τῆς οὐδ' ἔτι...

[Faint handwritten Cyrillic script, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὁ ἔρωσκαρ
τοῦ ἐαυτοῦ ἀσπράττω. Π

αὐτὴ ἡ γυνὴ οὐκ ἔβρισκε αὐ-
τὴν μεχλὶς καὶ ἀρχὴν ὅ-
ταν τὸν μάθῃ τις ἐν αἰχμῇ
καὶ αἰσθῇ τῆς ἐκείνου ἀ-
σθενείας, τὴν καὶ ταύτην
σφίγγει τὴν ἐκείνου ψυχὴν
ὡς οὐκ ἔστιν ἡσυχία τῆς
ἀμαυροῦσης τῆς γυναικός.
καὶ θύσαντες ἐκείνην πα-
ραφυλακίαν οὐδεὶς γὰρ
δύναται ἀσθενεῖσθαι τῇ
ἐκείνου ἀσθενείᾳ, ἐὰν μὴ
μικρὸν ποδὶς ἔχῃ τῆς
ἐκείνου αἰσθητικῆς κατὰ
τὸν οὐκ ἔστι τὸ σῶμα ἡ τῆς ψυ-
χῆς. τότε γὰρ συγκρίνας τὴν
ἐκείνου ἀσθενείαν τῇ τοῦ
ἑωυτοῦ ἀσθενείᾳ, τὴν καὶ ταύτην

γράσσει τὴν αὐτὴν μετὰ
 αὐτῆς· **Δ**ρά τὰ πρῶτα
 οὐδὲν ἔστι τελευτῶν αὐτὸ
 ἔργον τοῦ αὐτοῦ· καὶ οὐδὲν
 ἐστὶν ἔτι τῷ γραμματικῷ
 ἐλαττεῖν αὐτοῦ ἢ σφραγίσ-
 του τοῦ· μαλλον δὲ ἐν τοῦ
 πρῶτου δουλοῦ ὑποδέρχεται· καὶ τὸ
 ἔργον αὐτοῦ ἔχει κατὰ τὴν
 τοῦ φύλου· κατὰ τοῦ
 οὐκ ἐστὶν τὸ ἔργον αὐτοῦ
 πρῶτον πρῶτος· καὶ οὐ-
 ποιᾷ δὲ αὐτὴν δὲ αὐτὴν
 μὴ· καὶ ἄρ' αὐτὴν δὲ αὐ-
 τὴν τὰ πρῶτα οὐ κατὰ
 χαρμὴν· διὰ τοῦτο αὐτὴν
 σὺν ὅκῳ αὐτῆς τὰ πρῶτα
 καὶ σὺν τῇ μὴ κατὰ
 τὴν μὴ οὐκ ἐστὶν

ἐν τούτῳ ἔργῳ· καὶ πολλὰ
ἐν τούτῳ αὐτοῖς τοῖς πάσι
τῆς φύσεως· καὶ διολίσθη-
μασιν αἰσχυρῶν καὶ μὴ αἰσχυρῶν
ἐν θύμῃ στερῶν· πολλάκις δὲ
καὶ δι' αἰσχυρῶν καὶ ἀνίμω
κοχαφισμῶν· ἐν ᾧ οἱ δὲ πό-
σοις καὶ ἀρρωσθίμασι σωμα-
τικοῖς· καὶ ἄλλοτε πῶχαι
καὶ ἐν δόξῃ τῆς ἀναισθησίας
καὶ ποτὲ ἐν βύθιοις πόρου
δείρου· καὶ ἐγκαταστάσι· καὶ
πολέμῳ φαρμακείᾳ τοῦ διαβολῆ
δυνάμει αὐτοῦ ὅπως ἐκφοβᾶται·
ποτὲ δὲ διαφόροις τραυμα-
σι· καὶ ταῦτα πάντα γίνονται
ἰσχυρῶς ἐν αἰτίαις τούτων πει-
ρωθῆναι· καὶ ἰσχυρῶς συμβῆναι

αὐτοῖς ὅτις ἀμεχίαν ἔσται
μοῖς. ἢ χάριτι τῶν πραγμάτων
ἐμοῖς ἀφίσταται ἀμεχίαν ὡς
πρωτῆς, ἢ ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς
μελλούσας. ὡς τε ἡ Ζαυακή
οἱ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τῆς χάριτος
τοῖς ἀποστόλοις. τῶς δὲ τῆς χάριτος
τὸ ἐαυτοῦ ἀσθενεῖς, ἡ Ζαυακή
ἐπὶ τῆς χάριτος τῶν πραγμάτων
μαρτυροῦν τῇ ἐαυτοῦ χρείᾳ
τῶν πραγμάτων διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ
ἐαυτοῦ ἡ Ζαυακή ἔχει τῆς χάριτος
ἡ ἀσθενεῖς τῇ ἐαυτοῦ ἀσθενείᾳ
ἐφ' ἧς, οὐκ ἂν ἡμεχίαν καὶ ὁ
πρωτος. καὶ πάλιν ὁ δὲ εἰς
χίρας τῶν πραγμάτων τῶν πραγμάτων
τοῖς ἀποστόλοις ἐαυτοῦ. ἀλλ' ἡ
πρὸς τῶν πραγμάτων τῶν πραγμάτων
τῇ ὁ δὲ τοῦ ὅτι, ἀχάρις ἡ σὺ

[illegible]

ἀποκαταστήσει· οὐχ ἵνα κληθῇ
καὶ ὁ ἄλλος ὡς ἡμεῖς· ἀλλ' ἵνα
οὐδὲ μόνος ᾖ· τὴν κοίτην
καὶ τὴν ἀκοὴν κλῆται·

[illegible]

Τὴν αὐτοῦ τὴν φωνήν· τὴν αὐτὴν
φωνήν αὖ, τὸν αὐτὸν καὶ
αὐτοῦ τὴν καὶ τὸν ἑαυτοῦ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

πορεύχῃ εἰς τοὺς ἁγίους
καὶ οἱ
καὶ τὸ πρῶτον τὸ ἅγιον τοῦ
δὲ ζουδῆρως ἀφ' οὗ, ἀφ' οὗ
καὶ ἡ χάρις τοῦ θ' ἀπὸ τοῦ
καὶ σκληρῶς ἡ σὺν καὶ
καὶ πρὸς αὐτὸν δοσάμενος
μοῦ σδρκός· καὶ καὶ ἀφ' οὗ
οὐδε μὲν ἀφ' οὗ σκληρῶς
ἡ σὺν τῶν πρὸς τοῦ ἀφ' οὗ
ἡ σὺν τῶν πρὸς τοῦ ἀφ' οὗ
φίου· ἐστὶν οὗδε πρὸς τοῦ
μετὰ τῶν πρὸς τοῦ ἀφ' οὗ
εἰς τὸν· οὐδέ τις ἀφ' οὗ
σκληρῶς ἀφ' οὗ τῶν πρὸς
κοιμῶνται· καὶ οὗδε πρὸς
καὶ καὶ σκληρῶς ἀφ' οὗ
ἡ σὺν τῶν πρὸς τοῦ ἀφ' οὗ
ἡ σὺν τῶν πρὸς τοῦ ἀφ' οὗ

Θ
α
κ
Ι

αὐτῇ οἷς, μὴ ἐὰν τοῦ αὐτοῦ
πομοῦ. Ἰ. Ζῶν ἡ ἀγαθή ἡ
τι γὰρ οἱ οὗτοι αἰνέσις ὡς ἡ
μὴ ἀνέκωρτο ὅτι ἡ τῆς καλῆς
τις πρώτης τῆς αὐτῆς
στὴς τοῦ τοῦ. ὁ ὁ δὲ ἡ
ταῦτα χαρίματα τοῦ τοῦ
τοῦ τοῦ, καρδία αἰατὶς κίρ
μὴν πρὸς ἀχαρίαν ἀνὰ
λῆστον. ἄρτος φθίσις ἡ
μὴ τοῦ μὴ τοῦ τῆς αὐτῆς
αὐτοῦ, οὗτος ἐφθασεν
λῆστον τῆς τῆς αὐτῆς
μαδία αὐτοῦ ἀχαρίαν,
ἀχαρίαν δεχάμενος αὐτοῦ.
καὶ καὶ καὶ αὐτοῦ τοῦ
ἀχαρίαν, ἐν τῇ τῇ αὐτῆς
ἡ αὐτῆς. ὁ τοῦ τῆς
τῆς αὐτῆς. καὶ

πρὸ τῆς καὶ δευτέρῃ μοῖρῃ
οἷο· ὁ ἑπομένη φωνή μερὸς
ποδὲ χωρὶς τῆς ἐμτοσφρῆς
καὶ φημι· καὶ ὁ βρὶ τῆς
ἐκ τῆς πορῶς ὡς ἐπαιρῶν
βρὶ τῆς πορῶς αὐτὸς χωρὶς
ποσφρῆ· ὁ τῆς πορῶς
ἀρὸν βρὶ τῆς μνήμης τοῦ θύ, οὗ
τος ἀρίσκη μὴ δευτέρῃ
πορῶς ἀρὸς τῶν ἀματῶν
αὐτῶν βρὶ τῶν κρῶν· ὁ αὐτῶν
κοῦ μερὸς αὐτῶν τοῦ ἀδικοῦ
μερὸς, ἀρίσκη τὸν θῦ ὑπὲρ
μὴ ὡς αὐτοῦ· ὁ πορῶς
τὸν μετὰ τὸν αὐτοῦ εἰς
μὴ δευτέρῃ τοῦ πορῶς, διὰ
καὶ τὸν μετὰ τὸν αὐτοῦ
πορῶς δευτέρῃ αὐτοῦ· ὁ καὶ

γορῶν τὸν ἀδεχφὸν αὐτὸν
ἐν τῇ κακίᾳ αὐτοῦ, ἀνίσ-
κῶν τὸν κατὰ σφοδρὸν αὐτὸν
ὁ δὲ σφοδρὸς τοῦ ἀδεχφὸν
αὐτοῦ ἐν τῷ ταμίᾳ αὐτοῦ,
τῷ ἰθακασίᾳ αὐτοῦ.
ὁ κατὰ σφοδρὸν τῶν ἐν σφαι-
ροῖς ματῶν, ἐν ἰθακασίᾳ αὐτοῦ
τῶν ματῶν. ὁ θεὸς ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ ἀδεχφὸν κρυπτοῦ,
τῷ ἰθακασίᾳ αὐτοῦ
ἐκ ἀνδροποιοῦ. Πρὸς
τοῦ φίλου σου ἐν ἀδεχφὸν
κατὰ σφοδρὸν. καὶ ὁ τῶν
κατὰ σφοδρὸν, καὶ ἰθακασίᾳ
ἐκ σφοδρὸν ἀδεχφὸν. ὁ τῶν
κατὰ σφοδρὸν ἀδεχφὸν
αὐτοῦ, ἀδεχφὸν ἰθακασίᾳ

ἡ σωτηρία ἡ σὺν ὁσέως ἡ σωτηρία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία

ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία

ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία

ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία

ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία
ἡ φιλία πάλαι ἡ φιλία

ἐλθόντα φάσαι τὸ ἄξιόν
ἐστὶν ἡ πόλις σου οὐκ ἐφεί
δην ἡμᾶς ἵνα· ἀλλ' ἡ δὲ τι σπῆ
λος· θρόνος ἀσκήσεως· γ,

✠ **Βίος καὶ πολὺ τῶ αὐτοῦ ὅσι**
πρὸς ἡμῶν μαρκοῦ τοῦ ἀδελ
φαίου τοῦ ἀσκήσαντος ἐν τῷ
ὄρει τῆς θρακῆς· τῆς οὖσης
ἐπέκεινα τῶν ἐνδοτάτων
μερῶν τῆς ἑβραίου αἰθιοπίας
πρὸς εὐλογηθῆναι·

Δὶ ἡ δὲ τῶν ἡμῶν ἀσκήσεως
αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἐβραίου
ραββινῶν τῆς αἰθιοπίας· ὅτι
τε θέλω καὶ ὁρᾶν καὶ ἰδοὺ
τοῦ μου πρὸς τὸν αἰμαρῆν
ἐν τῷ τῶν μετὰ τῶν ἐν τῷ
τῷ πρὸς τῶν ἐν τῷ ὀνόματι
καὶ εὐλογηθῆναι τῶν ἐν τῷ

[illegible]

[illegible]

ἐπὶ θυμῷ τῆς οὐρανοῦ καὶ
ἐλαβὼν αὐτὴν δὴ ἡμερῶν πέντε.
περὶ τὴν ἐν τῇ φάτῃ τῇ ἐρή-
μῳ ἐκείνῃ, ἡμέρας καὶ ἑνὶ
ταῖς ἐν τῷ καύματι τοῦ ἡλίου
ὡς τοῦ χοῦ τῆς γῆς κατὰ καί.
εἰρ. εἰσελθὼν τοῦδε μου φάλα-
γγι ὁρίε, ἡρώτησα τὴν ἁγίαν
ἐν ὁρῶν, καὶ ἀντιβῶν ταῖς ὀ-
δοῦς ἐπὶ τὰ μέγαρα. Τὸ ὄρος τῆς
δράκας τῆς αἰθιοπίας ἐστὶ
μακρὰ, ὁ δὲ λευκὸς, ὁρ-
ίτας ἂν βῶ πολλὰ ἡμέρας ἐ-
στὶν. ὅτι καὶ ἐν ποταμῷ
ἀρα πόσος ἐστὶ τὸ διάστημα,
καὶ εἴπω μοι, ὅς ἐστιν ἡ ἀ-
πὸ τῆς ἐξ ἑνὸς ἡμερῶν
εἰς

[illegible]

ἀνὰ πνεῦμα καὶ ὁμιλοῦντες ἑαυτοὺς
ὡς ἡμεῖς οὐδὲν ὄντες, οὐδὲ ὡς
καὶ ἡμεῖς ὄντες. οὐδὲ ὡς
ὡς ἡμεῖς ὄντες. μετὰ
δὲ ταῖς ἡμέραις, ὡς
λίαντες τοῦ ὕδατος ὃς ἔχει
κλινῶν. ὁ δὲ ἄνθρωπος
ταῖς ἐμπροσθεν. ὁ δὲ ἄνθρωπος
καὶ ἀναφύλλει εἰς τὸ ὅτι
ὡς ὁμοιωτὴς τῶν ὁντων.
Δεδοικώς τὸν θύτον ἀκού
σαι. ἐκ φωνῆς δὲ ἡμεῖς
μεκρός. καὶ ἰδοὺ οἱ ἄγγελοι
ἐκ φωνῆς οὗτοῦ ἐξ ὁμοιωτῶν
τῶν ἐκ φωνῆς ὁμοιωτῶν.
καὶ λέγουσιν μοι. ἀναφύλλει
ἐκ φωνῆς τῶν ἡμερῶν. καὶ ἀνα
φύλλει, ὡς ὁμοιωτῶν. καὶ ἀνα
φύλλει, ὡς ὁμοιωτῶν. καὶ

τραφεὶς χεῖρά μοι. θέλει
μακάριόν σου δαΐος· χεῖρα
αὐτοῦ ὡς κελεύεις περ· καὶ
ἐδίξε μοι ῥίζαν κοίτης
ἐρριμμένη· καὶ ἐῖπεν μοι·
χαίρει φάσκει τῆς ῥίζης
αὐτοῦ· καὶ ὡς δόσω βίαν τῇ
τοῦ κυρίου δυνάμει· καὶ τῇ ἐξή-
γησάμην ὁ λόγος· ἡ δυνάμις
περὶ τοῦ ὕδατος κυλῖνδρου μου
καὶ ἐχὼ παρὰ τῆς μου ἡ τυχὴ καὶ
ἐφ' ὅσον ὡς μέλει ποτε ὁ λό-
γος μου· καὶ ἐπὶ τῇ μοι τεύχεον
ὅν ἡ πόρδισσός μου ἀπὸ τοῦ γένου
ἐῖπεν ῥέτες· μὴ χερσὶ ὄψεαι
εὐθέως αἰσθάνεαι εἰς ἡφύοντα π-
ῖ μου· ὅτι ὡς αὐτὸς ἔσται τῷ ἐν
μοι ἐκ γένου σου ἡ μέριμνα.

καὶ οὕτως καὶ ἔλαμον βρ
τιὸ ὁρφεῖ κέρω. ἀνὴλθον
τὸ μαρτυρῆς ἀκρωφῆς αἰ
ποῦ. καὶ οὐκ ἔβριτι ὁρφεῖ
ἐκέρω τὴ τοῦ μαρτυρῆς. καὶ
οὕτως ἔβριτι τὴλθον. ὡς δὲ κ
ἐπὶ τὴν ἐσθαι εἰς τὸ ὕψος τῆ
οὐανοῦ. κατὰ λαμὸν δὲ τὸ ἀ
κρωφῆς τὸ ὁρφεῖς, εἰ δὲ
καὶ τὸ δὲ λαμὸν αἰματὶ μαρτυ
ρῆς ἀκρωφῆς τοῦ ὁ
ρφεῖς κεκολλημένη. καὶ
τὴλθον βριτι ὁρφεῖς μετὰ
ἐπὶ τὸ βριτὶ καὶ βριτὶ. καὶ
βριτὶ τὴ τὴ εἰς αἰθῶρος κερκ
τὴ, ὁρφεῖς τὸ ἀκρωφῆς τοῦ ὁ
κατὰ λαμὸν τὰ ἐκ τοῦ οὐ
ποῦ τὸ βριτὶ τὸ μαρτυρῆς καὶ

δοξολογῶντας καὶ χυ-
ται· μακάριος ὁ κύριος
χὼς ἐπὶ τὴν τιμὴν σου ὡς
ἐπὶ μαρκε· ἡ δούλη σου
μὲν σοὶ τὸν ὡμιμαρ σέβει
πίορα· ὅν ἐπὶ πάντα τὴν τι-
μὴν σου θεῖς ἀγαθὰ· καὶ
ταῦτα ἡκούσας καὶ ὡφο-
μος ἐγένετο, ὡς δὲ σὺ
βούλῃ τῇ ὁ κατὰ σοὶ αἰεὶ σου
κατέχευον τὸ ἔλεος σου
ἐφ' ἡμῶν· ἡ γὰρ χεὶρ τοῦ ἁγίου σου
κοινοῦ· ὡς δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ τὴν
ρατὸν σου χεῖρα, ἀκὴν κο-
αίτου αἰχολογῶντος οὕ-
τως· ὅτι χίχ' ὡς ἐπὶ τὴν
φραγμὴν σου, ὡς ἡ
μέρα σου· καὶ τὰ λοιπὰ

τοῦ πληροῦ. μακάριά ἐ
τίχης σου μαρκε. ὅτι οὐ με
νομιώσεται οὔτε μεμολυ
ται ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ τῆς
μακαρίας τοῦ πᾶντος σου
τί οὐκ ἐκράσθη ἀπὸ τῆς ἐν
ταῖς ἐν τῇ θυμῶν σου
ἐν τῇ καρδίᾳ σου. μαρκε
εἰσι οἱ ὅτι ἀνδρῶν σου. ὅτι
οὐκ ἐχέσθης ὁ δὲ ἀποδο
αὐτοῖς τὰ δαρήσας αὐτοῖς τ
ἐὰν εἴη οὐδὲ τριῶν μορ
φῶν. μακάριον τοῦ οὐδὲ
ὅτι οὐκ ἐκράσθη τῇ καρδίᾳ
τῇ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. ὅτι
τοῦ πᾶντος σου κόσμου. μα
κάριον αἱ χεῖρές σου. ὅτι
οὐκ ἐκράσθη τῇ ἐν τῇ

Ἡ καρτὶς τῶν ὀφθαλμῶν
 ματιν· οὔτε τοῦ μύκτιν·
 ρας σου ἐφ' ἑαυτήν ὁ σμῖν
 τῶν ὀφθαλμῶν· οὔτε οἱ πόδες
 ἐκαστὴν τὰς ὁδοὺς τὰς
 αἰωνίου σου ἐς θάνατον·
 οὔτε ἔτι περικέχθαι τὰς
 ἡμέρας σου· ἡ ψυχὴ σου
 ἐκλήσθαι τὴν σπῆνιν
 τοῦ θ' ἡς· καὶ τὸ πνεῦμα σου
 ἡγήσθαι τὴν αἰγλήν τῶν ἁγέ
 λων· ἔλεγε δὲ ὁ ἄγιος· εὐ
 λογῆ ἡ ψυχὴ μου τοῦ κ'· καὶ
 τὰς τὰς β' τοῦ σ' μου τοῦ
 ρομα τὸν ἁγῶν αὐτοῦ· εὐλο
 γῆ ἡ ψυχὴ μου τοῦ κ' καὶ μὴ
 βῆ δαυδαροῦ αὐτοῦ τὰς
 ταύτας λόγους αὐτοῦ· τὸ
 λὺ ὡς ἡ ψυχὴ μου· μὴ θ' οὐκ.

οὐ μὲν γὰρ κρατῆς ἐστὶν οὐδὲ βῆτας
φουλακῆς τοῦ αἵματος καὶ τῶν
ἐν τῷ σώματι. οὐδὲ τοῦ μὲν αἵματος
Θεῶς καὶ ἡγορητῆς σου. οὐ
κέτι γὰρ ἐφ' σοὶ χύθεται τῶν
ἀνθρώπων τῶν αὐτῶν. ἔχ
χάκου ἐπὶ τοῦ αἵματος. τῶν
μαχίαν ἐχός κὶ κλάωσιν
θουομένων αὐτοῦ καὶ ῥ
σθαι αὐτοῦ. καὶ ὅτι μα
κροῦ τοῦ αἵματος ἐκείνου. ὅ
τι οὐκ ἐστὶν τὸ ἀέχνημα τοῦ κ
αὐτοῦ. καὶ τὸ ἀέχνημα τῶν
ἐκ τῶν αἵματι τῶν αὐτῶν, ἐ
ξήλασε τὸν αἵματι τῶν
αἵματι. καὶ κλάωσιν ἐχ
φῶν, ἐκαστὸς ἐμεχθῶν. ἐ
φῶν καὶ τῶν αἵματι τῶν αὐτῶν
τῶν αὐτῶν. ἐστὶν ὁ αἵματι

κροῦ· καὶ ἄλλους τοὺς
βριθαλίτας· καὶ κλη-
ῶν, καὶ ἐλπίδας· ὅς
ἐστιν ὁ θεὸς πατριάρχων,
ὡς ὁ σὺν πρὶν τοῦ τεκνοῦ
τοῦ κοποῦ τοῦτορνεκοπία-
κας, τοῦ θεοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
χρῆμα· σφηνικὰ
πέρτε ἐκ τοῦ τεκνοῦ· οἱ
οὐκ ἐθεασάντο οὐδὲν· φρε-
σιν μεροῦ τινος οὐκ ἐπὶ τῇ
ἡσυχίᾳ· καὶ οὐκ ἐκρίνας
οὐδὲν· οὐτορ αὐτοῦ ἐξο-
σιν κοποῦ· ἀλλὰ καὶ
τῇ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ οὐκ ἐκρίνας· καὶ τῇ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ

Σημὸν· καὶ ἡρῶν ἡρῶν
ἔστι τὰ πρὸς τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ
αὐτοῦ ἀποχίτης· ἡ πορὶ
καὶ δὲ χεῖρας· ἡ δούτε
κροῖ· ἐν ἐκ κοῖτα· ἡρῶν
ἔστι δὲ οὗ· ἡ δὲ μὲν τὴν κρ
φωδὲν τούτω· καὶ ἡ δὲ
ρκαὶ οὐτε ἡρῶν· οὐτε ὅρ
μεορ· οὐτε ἡρῶν ἡρῶν
φασορ· οὐτε ἡρῶν ἡρῶν
μὲν κοῖτα· ἡρῶν ἡρῶν
τρεῖς κοῖτα· ἡρῶν ἡρῶν
τακορ· ἡρῶν ἡρῶν ἡρῶν
ἀρῶν καὶ ἡρῶν ἡρῶν
εἶω· ἡρῶν ἡρῶν ἡρῶν
ἡρῶν καὶ ἡρῶν ἡρῶν
τὴν τοῦ δὲ ἡρῶν ἡρῶν
ἡρῶν ἡρῶν ἡρῶν

[illegible]

[illegible]

μακροθυμία ἐτοίμασθε
τοῖς ποιοῦσιν ὑμῖν κακία· εἰ-
δοὺς τὸν πόλεμον τοῦ σώ-
ματος καὶ ἐμὰ μέλη τοῦ σαρ-
κῶ· ζύλον· ὁ δὲ ἐφ' ἑαυ-
τοῦ πολεμεῖτε ὡς ἡμῶν ὁ
ἀδελφὸς καὶ ἡ εὐα· ὁ δὲ πο-
λεμεῖτε καὶ τὸν ἡλίαν σφ-
γὴ ζωῆς· οὐκ ἐστὶν
κρυπτὸν ὅτι ἐκ τῆς σαρκὸς
πολεμεῖτε καὶ οὐκ ἐμὰ μέ-
λη· ὁ δὲ πολεμεῖτε τοῦ ἡλίαν
λέγει αὐτῷ· ὁ δὲ πολεμεῖτε
πῶς ἐστὶν ἐκ τῆς σαρκὸς
σφγὴ ζωῆς· ὁ δὲ ἡλίος τῆς
καὶ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ
ἐκ τῆς· ἐκ τῆς σαρκὸς αὐ-

τὸ αὐθιγὸν ἐγενόμην· καὶ
ἐν τῇ πατρὶ καὶ τῷ φίλῳ
τοῦ φωρῆτος Δευόμου· ἀ-
ποθανόντων δὲ τῶν ἐμῶν
γονέων, ἔπειτα ἔαυτῷ· ὅ-
τι καὶ οὗτος ἐμὸς ὡς καὶ
πατὴρ μου· ἀλλὰ ἀφ' αὐτοῦ
ἀπαποχόρησεν τὸ πνεῦμα
μου· καὶ ἀΐθεως ἀπέβη
σάμηνται ἱμάτια μου·
καὶ ἔρριψα ἐαυτὸν ἐν τῇ
σαφίᾳ Δοξῇ ἐν τῇ θαλάσσῃ·
καὶ κατέχευον τὸ ὄρεον
τοῦτο· καὶ τῷ πνεύματι
τοῦ θεοῦ, ἔφθασον ἡμέ-
ρας· καὶ δευτέρως πρὸς τὸ
σῶμα αὐτοῦ διόχου καὶ

χῡμιφοῦταις θεῖς ἡμῶς
ἀνθρῶς, ἐδραχίᾳ σου· καὶ ἐμ
φοῖος γρῶμιος, ἐτρόμα
ξαν· ἀλλὰ τὸ μὲν ὁρᾷ ὁρᾷ αὐτ
μοι φιλῶν σου· ἄλλοθεν γὰρ
οὐκ ἐστὶν ἡμῶς, ἡμῶς ἐκ
ἐκ τῆς θεοῦ τοῦ λόγου ἐκ
τοῦ ματὸς αὐτοῦ· ὡς οὐκ εἶ
δε με ὅτι ἐφῶκε δὲ σου, χεῖρ
μοι· μὴ φοῖνη δὲς τέκνον
ἐκ τῆς θεᾶς τοῦ σώματος
τοῦτου· σῶμα γὰρ ἐστὶ φῶς
τοῦ· καὶ τὸ πᾶν ἡμῶς ἡμῶς·
ἰσχυρὰ ὁ κόσμος καὶ ἡ ἀνά
κατα τοῦ ἀρχαίου ἡθους,
καὶ ἡ ἐκείνου ἡμῶς· καὶ ὡς
χαρὶς τῇ καὶ ὑπερτοῦ

πρώτου καιροῦ τοῦ χρόνου
τοῦ κόσμου τῆς σήμερας
καὶ τοῦ χρόνου λέγει μοι· ἔστι με-
ληρῖσμός ἡ διωγμὸς ἕως
του αἰῶνος; καὶ λέγω αὐτῷ· οἱ
τιμωρῶν αἰῶν ἡρώδης, πε-
παισται ὁ διωγμὸς τῶν χρι-
στianῶν· καὶ ἔχρηξεν
μεγαλὴ ὁ γέρων ἡλικία
τοῦτο· καὶ λέγει μοι· ἴσθι τι-
μὲς αἰῶνι ἐν τῷ κόσμῳ σὺ
μεροῦ ἐργασίῃς δυνά-
μεις καὶ θαύματα καθώ-
ς ἔπρεπε ὅς ἐστιν ἀπὸ τῶν χρι-
στianῶν καὶ πᾶσι τοῖς
κοινοῖς τοῖς αἰῶσι· ἴσθι
ὅτι τοῦτο ἡλικία ἡλικία
δὲν καὶ ἀλήθεια

λαοταρ καὶ ἡ ἰσχυρία· καὶ
τοῦτο ἔργον τοῦ αἰγίου,
ἐπὶ ἧς ἦν περὶ αὐτὴ καὶ τὸ ὄ-
ρος ὡς ἔπληξας περὶ τε καὶ
ἐν ἡμέρῃς τῆς θάλασσης.
ἄμα ἔτασεν καὶ ἰδὼν
αὐτὸ περὶ πλάτος, τὴν ἰσχυ-
ρίαν αὐτοῦ ὅτι ἔλαος τῶν ὀφθαλμῶν
περὶ τῶν τοι γέγονε μέγας· καὶ
ἔτι τοι ἔσονται θῆμαι· καὶ
ἔτι τῆς τῶν πωσσόν· καὶ
τοῦτο ἔργον τοῦ αἰγίου,
περὶ αὐτὴ καὶ ἔστιν το ὄρος.
ἔτι δὲ τῶν τῶν ἰσχυρίων, ἐπε-
σοῦν ἐκ τοῦ φόβου χάρις· καὶ
κρατήσας τῆς χερσὸς μου ὁ
κύριος, ἡ χερσὶς ἐλπίς· οὐ

ΚΕ ΘΕΩΣΩΤΟΙΟΥΤΟ ΘΕΩΣΩ
ΕΥΤΗΣ ΗΜΕΙΣ ΤΟΥ; ΚΑΙ
ΑΠΟΡ· ΟΥΔΕ· ΚΑΙ ΑΠΕΡΑ
ΕΚΑΙ ΑΠΕΡΑ· ΟΥΔΕ
ΕΚ· ΟΤΙ ΧΡΙΣΤΟΙ ΜΟΡΟ
ΟΡΟΜΑΤΙ ΑΠΕΡ· ΟΥ ΜΩΡΟ
ΕΡΓΟΙΣ· ΔΙΛΟΓΗΤΟΙ ΟΥΔ
ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΜΕΝΟΙ ΤΗ
ΤΟ ΠΟΡΤΕΙΟΝ· ΤΡΑΜΕΝ
ΠΟΘΑΡ ΜΕΤΗ· ΟΥΔΕ ΠΡΕ
ΤΙ· ΚΑΙ ΤΑ ΦΩΒΗ ΜΕΝ
ΑΜΕΡΗ ΜΕΤΑΡΤΙΣΤΑΙ ΠΡΟ
ΧΑΙΣ· ΟΥΔΕ ΑΠΕΡΟΜΕ
ΡΗΣ· ΑΠΕΡΟΜΟΙ· ΑΔΕΛΦΕ
ΣΤΕΡΑΠΤΩΡ· ΟΥΚΕ ΑΠΕΡ
ΤΟΥ· ΠΟΙΗΣΗ ΜΕΙΣ ΑΠΕΡ
ΕΦΩΔΕ ΟΥΚ ΑΠΕΡΟΜΕ

αὐτῷ. καὶ δὲ πάλιν ἀφ' αὐ
καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν χρεώσ
τορ οὐκ οὐ, ὅτι περὶ τοῦ φωνή
τοῦτο. καὶ πάλιν καὶ μετὰ
αὐτῶν οὐκ ἀφ' αὐτῶν καὶ τῶ
λοιπῶν τοῦ φωνή. τότε
αὐτῶν φεῖς βαῖ τοῦ αὐτῶν,
φωρὴ μετὰ ἡ δὲ πε. σκέψ
οις τὴν ἐκρὸν τοῦ περὶ. καὶ
χρεώσ μοι. ὅτι σέλω μοι τε
κρὸν καὶ μετὰ χρεώσ μοι
τοῦ φωνή. οὐκ ἀφ' αὐτῶν
ἡμῶν. καὶ δὲ ἐκ τῶν αὐτῶν
ἡ πόρῶν κατ' ἐμαυτῶν. καὶ
ἐκ θαύματος ἰσχυρῶν. ὅτι
τοῦτο οὐκ ἐξ ἰσχυρῶν
τὴν ἐκ τῶν αὐτῶν. οὐκ ἐκ

ἔτι καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν
μόνος ὁ ἄλλος· ὅσοι λαοὶ τῶν
ἡμερῶν, ἐώρακα ἑαυτὸν περὶ
καὶ δύο οὐδὲ φέρει κρημνιστῶν.
καὶ ἔφθον πρός τινες καὶ
λαμπρότερος χιτῶνα· καὶ
ἡμεῖς ἀπρεπείς· καὶ δύο οὐχ
θύας ὁπτοῦς· καὶ λάρνακα
καλλίστην· καὶ ἐλάσεις καὶ
φοῖβικας· καὶ ἄλλας· καὶ
μαλὶ καλὴν τῶν λήρεσιν οὐδὲν
καὶ καθ' ὅσον τῶν ἡμερῶν, λε-
γόμενοι· ὁ λόγος τοῦ ἀρχιε-
πισκόπου· καὶ ὁ ἄλλος· οὐκ
ἔστιν ὁμοῖος· καὶ ἀ-
θῆως καὶ ὁ ἄλλος· καὶ ὁ λό-
γος· καὶ ἐθεασάμε^ω κατὰ τὴν

δεξίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
τοῦ οὐνοῦ ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης· καὶ τὴν ἰσχυρίαν
αὐτοῦ· καὶ φασγάνον
ἐπὶ τῇ ἀκροῦ ἐκρούειν
καὶ αἰεὶ ἐπὶ τῇ ἀκροῦ
πέζῃ· οὐδέ ποτε ἀφαι-
σῶν τροφῆς τοῦ αὐτοῦ· οὐ-
δέ ὁ λαὸς ἐκδοῦναι τοῦ
οὐτοῦ· τότε λέγει μοι ὁ
κύριος· ἦ λες ἀπὸ τῆς πόλεως
καὶ ἀπὸ τοῦ οὐτοῦ
αὐτοῦ· καθὼς μέρα γὰρ
ἔτι ἐπὶ μέγα ὁμοί· καὶ
σήμερον ὁ κύριος διὰ σὲ ἄπε-
σσεύει· οὕτως ἀποσεί-
λει μοι ὁ κύριος τὴν τροφήν πρὸς κλῆ-

τε/α κερταυχρομοωετρο
μηρυτω τοπω τοι το. κυ
οιχα εϊχαμουδε εϊχαμο
ταρρα. πφραυ και διφραυ
πεφραυ η τεχνη. εφρα
γορ χοιυ αωτο φφραυ. και
εφωτορεκ της θαυωσ της τω
κεοη υφωρε. και διηχβοι
γυμνος και αρυπο δε το σ,
εωσ εδεχυν τα μελη
α τοσ φφραυ. και εκαυωη
οηχτος της σφραυ μου. κυ
η μω χαρμαι κφραυ. ο
σφραυ κρεος. και οι φφραυ
μες εφωχρωμω με αφρα
ωσ. τωρε ουεορτες και το
χεμωιτης. και εφραυ

πέμε ὁ θεὸς τοῖς τριᾶκοσι
χρόνοις. ἀλλοῖτε θηρίον
οὔτε ὄρνιθιν τε θέσταις ἐν
τούτῳ τῷ ὄρει. καὶ ἰδοὺ ἡ
μερὴ κοῖτα περὶ τὴν ἄνω
ἐργασίαν. καὶ οὐχ ἔτι ὥρα
οἱ ὀφθαλμοί μου τί τῶν
κτίστων ὡς ἡμεῖς τῶν
τοῖς τριᾶκοσι χρόνοις,
ἡμεῖς δαίμονας μορφοῦμεν. τε
λεσθέντων δὲ τῶν τριᾶκοσι
τῶν χρόνων, ἐκέχασον
δὲ τὸ σῶματί μου καὶ ἐφυ
νισαί τρεῖς. ἕως οὗ ἐκαί
μεθυσθὲν ὡς τὰ μου τὰ με
λη. καὶ ἄνω ἐκέρυσσεν ὡ
ρας ἕως τοῦ ἡνῶ, οὐδὲ οἶδον

25
μοις ἰσχυροῖς πλησθαι
οὔτε δὲ μοι οὔτε δὲ τῷ οὔτε
τῷ· ἀλλ' οὔτε πόρρω· ἢ
οἰκῇ· καὶ σήμερον τε
λεαυτὸν μάρτυρ τῆς ζωῆς
καὶ ἀπὸ τῆς λείψεσθαι ὅτι
αὐτὸν σου χειρὶ κηδεύσῃ
τὸ ταπεινὸν μου πῦμα· καὶ
ὡς ἰππὶς ἀπὸ ἐσθλῶν μοι;
ἀλλ' ἐπεὶ ἐπὶ τῷ, σὺ δὲ
εἴ μοι ἐτὶ ὀλίγον· καὶ θύττω
τῇ τῇ κτὶ τοῦ χειροῦ μου
ποιήσω μὲν ἀεὶ πῦμα· καὶ
ὡς ἰππὶς τῷ πρῶτῳ ἀν
εἰς τὸ παρὸν ὀχλοῦ τοῦ τῷ
μοι τοῦ δαυὶδ· καὶ χάρις αὐ
τῷ· ἐπεὶ ἐπὶ τῷ· ὅταν κηδε
σθαι τῷ μῶν, ἀεὶ αὐτῷ

ἔν τῳ πτωχῷ αὐτῇ. καὶ
ἔλαξας τὸ πόρνον αὐτῇ
λαλοῦν ἰσχυροῖς. πορεύου
καὶ μὴ ῥήμης ἐν τῷ θάμ.
ἡρῶ αὐτῇ. Δὲ ὁ δῖος παῖς
καὶ δακρυῖν. καὶ λέγω
αὐτῇ. πέρ. ἐν τῇ πτωχῇ
μεσὺ σοὶ ὁ πρὸς αὐτῇ πορεύ.
καὶ λέγω μοι ὁ ἄγιος. ἐν τῇ
ἡμέρῃ τῆς ἀ. φεοσύνης
μου μὴ κλαίε. ὁ ἄγιος ὁ
ὁ ἀγγέλος σε καὶ ἐράσας
σε, αὐτῇ διακῶ σε ἐν
τῇ φεοσύνῃ. καὶ οὐκ ἐν
τῇ τριψῶ τῆς ἐχθρῆς
ἔσται ἡ ἀποφάν σου.
ἡ ἀφ' ἧς ἐστὶν ἡ πτωχῇ. με

4
γαῖη μοι ἐὰν ἢ ἡμέραν αὐ-
τῇ ὑπὲρ πάντας τὰς ἡμέ-
ρας τῆς ζωῆς μου· σήμερον
καταχίμησεν ἡ τύχη μου.
τὸ πᾶν τοῦ τοῦτο σώμα-
τος καὶ ἀπὲρ ἐχθαιβή μοι αἱ
ζωῆς· σήμερον ἀφ' αὐτοῦ
τὸ τοῦ σώματός μου ἀπὸ τῶν
πολλῶν πόρων καὶ κόπο-
σιν ἔβρον πᾶς ἐμμάχου μου
ἔβρη χυρᾶ τῆς ἀρᾶς τῆς
σεως μου· καὶ ταῦτα εἰ-
πόντος αὐτοῦ, ἐπλήσθη
τὸ πᾶν λαοὺς φωτὸς τῆς χα-
ριτὸς τοῦ κυρίου· καὶ εὐω-
δίασ ἀρωμάτων ἐπληρώ-
θη τὸ ἕος ἐκείνου· καὶ κα

[illegible]

αἰμυκτερίαι ἀγρυπνίαι· ὅ-
ζεσθε οἱ πόδες μου· οἷός καὶ ὁ
θλασατὴν ὁ λομύκτω ἀσφτησ-
σάσθης· σῶζεσθε οἱ ἄσκη-
ται οἱ ἐν φάραγγι τῶν ὀρέων
κεκοιμημένοι· σῶζου ἡ ἐκκλη-
σία τοῦ θυ καὶ τῶν ἀσπληνῶν·
σῶζου τὸ ὄρος τοῦτο· καὶ μέγα
τὸ ἔπειν τὸ ἐν ἔσχατοις αὐτα, ἀρυ-
φεις ἡ πᾶσα ἀτομία καὶ χεῖρ· ὅ-
ζου καὶ σὺ ἀδεχφῆσθαι τῶν
ὀχρῶν ποδῶν τῶν μισθῶν
τοῦ κόπου σου ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς
παρουσίας αὐτοῦ· καὶ παχύνε-
ται μοι· ἀδεχφῆσθαι τῶν
κίχων κατὰ τοῦ θυ· μὴ χαινο-
τί ἐκ τοῦ σώματος μου· καὶ
μὴ ἀστρέχος· μὴ δὲ προσέγγισ-

αὐτῷ ἐν δυνάμει ματίς· ἀλλ'
αἱ τρίχες αὐτοῦ ἐδυσβραὺν τὸ ὄ
φθαλμὸν· ἐπεὶ οὐκ ἔστιν αὐτῷ φῶς· καὶ μ
μῆρς ἐν ταῖς θασκίμοις· καὶ
ταῦτα ἔστιν ὁ πόθος αὐτοῦ καὶ τοῦ
ἰερῆς αὐτοῦ, φωνὴ γὰρ ἐν τῇ
τοῦ οὐνοῦ χάρις· ἀγαθὴ μοι
τὸ σκῆμα τῆς ἐρήμου· τὸν ἐν
γαλῶν τῆς δικαιοσύνης· καὶ
τέλος ὁ χρίστας ὁ καὶ δοῦχο
τοῦ αὐτοῦ· ἀδελφοὶ μαρκεῖ· ἀγαπᾷ
ἐν τῇ χώρῃ τῆς χάριτος καὶ τῇ
κῆς ζωῆς· καὶ ἀπὸ θεοῦ χάρις
κλήρωσιν γόρυ ἀγαθὴ· καὶ
κλήρωσιν τῇ μὲν ταῖς γόρυς,
ἡ κοίτη φωνῆς λεγούσης πρὸς
τοὺς ἐτῆρας· ἐκ τῆς μοῖστος αἰκά·
καὶ ταῦτα ἀκούσας ἡ, ἀρετῇ.

καὶ ἀπερίσας, ἥ δὲ δούτην ^{κω} τυχ
τοῦ αἵτου ματαζομένην ὑπὸ
τῶν ἀγγέλων καὶ ἐν δευτέρῃ
πολὺν λαόν. καὶ ἀναφερομε
νήν ἐς τοὺς οὐρανούς. καὶ ἀνεκα
λύθη ἡ σκέπη τοῦ οὐνοῦ. καὶ
ἴδοντες ψυχὰς τῶν δαιμόνων
ἡμετέρας ἐτοίμους. καὶ ἡ κ
σαφηνὴς λεγομένης. φύγετε ὑ
ποὺ σκοτίου ἀπὸ τοῦ πρῶ
του τοῦ φωτός τῆς δικαιοσύνης.
καὶ ἐπεὶ ὁ δὲ ἄνθρωπος τῆς τυχῆς τοῦ ἁγίου
ὡς ἡ ἀνίσταται. καὶ ἡ κ
σαφηνὴς λεγομένης καὶ πρὸς τρεπ
σιν τοῦ ἀγγέλου. ἀναγέτωρ κα
ταχύναντα τοὺς δαίμονας.
πρὸς ἐλθόντες δὲ τῆς τυχῆς τοῦ
ἁγίου τὰς ψυχὰς τῶν δαιμόνων
ὡς θεῶς ἐθεασάμεν δεξιὰς

ἐκ ταύτης ἐκ τοῦ οὐνοῦ
δεξαμένης τὴν τιχὴν αὐτοῦ.
καὶ οὐκέτι οὐδὲν ἔωρακεν.
ὡς δὲ ὥρα τῆς μυκτῆς· καὶ ποι
ήσας πᾶσαν τὴν ῥύκτα προ
σαχόμενος ἕως πρῶτῃ· καὶ τ^ω
ὑμῶν δὲ αὐτὴ χέσας ἑωδῶν
τοῦ σώματος· καὶ φράξας
τὸ σῶμα τοῦ αὐτοῦ καὶ δ^ι
ξαμένος, κατὰ λῶν τοῦ ὄρεος
ἵκθαι ἰὼν καὶ δεόμενος τοῦ
Θυ, τοῦ ἐξελεῖν τὴν φουδ^α
ραὶ ἐκ τῆς ἐρημίας· καὶ πρὶ
δύομας ἡλίου· οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐ
χααὶ ἐκ τῶν οὐδὲ οὐδὲ οὐδὲ οὐ
πρὸς τοῦ αὐτοῦ ἰσχυρῶς ἡμῶν
γορτες πρὸς με· ὡς ἡθὺς αὐ
δεχφὲ ἐκ τῆς αὐτοῦ στήθους
μα, οὐδὲ οὐκέτι ἡ αὐτοῦ οὐκ οὐ

ἀράσας οὖν, ὁ δὲ πορνεύων
την ῥύκτα· ἀνὴρ δὲ ἑστὶ· τὴν
γὰρ ἡμέραν οὐκ ἔδωκεν
παιδί· διὰ τὴν τοῦ ἡλίου
καύσιν· καὶ ἀράσας συνεπύ-
ρεν ἑαυτοῖς ἕως πρῶτον· καὶ
ἔσθοντο· πορνεύοντες ἦσαν
καὶ ἄλλοι ὡς ἡμεῖς· οὐ
μακρὰν δὲ ὑπόμνησιν ἀπαι-
τῶν, ἀπεμύσας ἑκάστη καὶ ἰσα-
μνήτης θύρας τῆς ἐκκλησίας
τοῦ αἵματος τοῦ ἁγίου· καὶ ἐκ-
θαμνος ὑπόμνησιν, ἐδόξαζον
τὴν εὐ· καὶ ἐμνήσθη τὸ ὄνομα
τοῦ αἵματος μαρκοῦ ὅτι ἔπειτα
ὅτι οὐκ ἐν τῇ τριμνησίᾳ ἔχα-
σεως σου ἔσται ἡ ἀπογραφὴ
σου· καὶ πεπλήσθη ὅτι ἔο-
ρα τὴν παλαιάν· διὰ τὴν εὐ

χυρὸν τοῦ ἔργου μαρκα καὶ τὸ ἄ
 δουχον τοῦ θῦ, ἀποκρίθη
 ὅπως ἡμεῖς καὶ τοιοῦτερον. καὶ
 ἔδωκεσαν τὸν φίλον ἡμεῖς
 τῶν φωνῶν δὲ ἀκούσας ὁ ἀν
 τις ἰωάννης, ὃς ἦλθε καὶ χε
 ραί μοι. καλῶς ἦλθες ἀββῶ
 στρατῶν. καὶ ἔσχετο ἡμεῖς
 τίς ἐκκλησίαν, διηγεσάμενος
 τῶν πάντων. καὶ ἔδωκε τὸν
 θυ καὶ ἔσχετο. ἀλλήτως αὖ
 ἄφ' ἐκείνου ἡμεῖς δὲ μόνον ὁνομα
 τίζομεν χειρῶν ἡμεῖς. ἐρῶ δὲ
 οὐ μαρτυρῶ. ὁ δὲ ἔσχετο καὶ φί
 λος ἡμεῖς, ὅς κε πάσαις ἡμεῖς καὶ
 τῶν ἔργων ἡμεῖς ἐκκλησίαν, ἀπὸ
 πάντων τῶν τοῦ διαδόχου καὶ
 δούλων. ὅτι ἀπὸ καθ' ἑμὲ καὶ ἡμεῖς

τῶν ταπεινῶν μορῶν· ἡ
ὁ ἀληθὴς ἡμᾶς εἰς τὸ ἔλεος αὐ-
τοῦ θέλημα· πρὸς σῶσιν ἡμῶν
ἡμῶν τοῦ θεοῦ καὶ ἀπὸ πρὸς
μου μᾶρι· καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
αὐτῶν· τοῦ ὁσίου δὲ πρὸς ἡμῶν

Ο φῆλξ ὁ μὲν ἄλλος ὁ μὲν αὐτῶν τῶν
θεῶν πρὸς σῶσιν ἡμῶν· καὶ
λαλοῦσαι τῶν θεῶν, εἰς τοὺς κατὰ
τῶν θεῶν, τῶν τῶν αὐτοῦ
εἰς πρὸς σῶσιν ἡμῶν· καὶ μὴ ἐξέρχεται
ἀπὸ τῶν ἡμῶν αὐτῶν· καὶ
τοῖς σὺν μᾶρι μου σὺν· πρὸς ἡμῶν
ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν τῶν προνοίας
τοῦ θεοῦ γινέται· ὅπου δὲ ὁ θεὸς
μοι αὐτῶν, πρὸς τῶν κατὰ ἡμῶν
ὁ φῆλξ αὐτῶν τῶν τῶν αὐτοῦ
πάντα γὰρ ὅσα ποιῶ μεθ' ἡμῶν
ὁ θεός, ἡμῶν τοῦ σὺν μᾶρι μου

τοιοῦ· καὶ ἀγαπῶν ἡμᾶς καὶ
θῆ· δόμιμος ἡμῶν· καὶ ὁ φῆ
χομορῶς ᾧ περὶ ὁ ἀποπολος
ὁρ· παρτὶ ἀχαρῖ αἰ ῥ τῇ ῥαδο
τητὶ αὐτοῦ· καὶ μεδέ· ποτὶ
ἄδῳ μῆρ ἡ μὲ κρο· τυχῆρ βῶι
τοῖς συμπαίροισι ἡμῶν· ἀλ
λα δέ· χεσθαι αὐτὸν ῥως τῶ
ἔ· πτερ· χό· μερ· αὐτὰ πῆρ
φροσύνῃς καὶ τῆς ῥς· θῆ· βλ
πί· λος· πτε· ποτὶ σμῆροι ὅτι
καθῶς ᾧ· πορ ὅτι· ποτὶ τῶ ὅ· α
· ποί· ῥ με· θῆ· μῶν ὁ θς· ῥαδο· τη
τὶ· ποί· ῥ καὶ ἀγαπῶν ἡμᾶς·
καὶ οὔτε ὁρ· δέ· χεσθαι αὐτὰ ἄλλ
καθῶς· πτε· σθαι· ῥ με· οὔτως·
καὶ δέ· χεσθαι αὐτὰ με· αὐ· ἀχα
ρ· αἶας ὡς· ποτὶ τῶ ἀ· ῥ β· ῥ του· καὶ

ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τοῦ καὶ θλίψε-
ωσι· πᾶσι γὰρ δι' αἰε-
σὶν γίγνεται· καὶ οὐ πᾶσι χε-
ρὶς ὁ θεὸς οὕτως ἐχέῃ μῆρ, ὅ-
θεν τῷ τυχούσας ἡμῶν θλίψιν·
ἐὰν γὰρ ταῦτα μὴ θῶ μὲν τῷ
καὶ πᾶσι θῶ καὶ μακάριον
τοῦ πᾶσι τοῦ τῆς θλίψεως
τοῦ πᾶσι τοῦ μά' ἀχρεῖας·
καὶ ἡμεῖς σὺ μεθ' αὐτῶν κρῖναι,
ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἐξαιρέσει
ἡμᾶς· ἐὰν δὲ φύγωμεν τὸν
κόπον καὶ κατέχθωμεν ὅσοι
τῆς ἡδυνάσας αὐτοῦ σώμα-
τος, τότε ἡμεῖς καὶ αὐτῶν
ἀφ' αὐτῶν τῶν τῶν αὐτοῦ
ρίων· καὶ δουλοῦμεθα αὐτοῖς
καὶ μὴ θέλοντες· οὐκ ἐν τῇ

-ταρῶσθε σθαι ἡμᾶς οὐδ' ἐπι
κινῶμεν ὑμῶν τοῖς ψαλμοῖς
καὶ ταῖς ψαλμοῖς· ἀλλ' ὡς
μὲν ἡμεῖς ἀχαιῶν· καὶ ἔ
σονται τοῦ θυ' ὑμῶν ταῖς ψαλμοῖς
σταλαῖς, ἵνα τοῖς ἡμεῖς
τῇ ἀσθερείᾳ ἡμῶν ἔχουσιν
καὶ σκεπασθῇ ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
ψαλμοῦ· τοῦ αὐτοῦ·

Εκ παλαιῶν ὁμῶν, οὐκ ὁφείλο
μεν ὅμως πᾶσι τοῖς ἡμεῖς
καρδίᾳ· σκαμνὸς γὰρ καρδίας
καὶ γὰρ ὁρθὸν, σκαμνὸς γὰρ τοῦ
ἐκ παλαιῶν ὁμῶν πρᾶγμα καὶ
ἡμῶν, πάντως ἐρχεται αὐτῶν
ρασμός· ὡς γὰρ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς· ἡμεῖς γὰρ ἡμεῖς
αὐτῶν ψαλμός· οὐτε γὰρ ἡμεῖς
καὶ οὐ γὰρ ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς

μου, ἥ μιν δοκίμασθῃ δύστη
ρατμοῖ. ἥ μιν αὖτις μὴ
πράγμα, ἥ δὲ μὴ ἔσθῃ μιν
τοῖς πλησίον καὶ ὑποφρονήσῃ,
ἥ σοι χύσῃ τῇ ἰδία γνώμῃ καὶ
αὐτοῖς φρονήσῃ. καθόρεσθαι
ἐκ τῆς πράξεως. ἥ μιν πρὸς αὐτὸν
χρῆσται ἐπὶ τῇ δαίμονι αὐτοῖς. οὐ
γὰρ συμφέρει τῇ κατὰ πόρτα
ἀπαλλαγῇ. ἐν παντί τὸ πρᾶγμα
συμμάχοι μοι, οὐδέποτε ἡ
θέλησιν ἀπὸ τῆς φρονήσεως πρὸς
δραμῇ ἐμαυτῷ. ἀλλὰ ἀφ' οὗ
μικροῦ τῆς δύναμει μου εἰς
ἔτι δὴ ποτε. καὶ αὖ φῶ τὸ πρᾶγμα
τῷ θῷ. μὴ δὲ ἐν γέλωτι τὸ κα
κόν. συμμάχοι γὰρ ὅτι ἐξ ὧν
ποιᾷ τὸ κακόν μετὰ γέλωτ
ὑστερον δὲ καὶ μὴ θέλω, πῃ

γινώσκουσιν αὐτόν. ἀλλὰ
τοῦ ἐκείνου γινώσκοντες
καὶ αὐτοὺς πῶς ἔστιν ὁ
τοῦ ἐκείνου ἡ καρδιά αὐτοῦ
καὶ τὸ πνεῦμα ἐξ οὗ ἐρῶσιν
αὐτόν. καὶ ἔστιν αὐτοῦ ὅτι
ἐστὶν αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐκείνου
ἵνα ἴδωμεν ὅτι ἐκείνου, ποῦ ἐστὶν
ἵνα ἴδωμεν ποῦ. ὁ δὲ ἐκείνου
οὐκ ἐστὶν, ὅτι ἵνα ἴδωμεν
μαρτυρεῖται αὐτόν. καὶ ὁ
ἐκείνου ἐστὶν ὁ ἐκείνου
οὐ γὰρ θέλει ταῦτα
ἐκείνου ὡς θέλει. ἀλλὰ
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου. ὁ
ἐκείνου ἐκείνου. ὁ ἐκείνου
ἐκείνου ἐκείνου, ἡ μὲν οὐ ἐκείνου. ὁ
ἐκείνου ἐκείνου ἐκείνου, ἡ μὲν

σου εἰ. τοῦτο σημεῖον ὁ λόγος.
ὅτι καὶ οὐτὼ κελλίω καὶ ὁ φῶς
τοῦ κελλίω, ὁμοίως ἦν τῷ
χρῶμα καὶ τοῦ ὁ δὲ ματῖν
διατῖ ὁ φῶς λησὶν αἰζῶν καθε
αὐτοῦ. καὶ ὁ ματῖ ὁ φῶς λησὶν
ματῖ ἡ πρῶσι ἡ αὐτῶν τοῖς.
εἰς γὰρ ἡν τῷ πρῶσι τοῦ σκο
πῶ τοῦ πρῶσι, αὐτοῦ δὲ φῶς ποιεῖ
ὡς ὁ φῶς ποιοῦντες. καὶ ὁ δὲ
κάθηται οὐτὼ κελλίω, ὁ φῶς
μελλῶ. ποιεῖ μὲν κρῶν ἐρῶ
χρῶσιν. φεροντῶ καὶ αὐτῶ
ματῖν τῶν λογισμῶν. ὁ δὲ
δὲ ποιεῖ αἰσῶν πρῶσι, κα
ταρῶ. καὶ τῶν τῶν κατὰ αὐτῶ
πρῶσι αὐτοῦ. ὁ φῶς φεροντῶ
ὡπὸν τῷ σεως τῶν αὐτῶν.

Η 8. και εδωκεν αυτω
απακωλει ες το κελλιον
του. και εαυτον εμπορει
τιποτε κληρονω. μαρτυρη
τω αιαντα εαυτου. μαρτυ
ρη οτι ακμω ουδε μεκτι η βαρ
υπο της ησυχιας. και ητοι
μαρεται τα σωτηρια μερος ες
το κελλιον εαυτου. κλειω η
μυαροωρ. πασα κληρω η
εμ ητοιμας αιαντα εαυ
του. και ουτω λοιπον καθεζε
προσεχωμεν αυτω. ειτα
παλιν ερχεται προς τοις αρκς.
και μετ' αυτου εμεν εμεν
ητοιμας ες τα πρωτα. η
ειδωτα. και ουτω υπορε
ει παλιν ες το κελλιον εαυτου.
ομοιωστω αυτω αποκοιτης

μετανοῶν· κλαίον· δεόμε-
-τον θῦ πρὶ τῆς κατὰ σέσω-
-σῆς αὐτοῦ· τὸ κελλίον γὰρ ὑπο-
-οἶδε ἄνθρωποι δοκίμαζουσί η·
-ὥστε καλῶς ᾔπομοῖ πρὸς· ὅτι
-τὸ καθίσαι ᾗς τὸ κελλίον, ἡμῖ-
-σὺ εἰ· καὶ τὸ παρὰ μαλὴν γε-
-ροῦσιν, ἡμῖν· καὶ ὑμεῖς οὖν
-ὅταν παρὰ μαλὴν τε ἀλλήλοις,
-ἢ ῥά λητεῖ ᾗ δέμας, διατί ἐξέρ-
-χεσθε τοῦ κελλίου· καὶ μὴ ἀ-
-φάρτε ἐξέρχεσθαι πρὸς τὸ
-οἶδε ἄνθρωποις ὁδοιπορῶν
-καθῶς ᾔπομοῖ τῶν, ματα-
-οπορήσας· ἔκαστος γὰρ πρὸς
-παρὰ μαλὴν, ὅφρα λητεῖ ᾗ σκο-
-πὸν καὶ ᾗ δέμας πρὸς τὸ δια-
-πρὶ ᾗ αὐτό· τί σοὶ ἐστὶν ὁ σκο-
-πὸς οὐδ' ᾗ λητεῖ ᾗ ὑμεῖς ἐχέτε

ὅταν ἀπερχώμεθ πρὸς ἀλλή-
λους; δι' αὐτῶν· λέγει γὰρ·
ἢ δεσποῦν ἀδελφού σου, ἢ δέ-
κναι τοῦ θυμοῦ σου· δάτερον, εἴ-
τι ἀκούσαι λόγον θυ· πάντῃ
γὰρ, ἐν τῷ πλήθει πλεονέκ-
μῳται ὁ λόγος· καὶ ὅτε οὐ
πολλάκις οὐκοῦν δεῖ, ἀλλὰ
ἐρωτᾷ· ἐπεὶ τα, καὶ διὰ τ-
μαθῶν ὡς προῖπον τῷ ἰδία
καταστάσει· οἷον τί λέγω· ἀ-
πὸ χρόνος τις ὑπὸ τοῦ εἰς
τὸ φθῆναι καὶ τῶν ἀρεῖσκον
καταμοῖ εἰς αὐτοῦ· καὶ βλέπει
ἐκ τῶν ἀρεῖσκον καὶ καὶ καὶ
καὶ ἀρεῖσκον αὐτοῦ, ἢ διὰ τῶν
κεῖται ἵσασθαι καὶ μελ' ἁμῶν
αὐτοῦ· ἢ αὐτοῦ δὲ τῶν
μεκῆσαι τοῦ ὡς δὲ λφὸν αὐτοῦ

καὶ χαλεμὸν πένθος. καὶ
τί ποτε εἰς κατὰ μερίδας πα-
ρατεταμένον αὐτοῦ ἀνέστη
καὶ τὸ μέγιστον μέρος. καὶ
ἀφ᾽ ἧς αὐτὸ τὸ μικρότερον.
ἔστι γὰρ ὅτε, οὐδὲ τὴν χάριν
αὐτῶν εἰς τὴν δὲ τῶν καὶ
ὡς αὐτὸ τὸ μικρότερον ἐμύσῃ
δεῖ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ χα-
λεμὸν τὸ μέγιστον πένθος αὐτῶν.
ἔστι γὰρ εἰς τὴν διαφοράν
τοῦ μέγιστου μέρους πρὸς
τὸ μικρότερον. πόσον ἐστὶ το-
μὴν ἀπὸ τῶν δύο μερίδων, ὅ-
τι διὰ τοιαῦτα ἀτελὴ πρά-
ματα, ἀρεῖ ὅς τις πλεον-
εκτῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ
καὶ ἀμαρτάνων. ἀλλὰ
προσέχον, εἰς αὐτὸν αὐτὸν κρα-

[illegible]

ἔκαστον αὐτῶν, ἐκ ἑμοῦ ἔχον
καὶ ἐκ ἐκείνου· τοῦ μὲν γὰρ
πρώτου· τοῦ δὲ τοῦ ἡσυχίου· τοῦ δὲ
τοῦ ταπεινοῦ· καὶ αἱ ῥήσεις αὐ-
τῶν ἔχον τὴν ἐκείνου ἐν ἑαυτοῖς·
Ἰδοὺ οὕτως ὁ φῶς ἔχον πρῶτον
καὶ διὰ τὰν τῶν ἀνθρώπων ἡλικίαν
καὶ ὅτε ὑποαρέτο μὲν φέτα
κελίαν ἡμῶν, ἐρῶν ἑαυτοῦ
καὶ μαρτυροῦν φέτι ὡς ἐλπί-
σθαι μὲν καὶ φέτι ἐν ἡλικίᾳ ἡμῶν
καὶ ἐφ' οἷς μὲν αἱ ῥήσεις μὲν ὅτι
ἐσκε πᾶσιν ἡμῶν, ἀίχαρ ἰσχυ-
ρῶς μὲν τῷ θῷ· τῷ σκεπᾶσθαι,
τῇ ἡμῶν αἱ ἡλικίαι τῶν ἀνθρώπων
ἐφ' οἷς δὲ ἐσφαλῆμεν, μάταιο
ἡ σωματική· καὶ αἱ σωματικές· πρῶτον
σωματική· τῇ ἰδίᾳ ἀρκατῶν αὐτῶν·
ἔκαστος γὰρ ἐκ τῆς ἰδίας καὶ

αὐτὸς ὡς ὡς ἂν πορὶ χλαυτὸς με
θαι. διωαίμεθα γὰρ ἑαυθελω
μὲν, ἀπὸ ἑκάστου τῶν ἀγμάτων
καὶ χλαυτῶν καὶ ὠφελήθη
μαι. καὶ χάρις μὲν ἔστι τοῦ ἀγ
ματὶ ἵνα μαθῇ τε ὅτι οὕτως ἐσ
τιναι αὐτῶν τῶν ἐν ἑκαστῇ ἰσασ
θαι ὡς τὸ πορὶ τῶν. οὐδέ τι μο
μαχὸν. ἀλλὰ ἔστιν αὐτῶν πορὶ
καὶ παρέρχονται δι' αὐτοῦ τῶ
αὐτοῖ. καὶ ὁ μὲν εἰς λογίζεσθαι
πρὸς αὐτοῦ ὅτι τῶν ἐκ δέχεται.
ἵνα αὐτῶν ἐλθῇ καὶ πορὶ αὐτοῦ.
ὁ δὲ ἄλλος λογίζεσθαι ὅτι ἐλπί
εἶναι. ὁ δὲ ἄλλος λογίζεσθαι ὅτι
φίλον αὐτοῦ ἐκ δέχεται ἐκ τοῦ
πορὶ αὐτοῦ. καὶ ἐκ δέχεται
αὐτοῖ ἵνα κατέλθῃ καὶ αὐτῶν.

[illegible]

χολαλῆ καὶ τὰς ἡσυχίας. τὰς
λεῖψαντες ἐκείνου πρὸς ἄλλον. καὶ
ἔδωκε τὸ κελεῖον αὐτοῦ καὶ τὰς
καμύρον καὶ τὸν περὶ ἱλοκα
λημόν. ἔχοντες ἐν αὐτῷ. ὥς
πρὸς αὐτὴν ἡμεῖς τοῦ ἀδελφοῦ
τοῦ καὶ τῶν, οὕτως ἐκείνου
τὸ κελεῖον αὐτοῦ καὶ τὸν καὶ
πρὸς τὴν καὶ τὰς αὐτῆς τῆς
αὐτοῦ. ἐκείνου καὶ τὰς αὐτοῦ
κελεῖον αὐτοῦ. καὶ οὐδέ τις
ἔχοντες ἐν αὐτῷ, ὅτι οὐτὶς
προφασίζετο. ἢ οὐτὶς πρὸς
ἀλλ' ἐκ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
αὐτοῦ. ὥς ἐχόντες ἀπὸ ὅσους ἐκ
αὐτοῦ. ὥς πρὸς τὸν ὅτι ἐκείνου
τῶν καὶ πρὸς τὴν οἱ καὶ τῆς
οἱ τὰς ἀπὸ τῶν ἀλλοιῶν, καὶ
τῆς

καλὴ ἐστὶ καρτεράκι, οὕτω
καὶ ἡμεῖς. ἔαυ' ἔχωμεν καλὴν
ἐξ ἡμετέρας καλῶς κατὰ σάσιν, δὴ
μαίμεθα ὡς προῖπον ἄπο δὲ
τοῦ παρὰ ματος ὡς φεληθῶαι
καὶ μὴ ὡς φεχόμεν. ὁ δὲ
ὁ λγαθὸς δὴν καὶ ὑμῖν καλῶς
κατὰ σάσιν. ἴμεν δὴν σθεῖρα
ἐκαστοῦ ὡς φεληθῶαι. καὶ μὴ
δέποτε μοῆσαι τῶν τοῦ παλῆσι
κακίαν. ἡ δὲ καὶ μοῆσθε ἡ
πομοῆσθε ἐκ τῆς κακίας ὑμῶν,
ἴμεν δὴν σθεῖρα πάλιν ἐκ τῆς
λοπίσμοι ὑμῶν ἡ κακοῦ μο
ησῖαν. τὸ γὰρ μὴ ἡ δὲ καὶ τῆς
τοῦ παλῆσι κακίαν, τῆς κτε
σι δὴ τῶν ἡ κακοῦ τῆς.

πρὸς ἡκτιμοσύνης.

Μή τις ἀπορομὴ εἴπω καὶ με

δι
τ
μ
λ

ῥαυῆς πρὸς τὸν ὁμοῦτον
τῆς ἀκτὴν μοσύνε κατὰ ὅθωμ;
οὐ γὰρ τὴν ἀκούσιν περὶ ἄρῃ
ἀκτὴν μοσύνε φαμεν. ἡ τὶς δὲ
ἀρὰς σφαιροῦ, θλίψις
τὴν γῆν. ἐπὶ δὲ ἡ γούμην
τὸ ἀκούχτον. ἀλλὰ τῆς πρὸς
αἰρέσεως. τὸ πρὸς τὴν ὀλίγη
αἰθέρα. ὅθεν ὡς ἐμπεῖ
γῆν ὁμοῦτον λοῖπον. κατὰ
δὲ καὶ αὐτὸ τὴν πρὸς ἄρῃ.
ἐξ ἧς γούμην ἡ ἀσκήσις, δὲ κτλ
δείξῃ τὸ πολλὴν χρόνον
φαμεν καὶ διὰ τὴν ὁμοῦτον. ὁμοῦτον
αἰφύνη σφαιροῦ ὅθεν ὡς ἐμπεῖ
πρὸς τὴν ἀκούσιν. κατὰ ὅθωμ
πρὸς ἑφῆσιν. καὶ γῆν
πρὸς ἑφῆσιν. καὶ γῆν
πρὸς ἑφῆσιν. καὶ γῆν

17.
ἐν δοῦναι κρῖναι αὐταῖς·
ἀλλ' ἄρα ἡμεῖς οἱ μὲν καὶ θάματα
αὐτοῖς, καὶ οἱ τῶν μετὰ τῆς
ἀκτῆς μοσίων ἡμεῖς ἐρχόμεν·
οὐ σιωπῶντες τοῖς πολλοῖς
κτῆνος ἀλλ' ἰσχυροὶ καὶ φρόνιμοι.
οὐδὲ τὸν μοῖον ἐν δίσσας φρον
τίσκειν αἰσ. ὅτι ἡμεῖς οἱ δὲ λίαν
ἐκείνοι· καὶ πᾶσι τῆς ἐκείνου
ἀφ' ἡμέας ὡς ἄλλοι, οἱ καὶ
τοῦτοισι πᾶσι ἐρχόμεντες ἐν αὐτοῖς
δεῖναι· καὶ αὐτῶν ἐν τοῖς τῶν
ὀρωμένης τελέας ἀκτῆς μοσίων
ἐρχόμενοι· οἱ οὐδὲν ὡς ἄλλοι
ματῆς φαρμάκας ἐν θυμῷ
ἀκρῆς δέ τις πόθος τῶν ἐν
μαρτυρίᾳ αἰρωμένων, ἀλλ'
ἀφ' ἡμεῖς οἱ ἐπὶ θεῶν ἐν τῇ
ἐν μοσίων ὡς ἄλλοι τῶν
οἱ δὲ τῶν ἐκείνου τῆς ἐκείνου

τοῦ σώματος· ὅπως φησὶς
καὶ ῥηκεῖ κατὰ τὴν μαρτυρίαν
καὶ πρὸς τὴν μαρτυρίαν ῥηκεῖ
μὴ κώμῃ σου· ἐπὶ καὶ αὐτὸ
μεθ' ἐκείνου ῥηκεῖ πρὸς τοὺς
οὐρανούς· ὅτι ἐπὶ τῇ μαρτυρίᾳ
ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἔμελλεν
τῆς ἐκείνου τῆς καὶ τῆς
οὐδ' αὖτε ἀποσώμῃ σου
μηδὲ φησὶς αὐτοῦ τὴν μαρτυρίαν
φειδύμενος πρὸς τὴν μαρτυρίαν
αὐτοῦ· οὐδεὶς γάρ τοι μαρτυ
ρῆται· ἢ ἐπὶ κώμῃ σου ἢ ἐπὶ
τῆς ἀρετῆς σου· μακάριος ὁ
ἄνθρωπος· ὃς οὐκ αἰσθάνεται
καὶ ἀνθρώπων ἀρετῆς· οὐκ αἰσθάνεται
ἢ ἐπὶ κώμῃ σου· οὐκ αἰσθάνεται
μοῖσιν· οὐκ αἰσθάνεται· κ

[illegible]

ταύτῃ πολλοῖς ὁφείλουσι
καὶ αὐτίκα πόροις, μοῖρῃ
τήσιν τὸν ἐργάτην ἐπιθεῖν.
τῇ σφύρῃ καὶ τῷ τοῦ ἑαυ
τοῖς ἐπεργασί. καὶ τῷ λο
γισμῷ τῇ αὐτοῦ σὺν αὐτῇ
ταῖς τούτῃ ὕλαις ἐν δὲ κ
εῖν. ἔως ἂν ἡ τοῦ κοῦσας προ
παχὺ οὐκ οὖσα τοῦτο ὅτι ἐρ
χῆται, πᾶν τὸ ἀπολῆται. τ
τῇ τῇ κῆκῳ ἐπὶ θυμῷ αὐ
τοῦ ἐκείνης ὁ χληρῶ οὐ μόνον
συνχερῇ προσομιλῆται τῷ θεῷ,
ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἐν θυμῷ
αὐτοῦ αὐτῷ ἐν τοῖς τοῦ δοκῆ
τα προσεύχεται ὁ αὐτοῦ. πρ
καὶ τῇ ἐν μὲν καλῶν τῇ προσα
χῆ καὶ τὸν αὐτῷ γυμνῶν ἐν
ὁμῆτι αὐτοῦ. τοῦτο τοῦτο. ὁ β

[illegible]

μοῦ χεῖται· καὶ ἔκατος ἑφ-
θ· ἡρεσεν ἡ κεφαλὴ τῶν τῶν
ἐπὶ τῶ· καὶ ἡ κεφαλὴ τῶν τῶν
λεμονακράτιον· καὶ ἡ
βεγενή· οὕτως· καὶ ἡ κεφαλὴ
ἐπὶ τῶν τῶν καὶ ἡ κεφαλὴ τῶν
τοῦ ὁ χεῖται· καὶ ἡ κεφαλὴ
ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
κεφαλὴ τῶν τῶν τῶν τῶν
τοῦ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
μετὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
οὐκ ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
καρτῶν· οὐκ ἐπὶ τῶν τῶν τῶν
τοῦ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
μοις ἐπὶ τῶν τῶν τῶν τῶν
καὶ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
τοῦ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
τοῦ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν

οὐδ' οὐδ' αἰρόμεν· τί γὰρ
μοί αὖτε, τέρπονται φάρται
ζόμεθα· φίλοι δ' ἄλλοι
ἀλ' αὖτε· ἀλλοί μιν
ὀργῆς λοιδορούμενοι· ἀλλοί
χοροῖς τῶν ἀλλοίων
τοῖς προσήκοι· οἱ κοδο
μοῦτες· φυτάδες· ὁδοί
ποροῦτες· βλέποντες·
πῖ πρᾶσσοι· ἄλλοι μιν
καὶ τούτων διερχόμεθα
πολλὰ οὐκ αὖτε θέμενοι
τῶν ἄλλων ἡρώτων ἐκ
αὐτῶν, ὡς οὐδ' ἔτι πρὸς ἑκάστην
ἐν ἑαυτῇ διατίθεμαι τὸ πα
θος· προσάχῃ δ' οὐκ αὖτε
χέται τοῦτο· ἀλλ' ἔτι τοῦ
ποιοῦντος· καὶ τὸν τοιοῦτον
ἡμῶν· οὐκ αὖτε θύμους

καὶ τῷ, καὶ ἡ χίμαιρα σὺν
αὐτῷ τὸ προκείμενον· οὐδὲ
τῆρου παύματος δὲ μετὰ
αἰάτησιν· διὰ τὴν πρὸς μερὸς
ὡς περ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν σὺ
μῆθωρ καὶ φύλων τῶ σώματι,
ὅθεν τε τὰ δαίσιμα τὸν ὅλον
ὄντα καὶ ἄρχοντα αἰσχρο-
δύο· τὴν ἐν τῇ χίμαιρᾷ ἀλ-
λὰς ποιοῦμενον· καὶ τοῦ
πρὸς αὐτῶν αἰσχρῶν με-
τρῶν ἔχον, ὅσοι αὐτοῖς αὐ-
αὐς ἐκαστὸν προσεδοκίμῃ,
ἢ ἢ σκῆμα ἢ ἐξ ἑσπερίων ἀσκα-
τῶν ἀνέχουσιν· καὶ τοῖς αὐ-
τοῖς ἐξ ἑσπερίων τοῖς αἰσχροῖς
τέροισιν τοῖς καὶ προσάχνης καὶ
ἀσκήσεως ὁμοίως αἰσχροῖς
καὶ ἐπὶ τῶν αἰσχροῖς ἀργῶν,

πρὸς τὰ πτωχὰ καὶ τὰ φρονή-
του δοκοῦν τ' ἐλαττωμένους. σκό-
πος γὰρ αὐτοῖς μάλλον ὥς ἐ-
οικε τὸ πρὸς ἑτέρωθεν εἶναι
μὴ σκυλλομένοις τῷ χρε-
στεῖ ἢ τῇ πρὸς τὴν προσαχλὺν
πρὸς φασί, τὰ τοῦ σώματος
ἀναρροῦσά τινος ἑραυρίζομεν
ὁ φῶριον, ἢ ζῶντες καὶ φυλὴ
συμφέρει καὶ σώματι. ὁ μὲν γὰρ
εἰς ἔργον καὶ προσαχλὺν μερ-
ζωμεν τὸν χρόνον. ὥς ἐχθρὸς πρὸς
τοῦτον ἢ τοῦτο βῶσι τὴν δόξαν τοῦ
δαμάζει μὲν τὸ σῶμα τῷ κο-
σῶ. καὶ τὰς ὁρμας αὐτῆς πρὸς
ὑμῶν τὸ βῶσι καὶ ἄλλοι. τῇ δὲ
φυλὴ σὺγκαμοῦσθαι τῷ σώμα-
τι καὶ βῶσι θυμοῦσαν ἀφ' ἑσέ, ὅ-
στι τῇ προσαχλὺν ὥς κ' ἐφο

τέραν ἀγ. πρὸ θυμοῦ καὶ ἀκ
μάχοισιν αὐθις τῷ δυνάμει.
πρὸς ἡγορᾷται γὰρ αὐτὴ τὸ ἐργ
μίσθωσαι. καὶ μετὰ ταῖς ὁ
συνδύως αὐφ' ἑτέρου ἴσ' ἔτρου.
ὡς αὐλὺς τῷ ἐνὶ ὄχρῳ ἱζκ
σαι μαρτυρομένη τῷ μορῶτο
τω. χαίρουσιν δὲ τῷ ποικί
λω τῆς ἐργασίας. ὡς περ αὐ
ποτὶ θεμελίον τῶ μορῶτο
ληγῶν δοκῶ. καὶ μετὰ ταῖς προ
στοῖσιν ὡς ἀρχομένη τῶ με
λοῦ τ'. ὁ δὲ τῆς ἐν αὐτῶν
γυμνασίου, τρεῖς φέρει ἀργίαν
τῷ πάθῃ. καὶ ταῖς ἐσσι θύ
μασιν δίδωσι τῷ αὐτῷ ἀκ
ροῦ, διακίμῳ ἀπὸς αὐ
ποτὶ φύκας. καὶ μετὰ ταῖς ἐν

Και ὡς προσάχης· ὅτε σινε
αρχιμέρος ὁμοῦ ὅλος γίγνεται.
Ἐκ τούτων τοῖς λογισμοῖς ἴτε δὲ ὡς,
ἵνα ἐκ τούτων τὸ ἐν δὲ αὐτῷ
μεν, πάθος· ἀπὸ τοῦ προῦ
μὲν ἁρπύων θῶ καὶ αὐτῶν τῶν
αὐτοῦ τῶν σκετῶν ἔρρηται, ἀφ' ἧς
μοῦ ταῦτ' ἡ ἀπὸ μὲν ἑσθ' ἡ
καὶ τοῦ λόγου τῆς προσάχ
ἐκ κλίμας, φε' λόγου τῆς
εἰς ἡ' ἀκαθαρτίης· ἢ πρὸς
ὅρ' ἑστ' τῆς διαφοῆς ὅτι κρ
τῆσθ'· καὶ καὶ ὡς ἐχρημέ
αὐτῇ πρὸς αὐτὴν ποίηται.
τοῦτ' ὡς μεμνημένοι τοῖς τοῖς
τοῖς ὅτι αὐτὸς ὁ δὲ, τῆς ἀρ
πῆ ἀφ' ἡμεῶν· ἀποδοῖαι
τὸ ὅτι αὐτῆς τὸ μόνον με
θ' ὅτι κ' ὡς ἀφ' ἡμεῶν· ἐπὶ

4
πῶς ἀγγέλλομεν ὑμῖν ἀδελφοί
καὶ πῶς αἰκάζομεν ἐν ὀνόματι
τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ, τέλ
χεσθαι ὑμῶν ἀπὸ πᾶν τοῦ ἀτα
κτως ἐρεῖ-πατοῦ ὑμῶν. καὶ μὴ
κατὰ τὴν παράδοσιν ἡμῶν πα
ρέλασιν πῶς ἡμῶν. αὐτοὶ γὰρ
οἱ δατέ-πῶς δὲ μὴ μᾶλλον
μας. ὅτι οὐκ ἔκτακτὴν ἴσμεν
ἐν ὑμῖν. οὐδὲ διωρεῖται ἄλλον
ἐξ ἡμῶν πῶς αὐτῶν. ἀλλ' οὐ
κό-πῶ καὶ μόχθῶμεν ὑμῶν καὶ
ἡμέρας ἐργαζόμενοι. πῶς οὐ
τὸ μὴ βῶσι μαρτυρεῖται ὑμῶν.
οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν. ἀ
λλ' ὅτι πῶς αὐτοῦ ἡμῶν
μῶν πῶς τὸ μὴ μᾶλλον ἡμῶν.
καὶ γὰρ ὅτι ἡμῶν πῶς ὑμῶν.
τοῦτο πῶς ἡμῶν πῶς ὑμῶν.

ὅτι ἄτις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι,
μὴ δὲ ἐθέτω. ὠκούου μου
πᾶς τῶν υἱῶν μου ἀπακτίσπε
ῥῖπαστο ὧτας. μὴ δὲ ἐργάζομε
ρος. ἀλλὰ περὶ ἐργαζομένου
τοῖς οὐ αυτοῖς τοῖς πατρὶς ἐλ
λοῖς καὶ πατρὶς καλοῦ μου δια
τοῦ κύριου. ἵνα μὴ ἡσυχίαν
ἐργάζομενοι, τοῦ ἐαυτῶν ἀρ
εῖωσι. πολλοὶς τε κηδε
αὐθιγὰς τοῖς υἱῶν μου ἐπὶ τῇ
καὶ γὰρ ἀπαεὶ ἀρτίαν ἀρτίαν
τοῦ. καὶ τὸ μὴ ἐθέτω ὅ ἐρ
γάζομερος προσθεῖς. καὶ ἐ
αυτὴν ἡμέρας καὶ νυκτός
τῷ ἐργαζομένῳ τῷ τῷ
καὶ ὑπογράμμιον δὲ ὑπο
καὶ τὸ μὴ αὐτοῖς ἐκείνοις ἀλλ
εἰτέροις ὑπερὶ αὐτῶν ἀκα
λῶν. καὶ τὸ ἀέλλεσθαι αὐτοῦ

[illegible]

44
ὁ δὲ μορὴς πρὸς τοὺς ἐξ ἡ
πρεῖ παῖδας· ἀνκ' ὅρα φ' ὅτι
τῆς διαφύσεως αὐτοῦ ἔργον· οὐ
μαρ' ὅρα σκ' αὖ' ὅρα ἡγῶν
αὐτὰρ ὡς· καὶ λαίλαπτες ἐπὶ
τοθερβῶσι αὐτὴν λαίλαπσι· καὶ κ
ταίγ' ἔστι καὶ ἀρ' οὐκ ἔστι
πρὸς μαστὶν αὐτῆς λαίλαπτες
ἔστιν· ἐπὶ κ' ἐν αὐτῇ κ' ἡ
καλιχόμορῃ ὡς ἀκ' ὕρα τῆ
ῶν· ὅχι γὰρ τοῖς μέεωρί· οὐ
ὅτι κυματὶ ὅσων λογισμοί
ἀμ' οὐκ ἀπο αὐτῆς μορῇ πρὸς
κυρ' αὐτοῦ· ἀλλ' ὅτι τῶν αὐτῶν
τῶν πρὸς αὐτῶν, ἡ χ' ὅτι
ἐπὶ ὁ δὲ τῶν· οὐτ' αὖτε
φ' αὐτῶν τοῦ δὲ πρὸς τῶν
τῆ πρὸς αὐτῶν τοῦ μορῶν
τὸ τῶν χ' αὐτῶν ἔργον, οὐτε
πᾶσι· τῆς διαφύσεως οὐδ' ὅ

μαρτύνης διαπονή τ' αὐτῆς
ρίχως τε ταῦτα πρὸς τὸ ποθε
μερον. πορὶ ἰσχυμῶν τε καὶ
τὸ μὲν ῥητὴν οἱ κ' ἔχουσιν
μεως περὶ πολλὰ μὲν καὶ
κορτῶ. καὶ τὸ πῶμα τρέφου
τες γὰρ οὐκ, ἀρ' ἔστι τῇ διαφορῇ
οἷον πρὸς τὴν ἀλγίαν. αὐτῷ του
τῷ ὡδοκοῦ τῇ ἀρ' ἔστι πρὸς
ῥητὴν τῇ τὸ ἀμείνω οὐκ
εἰς πολέκορτες αὐτῇ χαρῶ
εἶμαι ὡς δὲ ξοδ' ἔστιν ἰσχυ
μῶν. τὸ μὲν γὰρ πῶμα κα
πορὶ μῶρον, κατέχεται πρὸς
αὐτὸ τῇ διαπονή. τῶν δ' ἔ
θαλμῶν οὐκ ἔχουσιν πρὸς
ματῶν πρὸς αὐτοῦ οὐκ ἔστι
λοισον. καὶ σπερματῶν τούτοις
πρὸς τὸ τῆς σπερματῶν αὐτῶν
τοῦ. ἀρ' ἔστι μῶρον δὲ, ῥητὴν

θα αὐτῇ δίδωσι μᾶλλον· ἐ-
πεγρόμεν μὲν τῇ αἰεσίᾳ τῶ-
παθῶν· καὶ πρὸς ἑκάστῳ
πομπῇ σὺν ὅσῳ θυμῷ τῷ
ροῦ τῶν αὐτῶν κεχρημένων
ὡς ἀνὰ χυμῶν· εἰ τοῖς
πορῶν μὲν τῶν ἐργασίῳ
τελῆ ποιῶν τῶν ἐργασίῳ
αὐτῶν· ἐπὶ τῇ μελῇ ταύτῃ
δείκνυσι καὶ πολὺ ἀφελῶ-
σαν τοῦ δέουτος, πῶς ὅτι
[ὡς] τοιοῦτον καὶ ἀνὰ ἑκάστῳ
προσάγει· τοῦτ' αὖτε εὐθυ-
μοις περὶ αὐτῶν τοῖς
παθῶν· καὶ σὺν ὅσῳ ἀποπῇ
τοῦτ'· οὐχ ὡς τῆς πομπῆς
λοῦν ἐκαστοῦ· ἀλλὰ καὶ τῆς
τῶν ἑνὸς μᾶλλον προσάγει.
Ἐστὶ μὲν γὰρ πορῶν μὲν τῶν
τελῶν προσάγει, ὅσα

ἡ τίς τοῦ μοῦ· καὶ τῶν καὶ
 τῶν ἡ ἀντιπρὸς ἑκάστου οὐραν
 ρῆς· ἀνταρῶς ἀντιπρὸς
 τοῦ πρὸς ἐν τῇ χάριτι τοῦ
 τῶν ἡ ἐπορτί τῇ τῆς καρδίας
 διατήρησι· ἀντιπρὸς ἀπομόνη
 ὡς πρὸς ἡ ἀντιπρὸς ἡ ἡ
 καὶ τῶν πρὸς ὡς φθόγοις τοῦ
 αὐτῆς ἐμφανίζουσα μούνη
 ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς τῇ πρὸς
 ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς τῇ πρὸς
 ματα ἀντιπρὸς ἀντιπρὸς
 μοῦ μὲν καὶ κατὰ τῆς πρὸς
 ἡ ἀντιπρὸς ὡς πρὸς τῇ πρὸς
 σιμ· μεσοχαιμὸς μὲν ἡ
 λογισμοῖς πρὸς ἀντιπρὸς καὶ πρὸς
 φουρμὸς φουρμὸς τῇ πρὸς
 καὶς· μακρὰν τῆς τοῦ πρὸς
 χομοῦ ὡς ἡ πρὸς κατὰ
 πρὸς· εἰς τῶν αὐτοῦ οὐκα

ΚΟΥΡ Ο ΠΡΟΣΔΕΧΟΜΕΝΟΣ ΕΝ Τ
ΤΑΙΣ ΤΙΜΑΙΣ, ΜΕ ΕΥΡΙΖΟΜΕΝΟΣ
ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΛΘΕ ΤΙΜΗ ΧΕΙΡΗ ΕΔΟ
ΕΕΡΗΜΑΤΑ. ΤΩΣ ΕΞΕΤΙΩΔΕΣ
ΑΚΟΜΗ ΠΡΟΣΕΧΟΙΣΑΝ ΤΟΥΤΟΙΣ,
ΟΙΣ ΑΠΡΟΣΠΟΡΤΕ. ΕΝ ΧΕΙΡ. ΤΩ
ΜΕΝΟΥΣ ΕΛΕΙΝΗΤΑΙ. ΟΙΣ ΤΟ
ΛΕΓΟΥΝΤΕΣ ΤΡΟΧΟΙ ΤΕΡΕΤΑΙ Ε
Η ΤΙΜΗ ΜΟΥ. ΚΑΙ ΕΝ ΤΙ ΤΙΤΙΩ
ΠΡΟΣΕΛΕΙ ΜΟΥ. ΚΑΙ ΓΕΝΗΘΗΤ
ΤΑΙ ΑΥΤΩ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΕ. ΕΡΤΑΙ Τ
ΤΙΩ ΕΥΡΗΛΙ ΤΗΣ ΔΕ ΕΛΘΕ ΕΣ Μ
ΟΧΟΡ ΤΗ ΜΟΥ ΕΙΧΕΡ ΚΟΝΟΥΔΑ
ΟΙΩΤΕ ΤΑ ΜΕΘΥΟΡ ΚΑΙ ΟΥΔΕ ΤΟ
ΜΕΝΟΥΣ Ε. ΑΥ ΤΑ ΧΕΙΡ ΚΑΙ ΚΑΙ
ΕΥΡΟΘΑΙ ΤΩ ΕΛΕΙ ΜΟΥ ΧΑ
ΜΕΘΥΟΡ ΚΑΙ ΤΩ ΕΛΕΙ ΜΟΥ. ΟΥ
ΤΩΣ ΜΕΤΕ ΤΩ ΕΛΕΙ ΜΟΥ ΚΑΙ
ΜΕΤΕ ΤΩ ΕΛΕΙ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΩ ΕΛΕΙ ΜΟΥ

ἐβέντηται· καὶ τὰ αὐτὰ τὰ ὅρα
χρὲν αὐτοῖς, ὅσα κατὰ χώρα
κατέχευται· ἔτι δὲ καὶ ἡ μέση,
πολυμήθεός ἐστιν τὸ χρεῖσθαι μορ-
τοῖς καὶ τοῖς καὶ τῇ ἀνάγκῃ τῆς
σώματος οὕτω κατὰ ἄλληλως·
οἱ μὲν γὰρ ἔχουσιν, τυχὲν μορῇ ἔωρ
καὶ θῶ τῷ ταύτῃ ποιήσονται.
οὐ δὲ μὲν αὖτοις οὐ μὲν οἱ λόγος τῆς
σώματος· ὁ θὺν καὶ ἀμείριμνος
καὶ καὶ τῇ χρεῖσθαι ἄλλοι ἀντρε-
πῆ· οὐκ ἂν ὅτε θῶ σαρὲν ἀπο-
θήκη· καὶ τὰ ἀντρεπῇ μὲν ἡρώσ
ἐκ τῆς μέσης πρὸς ὥραν τῆς θεί-
ου λήσεως· οἱ δὲ μὲν αὐτοῖς,
τῆς ἀνάγκης αὐτοῦ σώματος
φροντίζοντες τὰ ἀντρεπῇ
καὶ ὅπως μὲν ἀμείλιχθον αὐ-
δῶν φορῇ τὸ ὥρ· τὰ αὖτὸ θε

ληματοῦ· καὶ διὰ τὸ πο-
λεθούμενοι, τοσοῦτον τῷ ἐρ-
γῷ κ' ἰσχύουσιν ἡμέρας, ὅσον
τῇ ἀπορατῇ τῷ λατρεῖν ἡσασαι
ἀμείκην· τὸ δὲ πλεονέκτημα τοῦ καὶ
τῇ τῆς τύχης ἀχολάζουσι μὲν ὅτι
μελέω· προσδύχας καὶ ἀνα-
γνώσασθαι· καὶ τὸ μυστήριον τῷ
καθηκόντι, τὸ ἐν τοῖς ἀλλο-
πορκοῦσι αὐτῆς ὡς ἄλλοι πρ-
ματὰ δόμοι· οἱ δὲ τούτων
ἔχοντες σφόδρα παρτελῶς ὁρ-
τῶ· τῆς θεραπεύσεως ὅλης τῆς
γνῶσεως ἀνδρῶν τὸς γινόμεν-
ται ποιοῦσι· κτῆνος τροφῆς οἱ
ἐμπορεύονται· καὶ αὐτὰς πε-
ρίστασι καὶ μέγιστον τῶν ἐχόντων
καὶ δοκοῦντες εἶναι τοῖς τοῖς
θαυμάζεσθαι· ἐφ' οἷς ὅτι

χαλκὸν καὶ γέλατος ἄζιτοι.
ἐβλήθη αὐτῷ τοῦ αὐτοῦ;
τὸ αὐτὸ καὶ τὸ πλῆθος αὐτοῦ.
ὁ δὲ πορρὸς τὴν ἔρημον αὐτοῦ
τὴν αὐτῆς δὲ βίαν γέλατος αὐτοῦ
ἐομόμος; τί τὰς ματαίαις
ἐχρὸνίσεις φιλοπορίαις
μερῶν οὐκ αὐτῆς πρὸς τὴν μα
κρὰν ἀποδὴν καὶ γίνομαι.
πολλῆς αὐτοῦ δὲ χρήσις ὁ προ
κείμενος δρόμος. καὶ βίαν
πλάζουται ἀφ' ὁδοῦ. ἴμα
καὶ ἐκ πείσης τῆς καταπύ
σεως. ἐπὶ καθεστῆ ἔχεται
τοῦ ἀρότρου τὴν χάραν, τὴν
ἀρεφὴν τὴν ὁπίσω. ἀφ' αὐ
τοῦ τῆς τῶν οὐρανῶν καὶ
χάραν γίνομαι. αὐφῆκα
τοῦ ἐκπορρὸς αὐτοῦ τῆς αὐτοῦ

Ἦ
ταυτολογίαις; τί γὰρ ἐκεῖ
ποθῶνται; λέγοντες αὐτοῖς
ἦρεν ἡ φωνή; ἀκούοντες
αὐτῶν καὶ αὐτοὶ πρὸς
αὐτοὺς· οἱ κτλ. καὶ οὕτως
οἱ γὰρ αὐτοὶ χρεώονται
τῶν, πᾶσι δὲ αὐτοῖς καὶ
μὴ σὺ περὶ κτλ. πολλοὶ γὰρ
τοῦτω αὐτοῦται τῇ λέξει
θέλῃ ἄσπετα ζωῆς· ἀπε
σπασθὲν αὐτῶ· σινεταί φη
αὐτῶ τὴν μακαρίαν τὴν ἀπο
στάσιν αὐτῶ· τί τὰ τῶν
τῶν πάλιν ὑφίσταται πᾶσι
πολλοὶ φροντίζουσιν οὐκ
εἰς ἐπιθυμίαν τοιοῦτον
οὐδὲν χρεώονται αὐτοῖς
ῥα σῶμα· τὰ πάλιν αὐτοῖς
οἱ σὺν ἡμῶς σινεταί

[illegible]

δι καὶ οὕτως προσηκούσα,
οὐκ ἴσο μοί εως πάντων· ἀλλ'
πρὸς ἀβίαν ἀπομένει
κάτω· καὶ σύ μιν ἀρρημύνη
αὐτὰρ κινεῖ ὁ ῥέειν τὴν παίδισ
κιντὴν ὁ ῥέειν· τὸ δὲ πᾶν πα
ρὰ τὴν κῆρυ· ὁρτὼς οὐσὴ
δεσποῖν· καὶ πολλὴς ὁ ῥέειν
λούσῃ ἀπολαύειν τῆς·

Αδελφός ἡρώτησε γέροντά του·
τί ἐστὶν ἡ ζωὴ τῆς ψυχῆς,
ὥστε καρποφορῆσαι αὐτήν·
καὶ ἀποκρίθη· ἡ ζωὴ τῆς
ψυχῆς ἐστὶν, ἡ ἐσχίω ἐπὶ
τοῦ σώματος· καὶ ἡ σιωχὴ
ἐπὶ τῆς· καὶ τὸ, ἐπὶ τῇ προσηκούσῃ
καὶ μετὰ τὴν σιωχὴν αὐτοῦ
ἐπὶ τῇ τῷ τοῦ σώματος ἡ οὐκ
ῥέειν, οὐχ ὅτι ὁ ῥέειν καρποφο
ρεῖται κατὰ τὴν· ἀλλὰ

τοῦ ἑωσθεῖος θεωρίαν αὐτῆς·
¶ Ἐπεὶ ἔμαχεν πούτε ὑμῖν ἡ ψυχὴ
τῷ ἁμαρτάνῃ καὶ ἔπειτα
αὐτῷ· καὶ αἰδύναμιόν μου
πῶς ποιεῖ τὴν ἡμετέραν
σώσιν· καὶ τὴν ἡμετέραν
μὴ ἀφ᾽ αὐτοῦ καὶ τῷ ἀγγέλῳ· καὶ τῷ
μελετήτῃ καὶ τῷ ἡσυχίᾳ· καὶ
τοῖς λοιποῖς κατὰ δυνάμιν
καθὼς δύνει· τί οὖν ἔγωγε
ἡσυχάζω· καὶ ἀνασῶ
γένοιμιν, ἐξέτημε τὰς χεῖρας
αὐτοῦ ἐπὶ προσόχῳ· καὶ γε
γόμασιν οἱ ἄκτιόλοι αὐτοῦ
ὡς δέκα χιλιὰς ἀλυστῶν
καὶ ἔπειτα· ἡ θέλει σωθῆναι
ὑμῶν οὕτως·

¶ Ὡς γένοιμιν· ἡ ταπεινὴ σὺν
μὴ ἀφ᾽ ἐργασίας καὶ θεῶν·

[illegible]

τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα τῆς
καὶ μὴ κρίμε ἄλλοις· ἀλλὰ
γὰρ τοῦ ὑποκάτω παρ' τῇ
καὶ κόφου τῇ παρρησίᾳ ἀπ' αὐ-
τοῦ· καὶ κρατῖς σου τῇ γλῶσ-
σῳ καὶ τῇ κοιλίᾳ σου· καὶ ἐ-
ὰν τις χωλήσῃ περὶ ἀνέγνω-
σιν ἐρῶ μετὰ αὐτοῦ· ἀλλ' ἐὰν
καλῶς λέγῃ, ὅτι ἐμαί· ὅθεν
καὶ ὅτι· σὺ οἱ δακτυλοὶ καὶ
χεῖρες· καὶ μὴ ἐρῶ μετὰ αὐτοῦ,
περὶ ὧν ἐλάλησεν· καὶ αὕτη ἐ-
στὶν ἡ ταπείνωσις·

ἔπειτα ὁ αὐτὸς μάξιμος· ταπεί-
νωσιν φρονεῖν ἐστὶν, προσέχου-
σιν ἐν μετὰ δακρυῶν καὶ πό-
σιν αὐτῆς· ὅτι τοῦ θ' ἀφ' εἰς κοινῇ
συνέχου μεν, ὅτι τῇ ἰδίᾳ
ἐν αὐτῇ καὶ φίλοισι καὶ φί-
λοις

μωσδ' ἄρ' ἔφ' ὅτι κ' ἐσὶ. οὐδέ αὖ
λλωρ καὶ ἐπαίρεσθαι. αὐτῇ μ
ἐστὶ καὶ λεπτὸν σῆμα αὐτοῦ τ
ὑποφωτισμένης τῆς οὐρανίας.

Καὶ τὸ μένος ἐν τῷ κελεύσῃ, τὸ
καὶ αὐλοῦται τῇ ἡσυχίᾳ σου τὸ
ἐργον καὶ ἀργίᾳ τε πληθεύ
μιμον. ὁ δὲ σκόπως δὲ φησὶ
ὁ δότι πῶς, ματαίωτος ἢ σεί.
ἀλλ' αὐκτῆσαι ἐργασίαν φησὶ.
συναγαγέ σου τὰ ῥήματα. προσφ
θαλμῶν ἔχει τὴν τελευταίαν
τοῦ παρὸντος αἵματος. μὴ ἀνητῇ
τῆς τοῦ κόσμου ματαίωτος
ὡς ἀπατῆς ἡ ἐσθὶς. ὡς αὐτὸς
ὡς οὐδ' αὖτε. ἐν ῥήματι τοῦ
κ' τοῦ λόγου θεοῦ σου τὴν σὺν μαρ
τύριον. ὁ δὲ σκόπως ὁ σῖμος τοῦ κ' τοῦ
ροῦ λόγου καὶ τῆς οὐρανίας.

τας παρὰ ξεις ἡμῶν· τοῦ λό-
γου· τὰς ἐμθυμνήσας· ἐς αὐ-
τοὺς μὲν ὑποέμαλλον· ἡμᾶς δὲ
ὑποδεχομένους ἔχον· μηλο-
μόνδε καὶ τῶν ἐν τῷ ἁδὴνο
χίστερ· καὶ τῶς ἀρὰ εἰσιπρά-
ἐκείσε κατὰ κληρονομίαν τῶν χα-
ρὲν ποίω φόβω· ἡ τοῦ αὐτοῦ
καὶ προδοκία· μηνιμόνδε
καὶ τῆς μαυλῆς καὶ φοιτῆς
ἡμέρας· τῆς κοίτης φημι ἀρ-
ασιως καὶ τῶς ἐν τῇ μαυ-
σεως· τῆς τε χαλκίως ἀπο-
φάσεως τοῦ ἀποδραχόντος
κρίτου ἁλόντος τῶν αἰχμῶν
τῶν καὶ χαλκῶν ἐν τῇ αἰ-
μαρτυρίᾳ· τὸ ὅτι ὁ δὲ τὸν
ἐλεγχον τῆς πικρᾶς σεως· τὸ
ἔσθω ἀνὴρ καὶ τοῦ θύ· τὸ ἀπορ

12
εἰ φῆναι ὅτι τὸ αἰὼνι οὐ πύρ·
ὅτι τὸ ματὲ λήτητον σκόληκα·
εἰς τὸ σκότος τὸ αἰφεγῆς· ὁ
ποῦ ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ ὑρῦν
τῶν ὁ δούτων· τὰ τε ἄλλα κο
λαστήριον πόντων ἀνίστορας
μὴ διαχέποις· καὶ πάλαι τοῖς
δακρύων κατὰ ὑψέσσοντας
πύρρας· τίς ἐσθῆτα· τὸν το
ποῦν ὁρῶν κατέζη· ταῦτα με
ταῖς ἐννοίαις, πολλοὶς ἐώρα
καὶ δακρύων πλῆθος πολυ
κτῆσας μοῖαι· καὶ πένθος ὁρῶ
τον ἐαυτοῖς πόντον ποικιλιάν·
καὶ πᾶσαι τὰς τῆς τυχῆς δυνά
μεις θαυμαῶς ἐκκαθάρσιν·
ἀλλὰ καὶ τὰ τοῖς δικαίοις αἰ
ποκῆς μόρτα ἡ δαῖν ὁρῶν·
ὅτι δεξιῶν τοῦ χυτῶν ἡ πᾶσι
τίς ἀλογημένην ἡ ἡρώτων

δε στήτου· τὴν κληρονομίαν
 τῆς οὐλῆς σου καὶ τῆς χάριτος· τὰς
 ὑπερβολὰς τῆς ἀρετῆς· τοσοῦτος
 ὅτι ἔμοιγε γὰρ οὐκ ἔτατον· τὴν
 χάριν τὴν τέλει σου οὐκ ἔχουσαν·
 τὴν καὶ ἐπὶ ποτε ἀνακόπτομε-
 νην· τὰς μορὰς ἐκείνας τὰς
 οὐλοῦσας· τὴν καὶ ἀνὰ γέλωτος
 ἀφαινομένην· τὰ ἀλλυμένα
 τὰ ἐπὶ τῇ πελαγίᾳ τοῖς φορῶ-
 μένοις τοῖς κῆ· οὗτοι οὖν ἐν
 χοῖσι μοῖσι πᾶσι τῶν οὐλοῦ-
 ντων· συγκαταλέγουσιν καὶ
 συναρκετέωσιν· ὅρα μὲν
 καὶ ἄνθρωπος τοῦτο ποιεῖ· ἀλλ' οὐ
 δύναται αὐτὸς, τῆς τοῦ πνεύ-
 ματος ἰσχύος· ἀγαπᾷ σου το-
 σούτων· ἵνα καὶ οἱ πολλοὶ
 γένοιτο χοῖσι· καὶ τὰς ἀλλὰ

95
σεως ἧς ας τε τολῆρ ὡς ἄνθρωπος
ἔσθ· ἡ δὲ μὴ ταῦτα· ταῖς δὲ
γαῖαι καὶ ἡ σφαχίσι μὲν
καὶ μὴ ταῦτα· ταῖς δὲ
μοῖαις τε τῇ χίσι μὲν, ἡ σιχία
καὶ τρεῖς ὅσας οὐ δύναται· πη
γὴ γὰρ ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔχουσιν
τὴν ὁμοίαν φέρεται τὸ ὁμοίαν·
καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἀπολίτῃ, τῆς
ἐν ἡ σιχίαι μερὸς ὁμοῖα ἐκτεταται·
μηδὲν ὅσας οὐ δύναται· ἀλλ' οὐ
πρὶν αὐτὴ καὶ ἡ ἀπολίτῃ· καὶ
ἡ ἀπολίτῃ καὶ ἡ ἀπολίτῃ
τὴν μέλει οὐκ ἀρᾷται τὴν
οὐ γὰρ αὐτὴ τὴν ἀπολίτῃ
ματὰ τοῦ ἡ ἀπολίτῃ, τὸς
τὴν μέλει οὐκ ἀρᾷται τὴν
καὶ ὁ φθὴρ αὐτὴς ἡ ἀπολίτῃ· ἔστι
εἴτις δὲ προσδύει καὶ τὴν

χεδὸν ἢ πρὶν ἅπαντας καὶ αὐ-
τὸν ἀλάστορος· αὐτὴ τὴν χάριν ἐστὶ
ἀσφαγὴς· αὐτὴ χιμῶν ἀΐδιος·
ἄρετων φύλακτὴν ἱερὸν· προσά-
χῃ, θύομεν χιμῶν· πατρὶν ἀναι-
ρεσις· τυχὴς ἀπορίων· μοῦσος
κατὰ ἱερὸν· κεκμηκότων
ἀνῶτων οἷς· περὶ θούλων
ποταμῶν· τῶν ἀοράτων
θεωρῶν· τῶν ἐπὶ θυμῶν
ποταμῶν· τῶν ἀστέγων
στρωμάτων· τῶν καλῶν προτεο-
πῶν· τῶν κακῶν ἀποτροπῶν·
τῶν ἐλπίσιν ὁμῶν ὑποστάσεις·
ταῖς τῆς πασῶν ἀστέγων
τῶν ἀστέγων ἀστέγων ἀστέγων
δυναμῶν· καὶ προσάχου ἡμέρας
καὶ ὅντες· ὅντων θυμῶν καὶ ἀ-
στέγων· προσάχου ἡμέρας
ὅντων· ὅντων· ὅντων· ὅντων

εγρηγορότι τῶν αὐτῶν. ἵνα δεκτὴ
ἦ ὡς ἐστὶν ἡ πόσις σου. ὁ
βαχμοὶ γὰρ φησὶ κύβωτο δὲ καὶ
καὶ ὅτα αὐτοῦ φεῖ δένοσιν αὐτῶν.

Μὴ ἀποτῶ μὲν τῇ γε σφρηγῶντι
τοῖς ἱνα μὴ ἐμπέσωμεν φεῖ αὐ
τῶν. ὁ γὰρ ἀποτῶ μὲν ὅτι μὴ
γίνεται. ὁ δὲ ῥα θύμῳ, φεῖ αὐ
τῶν ἀποτῶ χεῖρας τῶν αὐτῶν. δὲ
καὶ ἀποτῶ ἀποτῶ τῶν αὐτῶν
δοῦναι αὐτοῖς. καὶ σινεχῶς διαχε
ρῶμεθα πρὸς αὐτῶν. καὶ οὕτω
χεῖρας ἀποτῶ μὲν. τῶν γὰρ ῥα
τῶν λογῶν ἡμῶν καὶ ἀποτῶ
φεῖ μακροῖς αὐτοῖς, πᾶσι καὶ
κίαν ἀποτῶ σφρηγῶντι αὐτοῖς.
σινεχῶς τῇ τυχῇ ἡμῶν βριζα
νοῦται. ἀποτῶ ὅτι καὶ ἀποτῶ
χεῖρας ἡμῶν, ἀποτῶ σφρηγῶντι
τῶν ῥα μὲν ὅτι ῥα μὲν. αὐτῶν

τινι χαρισάσθαι αὐτῷ ἡ
συνέθετο τῶν δὲ αὐτὸ μὴ ἔχει
ἔχοντος ὅμως φῶς ἐρεπε
σιν· καὶ τὸ ἴδιον ἐστὶ χάρις·
ἀλλ' ἀρ' αὖτις κοινῇ, ἡκου
σονται δ' ἱκανοὶ λέγοντες·
ὡς οὐκ αὐτὸς αὐτοῦ χάρις καὶ πο
δας, οὐκ ἀλλὰ αὐτὸς ἐστὶ
σκότης τὸ ἐξ ὧν τὸν· καὶ ταύ
την ἐκμάχοντι ἐπὶ θυμῷ
ἀντιθέτω καὶ τὸν φῶς ἐπὶ θυ
μῷ, ἡκουσονται τοῦ πολυοῦ
λέγοντες· πέμψον χάρις· ἡ
μῶν ἀκρωτῶν δακτύλων καὶ
τύχῃ τῇ τῇ γὰρ ἱζομένην χά
ρις· καὶ οὐ τὸ χάρις τῆς αἰ
τήσεως, καὶ θάπτον ἀποφῆσ
τοῦ πατρὸς· ἀλλ' αὖτις ἔχεις τῇ
θυμῷ ἀποφῆσ, ἐν ᾗ ἡ γὰρ

κοχασε νοσησαν. Το πυρ. και
του τοκ. ωσεσθε οίχιστε
σκοτω. ἡ και πυρ. η. το
εκ του θυ απωσθησαι και απω
αμδωρησαι, ποση κοχασει
ουκ εστι πιαδωτε πορατησ
λογω το παθος ουκ εστι. ἡ
οι το φως το ηχι ακορμι θεωμι,
παντος ωικροτερα φαρατου
ωμερουσι ζωω, τι παβη
ἡ κοσμημας απωσθεν θεματα
του φωτος εκ μου. τι δη και
ζωω και απωσθεν και
εσμεν, απτης θεωριας απω
τυχωμωρ εκ μου. απτωρ
τω, τωτο η μετρον, μηδεν αι
ημιν τοτε συγχωρησεν θεω
ουτιρος η κε. τι μι και
ση η αυτου επιβητοχης
τετησεν ημεχα. η σφοι

[illegible]

ποδρέλκω τῷ ὁπρ. ἱμασ
τοκίμωσιν τὸ μέλαιον. ἱμα
κατὰ μὲν θητῶν γράμιν, ἡ μὲν
ταύτων ἀκοχῶσιν καὶ τῶν
ἀπρωμῶν ἀρεατῶν ὁμοία. μο
τεις; ἀδύνα. ὅτι οὐ γὰρ παῖς
καὶ δέξ. πτωχὰς; ἀφρα
νου. ὅτι λαζαροῦ σε τὰ ῥατὰ
σταδὲς εἶναι. ἀπὶ μὲν ἡδὲ
τὸ ὁνοματῶν χυ; μακάριος
ἡ. ὅτι θυγατέρα αὐτοῦ δέξαι
ἀγγέλω μετὰ αὐτῆς εἶναι. οἱ
κέτῃς; ἀχαρίστος καὶ οὕτως
ἔχει τὸν σε αὐτοῦ ταπηνότρον.
ἀχαρίστος ὅτι ἐμὸς ὑπερέχει.
ὅτι μὴ σὺ τῷ μὲν χῶρὶ κατὰ
δίκασαι. ὅτι μὴ πολλὰς λαμ
μῶν. οὐδὲ γὰρ ὅτι λείπονται
τοῦ ἀχρηστῆς ἀφορμαί. εἰ

[illegible]

οὐκ ἔστιν αὐτὸν ἀποκάλει-
 σμαθὴν καὶ πῶς αὐτὸν; οὐκ ἔστι
 ἡνικα πρὸς αὐτὸν ὄψεσθαι καὶ αὐτὸν
 κοίμῃ ἐν τῇ γερουσίᾳ· τὰ
 τοῦ αὐτοῦ ἡρώδου καὶ τοῦ
 περὶ σθεσκαίτου τοῦ αὐτοῦ
 καὶ οὐκ ἔστιν αὐτὸν ἀποκάλει-
 σμαθὴν καὶ πῶς αὐτὸν; οὐκ ἔστι
 ἡνικα πρὸς αὐτὸν ὄψεσθαι καὶ αὐτὸν
 κοίμῃ ἐν τῇ γερουσίᾳ· τὰ
 τοῦ αὐτοῦ ἡρώδου καὶ τοῦ
 περὶ σθεσκαίτου τοῦ αὐτοῦ

- φῖν τεως κεφαλῇ ἡ
 ἡτίς ἐστι, κεφαλὸς τοῦ κῆ-
 - ρου, ὁ δὲ κεφαλὴ τοῦ κῆ-
 καὶ τοῦ κῆρου ἡ ῥῆσις, ἀπὸ τοῦ
 τοῦ ἀφ' οὗ οὗτος ὁ κόσμος
 χρόνῳ ὅτι καὶ τοῦ χρόνου

[illegible]

καρδία ὅτι αὐτοὶ τοῦ θ̄ ὁ
φορταί· τοὶ αὐτὸ οὐκ οἶσα,
πολλοὺ ἄρα βλέπει·

Ὑ ἀνμα θαλασπῶν, ὕδωρ πρ
χῦ· οὐ ἀνμα δὲ καὶ κραταίω
μαρνήτεως καὶ κφαχί ὅτι
τος καὶ τυχί κῆς κατὰ μαθοῦ
ἡ συχίας· καὶ αὐτὸς αὐτὸς θεω
ρῶν ἔξασι πρὸς τὴν ἀπορ
ρήτην· καὶ αὐτὸς πρὸς τὴν
ταπώμα τεως καὶ ἀθύτη
τος καὶ ἄλγεος, μὴ τίς ἄκρ
καὶ κέῖν ἔχει χωρὶς λογισμῶν
ἀχῶ· καὶ τοῦτο αὐτὸς καὶ
πυκνῶς· καὶ διηρεκῶς καὶ
πορτικῶς καὶ μὴ περὶ κακῶν
ἡ τίς ἐστὶν, ἐμμενος λογισμῶν
τῶν ἐῖς καὶ αὐτοῦ αὐτοῦ
πύλη κρῖδας· ὅς τοις ἔχουσιν

λοήσμεν κλέπας ὁρᾷ καὶ αὐ-
κούει τί μοι λέγουσι· τί δὲ ποι-
οῦσι μοι φόβοι· καὶ τίς ἐστὶν ἡ
ἐπὶ λυφῶσα καὶ ἀπολίσσασα
μορφὴ τῶν αἰτωῶν· καὶ πῶς
μὴ καὶ ἐκ τῆς φαντασίης
ἀπατήσας τοὺς ῥόβους· ταῦτα
γὰρ φίλο πορεύμεθα, τὴν πᾶ-
ραν τοῦ ῥόβου τοῦ πολεμίου· ἐπὶ
την μοῖαν καὶ ἀγνοήμεν ἅπαν-
τα· καὶ μὴ δὲ κρύβωμεν.

Τὸ δὲ πᾶσι τὸ πρῶτον εἰπεῖν
ἐμὴν φωνήν, καὶ εἰς τὴν
τοῦ ῥόβου αἰσώσαντο ὅτι ὁ ῥόβος
ἐστὶν κατ' ὅλον, ἵνα οὐ σκῆψω-
σιν αὐτοὺς ἀκομμάτως. 24
καὶ αὐτοὶ κέλευσιν ὁ κρύψω-
σιν· καὶ ἐκ τῆς ἐκείνου τοῦ πρῶ-
του διηγήσεως ἐκείνου διηγή-
ται, κρύψας τὴν ὁφειλόμεν.

Να πωρλέξεων· καὶ μαλίσ-
τη ὑπλουτέροις· σὺ δὲ τὴν
τὴ μόθεε φησὶ, πρόσχευς αὐ-
ματὶ μὲν κείναι·

Εἰς οὗτω ποικίλεις, τὸ πλῆ-
θος αὐτῶν τοῦ κράτους αὐ-
τοῦ καὶ τὴν προσοχήν· διὰ τὴν
μὲν δύνασθαι τὸν πατέρα αὐ-
τοῦ φαντασίαν λατρεῖν αὐ-
τὸν καὶ τὴν πατέρα αὐτοῦ
τὴν μὲν προσοχήν αὐτῶν αὐ-
τοῦ.

Επεὶ οὖν τὸ ἐκ μὲν αὐτοῦ
καὶ τὸ ἐκ αὐτοῦ τοῦ σὺν αὐ-
τῷ καὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν αὐτοῦ

Αλλὰ τὸ τοῦ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν αὐτοῦ
αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν αὐτοῦ

Επεὶ οὖν τὸ ἐκ μὲν αὐτοῦ
αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν αὐτοῦ

ἐν τῇ ψυχῇ· αὐταὶ πᾶσαι αἰ
γασίαι αἰσθητικῆς, τὰς ποικί
λῆς δίκης τοῦ χωρῶν κω
λύουσι·

Ἐὰν πρὸς ὀλίγον τῶν παθῶν
τὰς αἰτίας ὅκ κόψατες τοῖς
πρὶν τοῖς ἐν αὐτοῖς ὡς μέν
θεωρήμασι· μὴ ἐν αὐτοῖς δε δια
τρίτωμον αὐτὸ τοῦτο ἔχοντες
ἐργον, ἀλλ' ὡς πάλιν ἐπὶ
ταύτης ὁμοῦ τοῦτο ἔχοντες
πορεύσθαι· μὴ δὲ ἄλλο ὅκ ἔθω
καρπώσασθαι, ἢ σκοπῶσι
τοῦ τοῦτο πᾶν τελεῖν καὶ ἐπὶ τῷ
ὅκ καὶ ὅκ τρωπῶν·

Ἐὰν αὖτε ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ
καὶ ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ ὁμοῦ
ταύτα αὐτὰ ταῦτα· ταύτα
μὴ σὶν· προσοχὴν τε ἀκρίβ
ειαν τῶν ὁμοῦ καὶ τῶν ὁμοῦ.

[illegible]

[illegible]

Οὕτω δὲ φαίνεται ἡ πόρεσις
ὡς ἰορὰ ἀπὸ τοῦ καὶ ἐκτετέ-
ται τὰς πολλὰς συντυχίας, ὡς
ὁ δὲ καὶ ἡμῶν ματὰ ἐχθρῶν.
Ὁ δὲ ἀνὴρ αὐτὰ σφοδρῶς ἔσ-
ληθῃ τὰ ἰορ τοῦ ὅμοιο πολέμου
κατὰ τὴν τελευτῇ καὶ κατὰ
τὴν τὴν τὴν ἀποδοτικὴν ὕψην
τῆς χαρᾶς τῆς ἀποκαταστάσεως
τῆς καρδίας. ἀπὸ τῆς τῆς
ἡ πόρεσις αὐτοῦ λήθῃ τὴν προδοτικὴν
ὡς πνεῦμα ὕψους καὶ πολέμου
αὐτῆς καὶ ὡς κραταίος τυχαί-
μος ἀποδοτικὴ λήθῃ ὡς ἀμελῆς
κατὰ τὴν μετῴμεν. ἐκ δὲ ἀμελῆς ὡς
κατὰ φρόνησιν καὶ ἐλπίδα
καὶ ὁ δὲ θύμιας αὐτοῦ ποιοῦ καὶ
παλιν δὲ πῶς ἐφόμεν ὡς τὸ πῶς
συν, ὁ δὲ πῶς ὡς κύμα ὅτι τοῦ
τοῦ ἐμετοῦ φύσιν ὡς ὡς

τῆς παρρησίας ὡς ἰοῦθα φανεί.
τοῦ ἐκ κοῦ τοῦ ἡμῶν τῆς λήθης
καὶ τῶ ὄντι αὐτῆς. ἰαταὶ ἀκρίβ
λίστητος ὁ δὲ λήθης. καὶ τῶ ὄντι
τοῦ ὄντι κλητοῦ τοῦ κύη μῶ
τοῦ κύη. χωρὶς γὰρ αὐτοῦ οὐ δύνα
μεθα ποιεῖν οὐδὲν.

Ως περὶ οὗτος ὁ σὺν τῶ ὄντι
τῆς γῆς καὶ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ σὺν
καὶ τῆς γῆς ἀποσάφους, οὕτως
καὶ τῶ ὄντι ὁ ὄντι τοῦ κύη
μῶ τοῦ κύη τοῦ ὄντι μῶ ὄντι τοῦ
μῶ ὄντι χωρὶς τοῦ ὄντι. ὁ σὺν
τοῦ κρότερον αὐτὸ ὄντι καλοῦ
μεθα, ἀποσάφους τῆς γῆς τῆς
καρδίας ὄντι μῶ. καὶ χαροποιεῖ
καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ.

Ως περὶ τῶ ὄντι τῆς κροῦ καὶ
αὐτοῦ ὄντι, φαντασθὲν τοῦ
τῆς ὄντι ὄντι ὄντι. καὶ ἀκο

σου ὅτι φαντασίαν κόπῳ
κακίας καὶ ἀπομυρεσίῃ, οὐ
τι καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἀποδότης
ἔσται καὶ ἁγὰν, οὕτως ὑπὸ τῆς
ἀγαθῆς δὲ ποιοῦσας αὐτῆς κτίσθαι
σας, ἡ δὲ τῆς πρᾶσιμον
τοῦ ἱεροῦ ταῖς φαντασίαις
καὶ ἀπομυρεσίῃ προσηλῶς
ὡς καλῶς τῷ χεῖρονι. ὡς ἡ πε
ρεῖα τῶν ἐπιμοχλῶν τῶν
αὐτῆς τέκνων. καὶ οὕτως
γινώσκου ἑαυτῆς λογισμοῖς,
τῆς φαντασίας τῆς δαμονίως
δοῦσας πρᾶσιμον. καὶ μου
χάρις ὡς ποτε μακάρις, τί
τεῖ μετὰ τὴν αὐτῆς τοῦ θεοῦ ἔργον
ἡσυχίας τοῦ θεοῦ αὐτῆς ὡς αὐτοῦ.
καὶ τότε θεὸς τῷ κατὰ θεοῦ
ἐλθοῖσιν, θεὸς ἔργον λοιπὸν
ἡ δὲ δὲ τοῦ σώματος, ὅτι

αὐτῇ ἀφ' ὅμη μα κατὰ διανοή
φς ἐαυτῆς κατὰ κρείττερον.
ὅτι τὴν τέχνην τοῦ πομπῆος. καὶ
ματὰ τὸ σπῆρτιον μελῶν. καὶ
ματὰ τὸ πᾶσαν φύσιν. καὶ ὅτι
τοῖς οὐκ ἐστὶν ὡς φασὶν πρό
πτερας πολλὰς πολεμικῆς
ροῦ. ὅτι ἐχέτω μετὰ τοῦ λό
γισμοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ ἡ μὴ
μαχίστω. ὅτι ὁ δὴ καὶ μὴ ἡ φύ
ξις ἡ μὴ, τέρπειται τῆς δα
μοῦ ὡς δεσὶν ποροσμοχαις καὶ
ἡ δὲ ταῖς καὶ ἀκολουθῶν. ὡς
ἀλλὰ χρὴ μόρον μορμύρεται.
ὡς αὖθις κόπτεται. ὡς αὖθις
σεως καὶ ποροσμοχαις. ὅτι
δεχόμεναι τας ὁμοῖας φς τοῦ
ματὰ τοῦτο ἐργον ὅτι ἀσκη
θῇ καὶ μορμύρεται καὶ σφίγγεται.

14
τακοπωρήνται τοῦ πολυ-
τοῦ ἀλατῆτος τὸ νοῦν τοῦ
καὶ ὡς ὁ πορφύρεος φησὶ τοῦ
ἐλεως δὲ ἀσθαι αὐτῶν κρα-
τῆρ τὰς μικρὰς ἀχῶπεκας, το-
τε μὲν ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος ἐσέχον
ἡμῶν δὲ καὶ πολεμῶν σὺν
αὐτοῖς. καὶ δελεῶν αὐτῶν
καὶ κατὰ τὴν:

Περὶ μὲν δὲ βασιλοῦ στρογγύου
ὁρῶν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ πορφυρῇ
ἀλλοτρίᾳ. ἰσχυροῦ τῶν ἀδελφῶν
ἐπὶ τῇ ὁρῇ σκεπτοῦ ἀλλοφύλου
ἡ ὁρῇ τῶν αὐτῶν πρὸς τῇ ὁρῇ
τοτὶ κοῖται:

Ἡ δὲ εἰς εἰς τὴν τοῦ ἰακύνθου καὶ
μακί ἐφ' ἣν ὁ ἄρς ἐπὶ καὶ ῥῆν,
αἱ εἰς τοὺς ἀμαρτυροῦν. ἀρ-
ρῆν δὲ ἐξ ἡμῶν τῶν κακοῦν.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

† Η αἰτία τοῦ αὐτοῦ χυοῦ τοῦ ἁγίου
ὁ κλητὰς ὁμιλῶν τῇ ἡμῶν
μασχατός. μετὰ τὴν εὐχὴν πρὸς τὴν
ἐκκλησίαν τὴν ἐκκλησίαν. μὴ ἀετὶ ἐρχο
μὲν ἡμῶν αὐτοῖς αὐτοῖς. ἀετὶ
αὐτῶν. τὸ, μετὰ τὴν ἀποπλη
ρωσὶν τῆς ἡμέρας ἀνακρίνεται
τὴν αὐτῶν. ὅτι ἡμῶν αὐτοῖς. ὅτι
μετὰ τὴν πλημμελίαν καμῶν. τὸ
ἐδὲ καὶ οὐκ ἔστιν. τοῦ τοῦ
ὁ ἡμῶν αὐτοῖς. ἀετὶ αὐτοῖς κα
τὰ τὴν τὴν αὐτοῦ. τὰ, τὸ κα
θεκαὶ αὐτοῖς. τὸ κατὰ τὸ
φωτὶς.

Καὶ ἔτερος τῶν τῶν τῶν
τοῦ τῶν, ἔφη. ἀρχὴ κατὰ τὸ
εἰς τὸν. καὶ ἀρχὴ τῶν
κῆς. ὅτι καὶ τὰ. οὐκ ἔστιν
τὰ μετὰ. καὶ τοῦ τοῦ
αὐτοῖς. ὅτι τὸ εἰς τὸν
αὐτοῖς. καὶ τὸ ἡμῶν αὐτοῖς.

ἡ κωλύει ἢ ἐν τῇ κινήσει
πολλὰ ἐρχώμεθα· οὐ τὰ γὰρ πρὸς
τὴν κακίαν βία πρὸς βίαν
καὶ μετ' αὐτὴν δυνήσομεθα μετὰ
τῆς καὶ μετ' αὐτὴν ἢ ἐν αὐτῇ
πολλὴ τῶν· διὸ δὲ δίδεται ἡ κα
σιλῶν τῶν ὁμῶν.

Μὴ ὁλῶ τῶν ὁλῶν τῶν ἐν τῇ
ἐξ· ἀλλ' ὁρῶν τῶν κατ' αὐτὴν
μακροσκοπῶν· καὶ ὁλοῦτον
σου πρὸ τῶν ἀποφύγετον· ἡ γὰρ
σωματικὴ γυμνασία· πρὸς ὁλῶ
γορετὶ μὲν φέλιμος· ἡ δὲ ἀσκή
σις πρὸς φέλιμος ἐστίν.

Καὶ οὐ τῇ ἀποφύγετον ἀκέρως
σέχης, κατ' αὐτὸ τοσοῦτον μὲν
πολλὴν τῶν προσάγει· καὶ καθ
στον πᾶσι τῶν ἀποφύγετον ἀκέρ
ως σέχης, κατ' αὐτὸ τοσοῦτον καὶ
τοῦ ἰὺ μακροκοπῶν· καὶ ὡς πρὸς
τὸ πρὸς τὸν ἀκέρως πρὸς ἀκέρως
ἀποφύγετον πρὸς, οὐ τῇ κατ' αὐτὴν

[illegible]

1

[illegible]

[illegible]

ΚΥ Η ΜΗΡ ΤΟΥ ΧΥ. ΚΑΙ ΟΡΘΟΝ
ΜΟΡΟΝ ΟΥ Η ΜΗΡ. ΤΑΙ ΤΟΡΑ ΜΑΤ
ΤΗΙ ΤΟΡΝΕΙΑΣ ΔΕ ΘΩ ΙΚΤΗΣ ΚΥ
ΤΑΙ ΑΝΤΕΛΩΡ. ΚΑΙ ΤΑΙ Α
ΕΛΛΕΤΑΣ ΤΑΣ ΠΡΟΓΙΡΟ ΜΕΡΑΣ
ΜΗΡ ΤΟΥ ΧΥΡ. ΚΑΙ ΚΑΙ ΑΛΙΜ
ΤΟΡ ΜΑΤ ΤΟ ΤΕ ΟΡΟΙΟ ΧΥΡΕΙΟ
ΧΑΚΟΙ ΜΕ ΤΟΡΝΕΩΡ ΧΟΓΙ ΤΗ
ΚΑΙ ΔΕ ΤΕ ΜΕ ΑΝΤΕΛΩΡ ΑΝΕΙΒΙ
ΤΟΡ ΜΑΤ ΤΗ ΚΥΡΟ ΜΗΡ ΚΑΙ ΑΝ
ΜΟΡ ΟΥ ΤΟΥ ΧΥΡ ΚΑΙ ΤΑΣ Η ΜΗΡ
ΟΤΕ ΠΑΧΙΡΑ ΔΕ ΤΩ ΘΩ ΜΗΡ
ΤΩΡ. ΜΑΛΛΟΝ ΕΤΙ ΧΥΡΟ ΜΗΡ
ΤΟΡ ΜΑΤ. ΚΑΙ ΑΝ ΤΕΡΟΔ Η ΜΗ
ΤΟΡ ΤΟ ΘΕΙΟ ΜΗΡ ΜΑΤ ΑΝΤΕΛΩΡ
ΠΕΦΟΚΕΝ Η ΚΑΡ ΤΩ ΑΝΤΕΛΩΡ

ΠΕΦΟΚΕΝ Η ΚΑΡ ΤΩ ΑΝΤΕΛΩΡ
ΤΩ ΜΕ ΤΗ ΡΟΥ ΜΗΡ. ΚΑΙ ΜΕΛ
ΟΥ ΧΥΡΟ ΜΗΡ ΜΗΡ ΤΑΣ ΜΟΡ ΜΗΡ
ΚΑΙ ΤΑΣ ΔΕ ΚΟΡΑΣ ΚΑΙ ΤΑΣ ΦΑ
ΤΑΣ ΑΝΤΕΛΩΡ ΜΗΡ ΤΟΤΕΡ
ΚΑΙ ΤΟΡΝΕΩΡ ΜΗΡ ΜΑΤ ΤΩΡ

[illegible]

Μηδὲν ἔργον ἐκ καρδίας καὶ
μηδὲν ἐκ ὀφείλων ἢ μὴ πασθῆ-
ναι τῶν τε καὶ ἰσχυρῶν. Πρὸς
τοὺς ἰσχυροὺς πεφύκεν τὸ δύναιτο
μηδὲν ἔργον ἐκ καρδίας καὶ
Κοιτῶν δὲ καὶ χαλεπῶν ἐν θλί-
ψιν τοῦ σώματος λογισμῶν ἐφ' ὧν
δὲ ἰσχυροὺς, ὅταν μεμψόμε-
θα ἑαυτοῖς ἐν αἰνέσει καὶ
τοσοῦτον ὡς ἡ τὴν ἀγαθὴν
λατρεῖαν καθαίρει ἀπὸ τῆς
κτῆ. καὶ τοῦτο ἐκ τῶν δύο
τούτων δὲ ἰσχυροὺς ἀπ' αὐτῶν
ἐκ τῆς τοῦ καὶ ἄλλως οὐκ ἐστὶ
ἐκ τῆς τοῦ καὶ χαλεπῶν κατὰ
φαινομένην τὴν φύσιν ἢ σιχαίνου-
σαν ἀπὸ παντὸς λογισμοῦ. καὶ ἡ
ἐν τῇ αἰνέσει ὁληθῶς ἐργῶν
τῇ καὶ ἐπιποροῦ. οὐ μόνον

τοῖς ἀμύητοις τοῦ πολέμου
τὸ ἀσώματον ἐν σωματικῷ
κωπρὶ κλίσθητε καὶ πρὶ οὐρανῶν
ἀλλὰ καὶ τοῖς πᾶσι φανερόν
τῆς ἐνδοξασίας ὑμῶν. ὁ δὲ κρ
ῖς διὰ σωεχῶς ἀλκῆς ἐν γενεῇ
σαμὴ, οὐκοπῆσθαι καὶ τοῦ
θεοῦ αὐτῷ καὶ ὑποφάνηται.
καὶ ἡ μόρσις αὐτοῦ ὁ τοιοῦτος
κεῖται θυμῷ, διὰ τὴν ἡμέραν
ὅτι καὶ τεθρόνηται καὶ ἐκ
κύτῃται τοῦ ἱεροῦ. καὶ τοῖς
κλῶσιν ἡμεῖς δαίμονας πρὶ
τοῦτον, οὐ καὶ ἀνθρώπων.
λαλῶν αὐτοῖς ἐν πύλινον
καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν δυνάμιν.
Καρδίαν κεκρωθῆσαν φαντασίαν
τελέως, μοῆματ' ἐξέτα
με' σὺν ἐσθλῆς σκῆπτρῳ
ἡμεῖς καὶ μὴ ἀντιπαραστήμεθα

οὐ τρέπομεν σκίε τῷ σιμῷ χυ
καὶ ἐγκυμῶσι δελφίμεσ
γαληνῷ σι θαλάσῃ· καὶ ῥί
πίζεταί μιν θάλασσα ὑπὸ λε
πτήσιν αὔρας· αἱ αἰῶνες δὲ κρ
δίαι, ὑπὸ αὔρας πρὸς ἑλίου·
ὅτι δὲ φησὶ μέγα τοῖς, ὅτι
πρὸς ἑλίου τοῦ ἑλίου
αὐτοῦ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

κράζοντα ἡμῶν ὁ πῆρ·
Απορήσας καὶ διχονοήσας π
μοχλὸς πρὸς τοῦ ἐργου πρὸς
θεωσμοῦ λαμβάνει· ἡ οὐκ
δωὸς τὸ ταύτης κάλλος, ἡ εἰ
δωὸς μὲν, δι' ὅτι μελέαι δὲ μὴ
διωάμενος· τῆς δὲ ἀπορί
αἰσιν φῖνός λωσ λυθῆσεται,
μοὸς τῆς ἡσυχίας· ἡ ἐὰν
καὶ λέγεται πρακτικὴ φιλοσο
φία μοὸς· ὡς τῷ ὁδοῦν

ρηκως η γαρ εγω εμην ο
δός και η αληθεια και η ζωη.

Π αληθινος αυθις απορησθωσαν
υποστοιχοι τωνων και πληθυν-
σονται ομιλαιοι υμων. αρρα-
και ταυτην λυσθητω απορησ-
θωσαν. εγετηλασθη της λυσι-
στης κως ετω αυτου ιαμειθ.
τω δε αυτου και υμων υμων
ωτω, ερτη περ αυτων η
φισωτες ερτη κρουομενη.
ωληροωτες και το λογον
τω αυτου μαθηται υμων εζωτη.

(1) υτ αληθιμος ομνυς μοιχος
ορνηται και ορθω. και ουτ
αληθιμος μη φυλιος, ο εμ-
και οτω ων μοιχος. ο τοιο-
τος εωτη και η ορθω και
και ορθω και ορθω και ορθω

Εὐφραίνεται:

ἰσὺν ἡ θύα ἀρὰ πνεύματος ἁγίου
 καὶ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ ἐκ
 ἡσυχίας καὶ ἀμεριῶς· καὶ ἡ φωνή
 τῆ καρδίας μακάριος, ἡ δὲ
 χηκομένη δὴ τῇ τῇ προφητεῖᾳ· καὶ
 τὸ ὅτι ἡμεῖς ἐσμὲν ὁ ὁ
 οὗτος τοῦτο·

[illegible]

ἀποδοπὶ τὸ καλὸν ἐγνώκο σῆν,
ἐὰν μὴ αὐτὸ πορῶ ξημῶν:

Πεπερταυροσποποιαν κρωματη
 επιμυνηθουτωροπρωτου
 σωματιςμολα. οδεφωρ
 διοτηςικαυικεααομεροσ,
 διαπορταυτιροςφαρμακου
 ταυταεμεαςαυωιμαρτοσ,
 μερφ, ουτωκμ ομοσ οταρπο
 μηροιο λογισμοιο δεξαμυκατε
 ποτιερηκατεφαγορ. αι αηταδε
 τηςπικρίαςαυτωρ, αχλιν
 χυ εκκαθευρκαρδιαςακολ
 τουτοσδεμεταικαιτελευ
 ατοσκαλται. ωςσιωδωηπα
 θηοισκαιητωφρα, τιμαρπει
 μερονκτρωτωρι τουτοροκμ
 τωδεεδωκετοισμηφοσιμ.

|| ακαρίος οὕτως ὅς οὔτις κε κολ
ληται· ἢ ἐν δὲ διαβολῇ· καὶ

φωρῇ αὐτοῦ αὐτοῦ λαλῶντες
ἐν καρδίᾳ, ὥς ποτε ἡρώτων
ἀνὰ τοὺς ἡμῶν πόρνοι μὴ ὡς
φλοῦκην. καὶ ἐπερὶ χέματος
μὴ ὡς ἡλῖος ὑπερβῶν, ποτὶ τὴν
ἡμέραν. τὸ δὲ τοῦ κυρίου ἡμεῶν
καὶ κρείσσον καὶ σεμνότερον
ἐν ὅλῳ ἐν ὅλῳ λαλῶντες,
τὴν πλάξαι γεννησάμενοι
ἐν τοῖς ἡλίοις λαλῶντες ὑμῶν.
Οὐκ ἐν ἡμέρᾳ ὑπερβῶν ὡς
καὶ μαγείσκου. καὶ οὐκ ἐν
κακίᾳ ὑπερβῶν κακίαν φιλῶν.
ἐχθὲς περὶ ἡμεῶν. αἱ δὲ ταῦτα
ἐν ὅλῳ ἐν ὅλῳ. αὐτὰρ ἐν
κακίᾳ. σαφὲς ἡμεῶν. πορνή
εἶν. κερδοβολῶν. φθόρος. καὶ
ἡ κοροὺς τῶν τῶν ὡς ἐν
κακίᾳ. ἡ τὸ κατὰ κατὰ τῶν

75
καὶ οὐκ ἀποστρέφω ἄλλοι
καὶ ἀπὲς τοῦ οὐρανοῦ· καὶ το
φορῶν τὴν φωνὴν τοῦ ἱεροῦ
τῶν τῶν τοῦ θεοῦ δουλεῶν τῶν
φρῶν ὁμοῦ· ὅς καὶ τῆς τῶν
ἐκείνων ἐπέταται, ἀλλ' ὁ τοῦ
χόλου· ἀλλ' ὁ θεὸς δὲ δυνάμενός ἐστι
πρὶ καὶ ἡ ὡς καὶ ἡ πρὶ αὐτοῦ
μερὸς τε καὶ δοξολογία ὡς
τοῦ τοῦ λογικῆς φύσεως αἰετῶ
χωρῆτε καὶ ἀπὸ τοῦ καὶ τῶν
κτίσεως· ὡς ἡ ἀρετὴ τῶν
δεῖν ἡμῶν ἐγενήθη ὅς ὁ θεός· οὐ
καὶ ἡμεῖς τῆς χάριτος τῶν
χάρις τῶν χοιμῶν· ἀλλ' ὡς τῆς
ἐκείνων ἐκείνων καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐκείνων· καὶ τῶν ὅτι ὡς καὶ
ὅς ὁ φόβος τῶν ὡς ἡμῶν· ὡς

Въ аттестатѣхъ три пѣти пѣчей и по
нѣмъ о томъ не имѣе рѣшимаго. И мѣ

ΔΙΗΓΟΥΝΤΟ ΟΥΤΩΣ · Η ΓΡΟΥΠΗ ·
Η ΕΟΚΗΝΟΣ · Η ΜΗΤΗΡ ΤΗΣ
ΚΟΙΤΗΣ · ΚΑΙ ΤΟ ΜΗΤΕΡΕΥΣ

ΑΥΤΟΥ ΕΝ ΤΗ ΝΥΚΤΙ ΕΓΕΝΕΤΑΙ ·

ΤΑΤΕ ΑΥΤΗ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ
ΑΙΡΕΤΗΣ Η ΤΗΣ · ΤΟΥ ΠΕΡΙ ΠΛΗΤ
ΕΝ ΤΗ ΠΟΛΕΙ ΚΑΙ ΜΗΤΡΑ ΑΥΤΗΣ
ΤΟΥ ΟΥΤΩΣ ΑΥΤΗΣ · ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΥΤΩΣ
ΕΧΕΙΝ ΓΥΝΑΙΚΗΝ ΜΑΤΑΓΙΝΑΚΟΣ ·
ΚΑΙ ΤΟΥ ΟΥΤΩΣ Η ΣΑΙΤΑΣ ΟΥΚ ΕΙΝ
ΟΥΤΩΣ ΟΥΜΙΑΣ · ΚΑΙ Ο ΜΗΧΙΣ ΚΑΙ
ΜΑΤΑΟΧΟΓΙΑΣ ·

ΔΙΗΓΟΥΝΤΟ ΟΥΤΩΣ ΕΓΓΕΝΕΤΑΙ Η ΠΕΝΤ
ΤΟΥ ΦΩΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣ ΠΛΗΤ
ΜΟΝΩ · Ο ΚΟΡΟΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΚΑΛΩ ΠΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΝΥΚΤΙ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΓΟΛΟΓΗΣ ΚΑΙ ΑΡΓΗΣ
ΚΑΙ ΠΑΙΖΕΙΝ ·

ΔΙΗΓΟΥΝΤΟ ΟΥΤΩΣ ΕΓΓΕΝΕΤΑΙ Η
ΤΗΣ ΕΙΣ ΟΥΤΩΣ · ΤΟΥ ΜΗΤΗΣ ΤΗΣ

τοῦ ἐτρον· καὶ αὐτοῦ
καὶ κακοδοσίη·

Τὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·

Τὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·

Τρεῖς εἰσὶν αὐτὴν αὐτὴν αὐτὴν
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·
τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον· τοῦ ἐτρον·

λος ἤ μὴ ἤν. οὐδὲρ με κροῦ οὐ
φροντί; ἢ παρ' ἑτίμος. καὶ δι
τούτω ὁ θεὸς ἠδωκεν αὐτῷ
ὅ οὐκ ἀπουδῶν ἡ φῦλα ἔχει
ἀρετὰς ταύτας, διὸ αἰσιν
μαεχάρ' ἑτίχῃ. Πέτερου
μοῦ καὶ ἡ σὺ ἀπὸ τοῦ δα
μασκῆ μοῦ.

Η ἡ σὺ ἴα μὲ ἀρχὴ καθαρίσεως
τῆς καὶ ἀποδοῦσαι, καὶ χωρὶς
κρίσεως αἰνολογίας κα
τιοκαλῶν τῶν ὁρμηρῶν
φάτις φησὶ σὶ ὡς αἰσιν
αὐτὰς γὰρ ἡ πρῶτη εἰς τῆς α
μαμαρτῆς. καὶ τῶν ἄλλων
φάτις τοῦ ἀποῦ καὶ σὺ
ὅτι οὐκ ἐστὶν αἰσιν
τοῦ ὡς ἡ εἰρησὶν
τοῦ αἰσιν, ὅτι τὰς
δαμῶν ὡς τῶν αἰσιν

φυλατίνε αὐτοῦ ὁ αὐτοῦ. οὐ
τε πᾶσι τῶν τοῦ αὐτοῦ ἀεγε
τίαι καὶ τοῦ αὐτοῦ. ἵνα ἡ
τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτοῦ καὶ τῶν
μυστηρίων αὐτοῦ. καὶ οὕτω
τοῦ αὐτοῦ ὁ αὐτοῦ ἀεγε αὐτοῦ
μοῦ ὁ αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ. ἡ γὰρ
τῶν αὐτοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν αὐτοῦ
αὐτοῦ. καὶ μὴ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ. μὴ ἀλλὰ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ. ἀλλὰ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ. τῶν αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ.
τε αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ.
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ.
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ.
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ.
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ.
αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐτοῦ.

ροῖν· καὶ οὐκ ἔτι πῦρ τοῦ ἐρίανου
μυρτὺ φλόγ κατὰ σκευὰς,
μήτε πάλιν τῇ ἐκτεταμένῃ
μητρί καὶ ἀρετῇ αὐτοῦ βοχού
τῇ ἰατρικῇ· ἀλλὰ τὰς ἐπι
διδάσκει τὰς σωματικὰς λέγει
τοῦ ἀζείκου καὶ μεθ' οὗ ποιο
υῖς ἐργάζομενος, ὡς ἐκ κλῆ
μακίαν ἐρεχθεῖν· ἀποκρί
ται ἐπὶ τῇ ἐξ ἀποκρίσεως καὶ
χωρ καὶ ὁ δαδὺν πρὸς τὴν
ἐκτικὴν πορὰ ζῆρ· διὸ καὶ
τοῦ καὶ θεωρεῖται τοῦ αὐτοῦ
χαρίτος τοῦ θύ ἀιδόρται
τῷ πῶ ἀδότης ὡς φησὶν ὁ
κς· καὶ ὅτι πᾶσα γραφή ἡ
ὡν ἀποκαὶ ὡς ἐλίμω εἰ
αἱ· καὶ ὅτι οὐδὲν αὐτῇ τῷ
ἐκποδίσαι τοῦ θεοῦ ταῖς
ἐν ἡμῖν· οὐδὲ ἄλλος εἰς
ἡμῖν ἐξοισίαν, ἢ μὴ ὀπλαιο

[illegible]

καὶ ὅτι αἱ οὐτολαὶ αὐταὶ φυλαί,
Ποσι μάλλον ἡ μᾶς. καὶ χαρίσ
θῶ ῥ' αὖτις. διότι ἐκτος τῆς οὐτο
χρῆτος, οὐδὲ αὐτὰς τῆς φημί
οὐμν. καὶ οὐκ ἐχομν τὶ προσ
φῆρμαι αὐτῷ, ῥ' μὲν πᾶσι καὶ προ
αίρεσι. καὶ ἀπλῶς πορτατα
ὀρθὰ δόγματα ἐκ πᾶσι αἰσιν
καὶ ἀκονὲς κατ' ἐχμν ἀρχαί τῶ
ἐργασίαν ἀμντε ὠρίσιν ὡς ἐν
χολίῳ ταῖς μαθήματι, οὕτω
ἐπὶ μελῶς τὰς προφρημίας
ἐπὶ αὐτῶν αἰεὶς ἐργμαρ δαμ.
αἰετῶν αὐταί. πρῶτη ἡ οὐ
χρῆσι. ἡ γομν ἀποφῆσι καὶ ὁ δὲ
γινῆ. ὡς ἐχουσι πᾶσι μετ'
μνκσι μὲν τῆς. ἡ αὖ δὲ μνκ
ἀκτῶν μακρομν πᾶσι ἀμν
τῶν μετ' ἀποφῆσι καὶ ὁ δὲ
ὡς ἐργταὶ αὐτῶν μετ' ὁ δὲ
ταῖς αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν

καταπίη. διατμήσει τὴν χιτῶν
καὶ μετ' ἑμῶν τοῦ βίου. καὶ
ἔρμαι μετ' ἑμῶν ὅπως τῷ θῷ
ἀρέσῃ. καὶ τῇ τυχῇ ἀκατάκλει-
στον ἐστὶν ὥρα τοῦ θανάτου κα-
τακτάσθαι. καὶ μετὰ χολῆς αἰ-
σώσεως μάθης τὰς κλοπὰς τῶν
δαίμονων καὶ τὰ ἰδιασφαλ-
μάται. τὰ ὑπερταμίον θα-
λάσσης γινόμενα καὶ ὡς χι-
τῶν λεπτότητι. τοῖς πολλοῖς
ἡμῶν μέγα. καὶ θνητῶν αἰ-
σώσῃται μὲν τῇ ἀνίρκει φύσει.
ποδρα καλῆται δὲ ὑπὸ τοῦ θυ-
ώος ἀγνώμων ἡρόμενος. καὶ
πορνησθήσεται ὅτι ἐφθασὲν ἰδ-
εῖν ὑπεροῦ κήλην ζεθεύσασθαι
ἢ ζωδερτῆς κέλλης διασηπ-
τε. καὶ τῇ ἰδίᾳ ἀνὰ θεῶν ἀν-
τιπεγνῶκως καὶ τῇ τοῦ θῷ δυνάμει.

φοιμῆται καὶ ἐχάριζεν. ὡς μὲν
τε θάρρῳρ εἰς ἡρωσίας ποῦσεν,
μὲν τε τῶν τοῦ θυφίλαρ ἰσχυροῦ
λατόμερος ἀποστρώσκει. ὅτι
δαρ αὐτῷ συμβῆ. δατέρω,
μνησάσθαι μετέρος. ἡ γὰρ αὐτοῦ
παξ ἐὰν φητο καθ' ἡμέραν καὶ
μὴ κορεῖσθαι. εἰς αὐτὸν
τροφῶν εἰς ἑλκος ἐκ τῶν ἀπε
ρίσπαστος ἀρεῖ σκοπέων. ὡς
οὐκ ἐστὶ θυμὸς ἡ φύσις, ὅτι μὴ π
οὐκ ἐστὶν ἄλλο. ἴμα γὰρ ἱμα
τῶν. χαμαρ τῶν δαίμωνι θυμῶν
μικρὸν. καὶ αὐτὸ εἰσπαροσ
μῆν. ἀπὸ δὲ ἴμα καὶ μὴ δὲ
δοῦν τι μὲν ἀντέχει καὶ δόλου
αὐτοῦ καὶ τῶν ποσὶ ὡς κακῶς τα
πῶρα θυκαλὰ λίαν γενομένη.
μὲν τε παλιν πορτα ὑφ' ἑκα
ταπὶν ἀκρατῶς καὶ φιλή

δορως· ἀλλ' ἔφ' ὅς τις καὶ κατ'
πρὸς ἑσθίωρ μάω ἐγκεαθεῖ,
πᾶσι μὲν εἰς δόξαν δὴ χεῖρησται·
μὲν δὲ μέρος αὐτὸν χόμερος ὡς κα-
κὸς ὡς οἱ βίη κατὰ ρατοὶ αἰετὶ
κοῖ ποιοῖσι μ· οἶμος δὲ, κατὰ
τοῦ ἀφ' ὅρ καὶ τοῦ καιροῦ· ἔρ' γὰρ
τῆς φ' αὐτὸν φ' αὐτὸν καὶ τυχ'· χεῖρ
σῆμος ἐστὶ ποδῶν· πᾶσι καὶ τὸ
ὀχίγοτος· ἔρ' δὲ μεσότητι θέρμῃ
τὲ καὶ ὕψος, τὸ ὕδωρ κεφ' ἡ
πᾶσι καὶ τοῦτο ὀχίγοτος πᾶσι
διωκόμεν· ἡ γὰρ δόξα, κρεῖττω
ἐστὶ πᾶσι μὲν τῶν σωμάτων κῆρ
τοῦ αὐτοῦ· τείτη, ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ συμμάρος· ἡ γὰρ ῥέλι
μῖσος τῆς ῥύκτος φ' ὕψος ἔ-
χων· καὶ τὸ ἡμῖν φ' ἡμῖν
δύαμ· ποροσάχλιν· αεραρῶν
τὲ καὶ δάκρυα· ἡμῖν τῇ σῆμῃ

[illegible]

26
118

προς το γινώσκοντιν ἰδίαν
ἡσυχίαν. πέμπτη, προ
παλὴ πρίκη διὰ τοῦ νοῦς προ
μην. αὐτὸς χοῦσα παύσης ἐμμοί
ἐν τοῖς λεγομένοις μοῖραις ἴστω
μενος οὐκ αὐτὸς πείπῃ
τῷ θῷ μετὰ σιντριμνίων αἰνῶ
ἐκ τῶν ἐκ τῶν μορῶν τοῦ αἵματος
ληματὸς ἐκ τῶν τοῖς αὐ
τοῦ ἐκ τῶν μορῶν καὶ κίρηναι.
μὴ δὲ χοῦσα δεχόμενος χοῦσα.
ἡ χύμα. ἡ χύμα. ἡ φῶς.
ἡ χύμα. ἡ αἰσθητὴ τοῦ αἵματος.
αἰσθητὴ τοῦ αἵματος.
καὶ αὐτὴ μορῶν ἀλλοτρίων.
αἰσθητὴ τοῦ αἵματος.
ἡ καὶ αὐτὴ μορῶν ἀλλοτρίων.
αἰσθητὴ τοῦ αἵματος.

τῷ
ζο
γρ
τῷ
ξ
κ
μ
δ
ρ
τα
δ
κ
α
το
κ
ο
α
χ
α
π

22
τῷ δὲ θεωρητικῷ, ἄλλα μὲν
ζοροα τουτῶν· ἑκτὴ, ἀνα-
γνωστὶς ἐν τεχνικοῖς καὶ λόγοις τ-
ωρῶν· μετὰ δὲ ὡς τῶν δόγματ-
ξερῶν ἢ ἄλλωρ τῶν ῥακούων·
καὶ μαχίαν αἰρετικῶν· ἵνα
μαθῇ ἐκ τῶν γραφῶν καὶ τῆς
διδασκαλίας τῶν πρεσβυτέρων, τὸ πᾶν
ῥηκῆσθαι τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἀρε-
τὰς κτῆσθαι· καὶ ἵνα ἐκ τῆς πλη-
θῆς ὁρῶν αὐτοῦ, λόγῳ πρὸς ἑα-
καὶ δαὶ χάθῃ τὰ τῶν πρεσβυτέρων
ἀπορετικῶν ἢ μαχίαν καὶ ῥακούων
ταῦτα· αἱ δὲ ἐκ τῆς κοινῆς ὁδοῦ τῆς
κελῆς αὐτῶν· καὶ ἵνα τῇ πᾶσι
ὁμιλίᾳ τῆς προσαγωγῆς καὶ τῆς
ἀφ' ἧς ὁδοῦ, ἐλθὼν εἰς τὸν εὖ
χρησάμενον ὁμοίαν· καὶ γὰρ ἡ προ-
σαγωγή ποιεῖται ὑπὸ τῆς ἀνα-
γνωστῆς ὁμοίαν· καὶ ἵνα

ἀγαθῶσις ἡ ποτὶς καθ' ὅ
προσάχης, ὅτε τῆς προση
τοῖς λεγομένοις· καὶ μετὰ
ρεργῶς ἀγαθῶσιν ἡ τὰ λ
ἀλλὰ μετὰ πολλῆς κατὰ μο
σεως τῶν λεγομένων· ἡ κα
οὐδ' οὕτως διὰ τὰ κατὰ λα
ως ἡ τῶν ἀγαθῶν αὐτῶν
ἐκ τῆς τῶν παθῶν σκοτῶσι
καὶ ὅτι ἡ σεως τοῦ ἀγῶν
θῶν· καὶ μαχίῳ τοῖς δοκοῦ
ὅτι τῶν φῶν τοῦ κόσμου
τοῦ τοῦ ἔχουσιν· ἀγαθῶν
ὅτι ἐμὴν ἡ τοῦ γῶν σε
ἡ τοῦ κατὰ ἀγαθῶν αὐτῶν
θῶν· καὶ οὐκ ὅτι ἀκὸς μὲν
ὡς φελεῖται ὁ θεῶν μαθεῖν
τῶν γῶν τοῦ θῶν· διότι
ἡ τοῦ ἀγαθῶν· καὶ ἡ τοῦ

ΞΙΣ. ὡς περ γὰρ ἐκ μόνης αἰ
οὐ δυνάται τις τέχνη τις γενέ
σθαι. ἀλλ' ἐκ τοῦ ποικίλου καὶ ἡγε
νησθαι καὶ πολλὰ σφαιλῆ καὶ
διόρθοῦσθαι ὑποτιμῶν ἐμπέρε
καὶ δι' αὐτῆς ὑπομονῆς καὶ ἐκ
κοινῆς τιμῆς οἰκφωθελημάτων
καὶ τῆς πολλῆς μερίας ὅς ἐστιν
έρχεται τῆς τέχνης, οὕτως
ἡ τυρική γινώσκῃς. οὐ γάρ τι
ἐκ μόνης μελέτης. ἀλλ' ἐκ αὐ
καὶ ἀπὸ τῶν τοῖς ταπεινοῖς φρο
σὶν δίδεται. εἰδόμεν, ἐρω
τησὶς τιμῆς ἐμπέρεσιν. περὶ πο
τος λόγου καὶ ἐπὶ ζήματος. ἡ
μὲν δ' ἀπὸ τῆς καὶ αὐτῆς
κίσεως ἀλλοῦ ἀλλοῦ μοῦ καὶ
ποικίλῃς, πολλὰ αὐτῶν ποικί
λῃς καὶ ὅς οἱ ἡσυχία δὲ

ἢ δὲ μακρῶς. μηδὲν δὲ δώσ
μηδέ τοι κατὰ τοῦ ἀποσοχο
(1) ἔσθαι τοῦ μακρῶς σωματικῆς
ταύτας ἐπὶ ἀπράξας, ἕπο
μορῶν δὲ ἔχουσιν αὐτῶν τῶν
περὶ χορῶν ὡς μέλλουσιν
ποδὲρ ὡς ἔρ, τῶν μαθητῶν
αὐτῶν καὶ γινώσκουσιν τῆς ἰδίας
αὐτῶν ἑαυτῶν. καὶ μήτε θορρεῖν
μήτε ἀποτρίψασθαι ἢ τὴν
αὐτῶν σφαιρὴ καλὴν ἢ κακὴν
αὐτῶν δὲ ὁμοῦ. καὶ τῶν ταλο
γορ καὶ ἑργῶν, ὁ φῶς αὐτο
αὐτῶν φεσθαι. μελετᾷτε τὸ
τοῦ θυ ὁμοῦ. ἕπο τοῦ αὐτο
αὐτῶν, ὅτι παντὶ καὶ ὡς τὸ π
τε καὶ πρᾶγμα. καὶ τῶν
πῶς αὐτῶν αὐτοῦ τῆς. (ὅ
μακρῶν τοῦ νοῦ ὅτι τῶν

τῶν τοῦ κόσμου μοναχῶν.
καὶ μόνον ζητῶν γεγενηθεῖν
τοῦ θυγατέριου. καὶ τότε ἀρ-
χῆται ὁμοῦ καὶ ἐπὶ τὰ πέντε
ματὰ αὐτοῦ ὡς τὰ μὲν ἄλλα
αὐτοῦ. καὶ αὐτὴ ἐστὶν ἡ ἀρχὴ
τοῦ φωτισμοῦ τῆς ψυχῆς. καὶ
τεκμήριον τῆς ὑγῆς αὐτοῦ.
καὶ αὐτοῦ στήνεται ἡ ψυχὴ
τετρεῖς μέρη. καὶ ἡ καρδία
τεταρωμένη ὡς ὅτι. καὶ ἡ γὰρ
ἐστὶν αὐτὸν ὡς καὶ τὰ πάντα
ἐν ἀληθείᾳ. καὶ ἀρχαί μὲν
κατὰ τὸν ὅρον τοῦ θυγατέριου
σῆς, τὰς τε ἰδίας καὶ τὰς
παρὰ ἑκτικὰς. τὰς ἐν ταῖς
θῆσιν γραφαῖς ἀρεῖσιν.
καὶ τὰ ἡμέτερα πλημμελε-
ματα. τῆς δὲ καὶ τὰς ἐν ἑ-

ὁ γὰρ ὁ σὺ ἀπὸ τῆς πρώτης
καὶ καθεξῆς. ὅτι δὴ ὁ κ' ὡς
ὁ κ' λ' ἡ μ' ἡ τ' ἡ θ' κ' ὅτι αὐτὰς.
καὶ οὐδὲν αἰετὶς ὑπερβαί
τῆς μ' ας, ὅτι τῇ ἄλλῃ ἐλθόν
ποτε. ἄλλ' ὡς περ' αὐτῶν μαθ
μίαν, οὕτως ἀπὸ τῆς πρώ
τῆς ὅτι τῇ δευτέρῃ. καὶ αὐτῇ
τῆς ὅτι τῇ τρίτῃ δεῖ αὐτὴ ἐλθόν.
ἄλλ' ὅτι αὐτὴ ποιεῖται τὴν αὐ
θεωτοῦ κατὰ χάριν τοῦ θε
ου σαμίου αὐτὰς τοῖς προ
ουμένοις. ὅτι δὲ τίς θέλει
προλαμῆν, ἐπ' αὐτῆς μάλλον
τῇ σου δὲ ἐπὶ δεκρὺς πῶ
καὶ μὴ ἀλλ' ὁ θ' ὅτι. αὐτὴ εἰς κρη
μὸν μάλλον δὲ ὅτι χάρις μέ
ποτε. ὡς περὶ τοῦ
τῶν ἐπὶ τῇ ἡμῶν τοῦ πρ

οὐδὲν αἰτίας ἔχει καὶ τοῦ φό-
βου ἀρέσκειται ὅστω λοιπὸν ἀνέχθ-
ησθε· οὐ γὰρ καὶ ὑμεῖς τοῖς μακαρί-
μοις τοῦ κυρίου. ἄρχη γὰρ ὁ φόβος καὶ
ὁ φόβος τοῦ κυρίου. ὁ δὲ ἄλλος
προφήτης ἀνέφηρεν κωστήρι-
ον τῷ κυρίῳ. πᾶσι φόβος καὶ
σωσεως. πᾶσι σωτηρία καὶ
χρῆμα. πᾶσι σωτηρία καὶ ἀν-
εξας. πᾶσι φόβος κυρίου. καὶ ὁ κύ-
ριος τοῦ φόβου ἐξάγει δόξαν
καὶ φησὶ· μακαριοὶ οἱ
τωχοὶ τῷ κυρίῳ. ἡ γὰρ τὸ γενησθ-
ῆναι καὶ ἀπὸ τῆς χορτῆς φόβου
αὐτοῦ. ἐχούται ἀμύθητος σωτηρία
καὶ ἡ ζωὴ. διότι ὁ κύριος ὡς θεμέ-
λιον τέθεικε τὴν ἐκκλησίαν τῶν
πληρώσεων καὶ τὸν φόβον τῆς
καρδίας οὐκ ὀρθῶς ποιεῖται
οὐκ ὡς φελεῖται ἐκ χορτῆς ἀπόροι.

ΕΙΝΕ Ο ΘΕΟΣ ΜΟΝΟΤΕΟΝ
ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ ΤΑΥΤΑ ΠΡΟΤΕ-
ΚΑΤΙ. ΚΑΙ ΤΟΥΤΟΥ ΧΑΡΙΤΕΡΟΝ
ΛΕΓΕΙΝ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ
ΛΩΤΗΝ ΤΑΙ ΗΓΩ ΤΗΝ ΦΟΡ
ΩΣ ΦΕΝΤΑΙ ΘΥΔΟΛΗ ΠΟΛΛΗ ΜΕ
ΛΕΙΤΑΙ ΤΑΥΤΕΡΗ ΤΕ ΠΡΟΜΗΝ
ΤΟΥ ΑΙΟΥ ΠΛΑΤΗ ΜΑΤΑΙ. ΚΑΙ Τ
ΤΟΥ ΑΥΔΕΡΓΕΣΙ ΧΕΤΕΡΑΙ
ΤΟΣ ΚΑΙ ΕΡΕΙΧΗΝ ΙΔΙΟΝ. ΚΑΙ
ΟΤΑΙ ΕΠΙΝΟΕ ΚΑΙ ΤΟΠΙΦ ΜΕΘΙ
ΜΩΝ. ΔΙ' ΟΡΑΤΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΑΩΡΑ
ΤΩΝ ΕΡΤΟΛΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΔΟΓΜΑΤ
ΑΙΟΣ ΧΩΝ ΤΕ ΚΑΙ ΕΠΙΤΕΛΙΩΝ
ΦΥΛΑΤΩΝ. ΤΡΕΦΩΝ. ΠΡΟΠ
ΣΤΟΜΩΝ. ΕΥΘΥΜΟΣ ΑΠΤΟ
ΕΡΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΟΡΑΤΩΝ ΑΘΕΩΝ
ΤΑΣ ΜΟΤΟΙΩ ΑΣ Η ΑΥΤΑΙ ΕΙΝΗ
ΠΡΟΤΕΡΕΣ ΕΙΩΜΕΝΟΣ. ΑΙΘΕ

καὶ πρὸς τὰς ἡμετέρας τῶν ἁγίων.
ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ἡμετέραις
σεύσαστε καὶ ἀφορίαις μα-
κροθύμου ἡμῶν. ὅσα ἐποίησα
μοι καὶ τοῖς ἁγίοις καὶ ὅσα ἐ-
μέλλοντο ποιεῖν. ὅτι ἡμεῖς
ἐυταῖοι ἡμᾶς ἡ χάρις αὐτοῦ. καὶ
ὅσα ὑπερῶν ἡμῶν αὐτῷ
ἐργαστέα καὶ λόγια καὶ δια-
λογισμοί. καὶ οὐ μόνον ἡμε-
τέρας ἡμεῶν, ἀλλὰ καὶ ἡμεῶν
ἀρετῆς δι' αὐτοῦ. δι' ἁγίων.
διὰ γραφῶν δι' ἡμετέρας καὶ
τοῖς ἁγίοις. ἀποστόλων
καὶ μαρτύρων. διδασκᾶτε
καὶ ὁ δὲ ἡμετέρας καὶ ἡμετέρας
μοι τῶν ἁγίων τοῖς ἁγίοις.
τῶν δὲ τοῦ ἁγίου ἡμῶν. ἐν τῇ

Θαυμαζήτησιν καὶ αἰσίου
τοῦ χυ. τὴν διασωγὴν αὐτοῦ
τὴν ἐν τῷ κότῳ. τὰ ἄρρητ
αὐτοῦ πάθῃ. τὸν φθόν. τὸν θαυ
μαζόν. τὴν ἀναισθησίαν. τὴν ἀ
μάχησιν. τὴν ἀποροσίαν τοῦ
φίλου πρὸς. τὰ ἀρρητὰ θαύμα
τα. τὰ ἀκατακτά καὶ καθεκάστη
πρόμενα. τὸν πᾶσι γινώσκον.
τοῖς τε φάμοις. τὴν ὁδοῦ
ἡμεῖς ἰστέμῃ καὶ ποῦ τ
ὅσα πρὸς ἡμεῖς ἀφῆκε
τοῖς φάμοις ὁμοῖον, ἡ πόλις
πῆται μετὰ κατὰ μοῦν τὴν
ἐν τῇ ἰλαρίαν. τρεῖς δὲ καὶ
θαυμάζει τὴν μακροθυμίαν
αὐτοῦ καὶ ἀποχλή τὴν ἐν ἡμῶν
καὶ λυπῶται τὴν ἐν ἡμῶν

ἔπαθεν ἡ φύσις ἡμῶν· λέγω
ΔΗΤΗΡ ἄγγελος ΔΗ ἁγιάσας
τοῦ πατρὸς σου· καὶ ποίηται
ῥαταὶ αὐτῶν ἔξεπέσαντες· κύ-
ριος ὁ σὰ καὶ ἐπέσαντες· λέ-
γω διὰ τοῦ δαίμονος· ταῦτα οὖν
καὶ τὰς ἁμαρτίας· καὶ σιωτρί-
μεται τῇ τύχῃ ἐπὶ τῆς ἡμέ-
ρας πορνείας· καὶ τῆς πύρ δαι-
μόνων πορνείας· καὶ οὕτω
χαρίζεται αὐτῷ ὁ θεός, τὸ μακ-
ρῖον πέρθεος· ἡγοῦ τὴν δαλτε-
ραν διὰ τοῦ· μακρῖον φῆ-
οῖ πέρθεοιτες· ἡγοῦ τὸ εἶναι
τοῦ καὶ τοῦ πλοῦτος· ἐξ ἡμέ-
ρας παρὰ πάσας πέρθειν·
καὶ γίγνεται ὡς οἱ βῶντες κρῖν
πέρθειν τὰς ἐκ τῶν φρεσίν
μονατῶν τῶν ἀποθανόντων

καὶ μετὰ θύρατον ἱεροῦ μὲν
ὀλοχύζοντες τερασμοὺς αὐτοῦ
καθίσκηνον· καὶ πολλῶν
παιδῶν τε καὶ βωτῶν ὁρῶν
δακρυῶν καὶ ἁμῶν θήτωρ ἔρη
μον· καὶ οὔτε πρεσβυτέρους, οὔ
τε ἡλικίας φεοῦντις· ἀλλὰ
καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς καὶ φρο
νῆς· καὶ τῆς τροφῆς βωτῶν λαμ
βάνειν πολλὰς ἐκ τοῦ πο
ρευομένης καρδίας καὶ τῶν διη
μεκῶν ἔρημον· καὶ οὕτως ἐκ
χαρὸς τοῦ θυῖν κοῦρην τῶν τῶν
μῆρ, ὅπως τὰ αὐτῶν τῶν πρᾶ
ότηται· καὶ ἀρχὴν τῆς χυμῆ
μύσεως· ἡ γοῦν τῶν τριῶν
ἐκ τοῦ χυμοῦ φησὶν ὅτι· με
κῶν τοῖς οἰκιστάς· καὶ γὰρ ἡ
πᾶσι βλάστησις ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

καὶ
ἡ κ
π
κα
ἐ
μ
κ
μ
χ
πο
οὔ
μ
λ
κα
το
ζ
τ
δο
κα

27
ἡ κυμαίνουσα τοῦ ἰού. ἀλλ' ὅτι
αὐτὴς ἐχάρη ἐν δακτύλοις
καὶ ἐν ἰού. ἐν ἀχέραις
ἐν θυγατέρι. ἐν τῇ μητρὶ
αὐτῆς. καὶ αὐτὴ πάλιν ἐν τῇ
καρδίᾳ καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
ἐν δακρύοις ὅτι πάντες
χορταίνονται, τὴν δὲ αὐτὴν
πορῶν. καὶ ὅτι ὁ ὁδὸς ἐπὶ ὁδοῖς
οὐκ ἐπὶ πρὸς τὸν μέλλοντα αἰῶνα.
καὶ ὅτι ἵσως καὶ μετὰ
λαμπρυνταὶ ἐν ὁμοῖα ἐν ὁμοῖα.
καὶ ματὶς τὰς ἀντιόχους. καὶ
τοῦ ἀφ' ὧν τῆς ὑπομονῆς
ζημιόους μεθ' αὐτῶν. καὶ ἀντὶ αὐτῶν
τῆς κοινῆς τοῦ θ' ὁφθαλμοῖς.
ὅτι πάντες ὁσὺ ὁσὺ ποιεῖ,
καὶ ὅτι ὁ σίλινθ' καὶ ἡ μετὰ αὐτοῦ
ὡς.

οδὴ γὰρ τῇ γὰρ φησὶ παραφρασεύει
σθ. μάλλον δὲ ἐν Διακρίσει τῇ
παραφρασεύει. ἀλλὰ καὶ ἐν καί
ρῳ παρὰ τὸ ἐγὼ τοῦ, οὐδὲ ὁ λωτ
ταρ ἂν αἰσθάνοιτο οὗτος. ἀλλὰ
μάλλον χαίρει. ὡς δὲ ἐν κρ
δοῖς καὶ φιλοφροσύνης. λογίζο
μενος ὅτι χωρὶς αἰτίας οὐκ ἐ
στὶν ὁ ὁ παρὰ φρασμός. ἀλλὰ τὸν
ἐν. ἢ τὸν ἀλλ' οὐκ ἢ ἄλλοι τῇ
ματὸς τοῖς ἐχέτω τὸν ἐν ἀγρόν
ἢ ἐν γῆ. καὶ ὅτι μάλλον δι
είδειν ἂν φερέται τῆς συγχωρεῖ
αὐτοῦ. ἵνα καὶ ἐν ταύτης ὑπο
μοχλῆς χαίρει τῇ συγχωρεῖται μετὰ
κλῆ τῶν πολλῶν αὐτοῦ καὶ
καὶ ὅτι ἐν μετὰ αὐτῇ τῇ ὁ φει
λῇ ματὸς αὐτοῦ ὁ φείλομαι αὐτῷ.

οὐ Δὲ ὁ πῶς αὐτὸς φησὶ τὰ αὐτοῦ
ὁ φειλῆμαται· καὶ ὅτι οὐ κ' αὐ-
τῷ τῆς Γῆς ἐν τολῆς πρὸς αὐτὸν
αἵμαρτίων σιωτομῶτερά· αὐ-
τὸς γὰρ φησὶ καὶ αὐτὸς ἐν ἑσθίῃ
ὕμῳ· καὶ ὅτι ἡ ἐξίωρῃ τῷ τῷ
πῶς τῶν καὶ τοῖς καὶ αὐτὸς
μητρὸς αὐτοῦ· πρὸς δὲ τῇ
χαρὶ τοῦ τῆς ἐν τολῆς· γέγονος·
αὐτὸς γὰρ δὲ αὐτὸς τοῦ αὐτοῦ
ὅτι διὰ τὰς αὐτοῦ αἵμαρτίας
ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἁλφὸς ὑπὸ τῇ
κοινοῦ ἁλφὸς· γέγονος φῶ-
μακον πρὸς ἰατρῆς αὐτῇ
μῆρας αὐτοῦ· ἐπὶ δὲ τῇ
εἰσμός ὡς ἰατρῆς ἐκ αὐτῇ
ρῶν τῇ πρὸς ἰατρῆς τῇ
τοῦ μοτοῦ· καὶ τῇ τῇ

τοιοῦτον καὶ ἐν ταῖς ψαλμοῖς
φειδωρῶνται ἡμαρτήματα.
καὶ ἐμὴν διορίσιν μελλοῦ
των κακῶν. οὐχὶ δὲ ἐν ταῖς
ῥήσιν τοῖς ὁδὶ αἰσχος. οὔτε ὅ
τι φέρω/ωρ οὔτε ὅτι φέρω/ωρ.
αἰὲν ὅτι ὁ μὲν δὲ αἰσχος, αἰὲν
ἐν ταῖς ψαλμοῖς καὶ οἱ ὁδοί.
τοῦ καὶ ὁ μὲν οἱ ταῖς ψαλμοῖς. ὁ
δὲ φέρω/ωρ, αἰὲν ὅτι ἐν ταῖς
ῥήσιν αἰσχος, οὔτε ὅτι φέρω/ωρ.
οἱ αἰὲν ὅτι ὁ μὲν οἱ ταῖς ψαλμοῖς. αἰὲν ὅτι
ἐμὴν οἱ μὲν οἱ ταῖς ψαλμοῖς ἐν ταῖς
ψαλμοῖς. ὁ δὲ φέρω/ωρ οἱ
μὲν οἱ ταῖς ψαλμοῖς ὅτι ὁ μὲν οἱ
ταῖς ψαλμοῖς οὔτε ὅτι φέρω/ωρ αἰὲν
ὅτι καὶ ὁ μὲν οἱ ταῖς ψαλμοῖς.

ἰμῶν ἐπιπλοῦν. οὐδὲ γὰρ
ἀμαρτητός. ὃ δὲ καὶ τὴν
ὅτι ἐν μέλει ἔχον, ἀλλοῦ ἐλ-
πίσας. καὶ τὴν καὶ τὸν αὐτὸν
καὶ τὴν αὐτὴν ὁμοῦ. καὶ οὕ-
τως. ὁ δὲ θὼς ἔφει-
ξεν καὶ τὴν τοῦ πνεύματος
κοινωνίαν, ἡ ζωὴ τῆς ἀγά-
πης. ὅτι καὶ τὸν δὲ τὸν αὐ-
καὶ τὰς κακίας τῶν ἁμαρ-
τιῶν ὁμοῦ ἀνέχεται. ἀφ' ὅ-
θεν τὴν τοῦ ἁμαρτητοῦ καὶ προ-
τὴν ἀμαρτίας καὶ τὴν αὐτὴν
ἀμαρτίαν τοῦ ἁμαρτητοῦ.
τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸν αὐτὸν
μαθῶν ὁ ἀζωὴ τῆς τρι-
κῆς τοῦ φύλαξ γενεῶν, ἡ
κετὶ ἐμὴ σὺν ὁμοῦ ἐν τῇ
τῇ ἡ ἐν τῇ ὁμοῦ. ἀλλὰ ἡ

χαρίσματα τῆς ῥώσεως, λο
γίζεσθαι ἐαυτοὺς οὐδε μὲν οὐτα.

ἡρώου τῆς γὰρ ἐστὶν, ὕλη τῆς
ῥώσεως. αὐτὴ γὰρ ἐστὶ θύρα
κὶ σαφές. καὶ διὰ αὐτὴς γὰρ

4 5 τὴν αὐτὴν τὸν κατελθόντα
τὴν ὅτι ἔρχεται ὁ γὰρ ὁ σκῆ

5 8 τὴν ἰδίαν φῶς τῆς ἡρώου
3 τοῦ περὶ σθαι. καὶ τὴν αὐτὴν

ματὸν γὰρ ἔχει. οὐδε μὲν γὰρ ἐστὶ
ὁ αὐτός. ἀλλ' ἡ μὲν κραυγὴ αὐ
θνήσκοντος ἀπολλυμένου δὲ
σωδῆς. καὶ ἡ ῥώου πασῶν
κτίσεως. ἀλλ' οὐδε μὲν αὐτὴ
ληκτίσις αὐτὸς ἐστὶν ἐκείνους,
ἀφ' ἑστρέφετὴν αὐτὴν τοῦ
σοῦ. ἀλλ' ἐκείνους φύσις.
ἡ πολλὰ μὲν ἀφ' ἑστρέφου μὲν
πολλὰ γὰρ ἡρώου τῆς ῥώου.

και ουτω κατ'αβ' ουται της τε
 τάρτης βύτολης. η γου του πρ
 τικ κ' η σιρ τωρ αρετ ωρ ποθ
 η αη αρετοι φησιν οι πρ ωρ τε κ
 α' φωρ βεστηρ δ' και ο σιω λω.
 και γ' ρ βε αωσ ο πρ ωρ και δ'
 φωρ προσ ποσων δ' και ο σιω
 η γου ρ' ετηρ σωματικω τε
 η δ' κηρ. η γου φυχικω. εαν
 περ τις με γα' σκται πρ' εματ,
 ου κο' ιδε τι υ' αρετ τι ομερ
 φησιν ασι λω. ο δε γα' σκται
 πολλω ποθω. ουτω και οησ
 γλυκυτητος τωρ ερτολω η
 ποσων. και ε' λωσ οτι κατ'α
 με κερσ τωρ στικ του χυ με
 ησιν αι' το λα' αυτωρ φ' ρ κ
 πολλω ποθ' ετηρ τωρ λο' τωρ

9 50
 7 45
 231
 0 5

7 89
 5 40
 7 57
 4 10

1 1 10
 8 7 0 5
 8 7 0

κ' ἡ σὴρ· ὡς τε ὁ περ τοῦτωρ,
καὶ τοῦ θαλάτου πολλὰ κ' ἴ-
κατα φροῦς· αἰσθόμενος γὰρ
μὲν κροῦ τί τιν' ἔβριταις θῆαι τ-
γραφαῖς κεκρούμεν ἡμῶν
αἰεὶ ἡ τοῦ θύ, δι' αὐτὰ πολλα-
πλοῦς τὸ κατὰ λαμψήν· καὶ ὁ
σομ λαμψήν ἡ σὴρ, τοῦτο ἡ
δι' αὐτὰ· καὶ καί ἐστι ὡς ὅτι
μὴν φλόγω· δι' αὐτὰ τοῦ ἀκ-
ταύλη πτόρ πᾶσι μὲν αἰ τοῦ θῆ
μὲν γὰρ δι' αὐτὰ ἡ σὴρ· ὡς περ
τοῖς μὴν ὕψος καὶ μόθρος πρὸς
τὸ σῶμα, οὕτω καὶ ἀρετὴ καὶ
κακία πρὸς τὴν ψυχὴν· καὶ
ἐν ἡσὶς καὶ ἀγνῶσις πρὸς τὴν
μολή· καὶ ὁ σορτὶς ἐπὶ μελέ-
ται τὴν αἰσθάνειαν· ἡ γὰρ ὡς τὴν

72
τρεῖς μ. το. οὐρανὸν καὶ γῆν
τί ἐστὶν ἡ τῆς τῆς γῆς καὶ
τῆς τοῦ ἐλεοῦ καὶ τοῦ ἰού
καὶ τῆς τῆς μῆτης καὶ τῆς
φῆς τῆς κῆς. καὶ τῆς
λεῖμωνες. ἐλεῖται καὶ ἐλεῖται
ὁ ἐλεῖται τῆς τῆς τῆς τῆς
αὐτός ἐλεῖται τῆς τῆς τῆς
λεῖται. ἔτε τῆς τῆς τῆς
τῆς τῆς. ἔτε τῆς τῆς τῆς
λεῖται. ἔτε τῆς τῆς τῆς
τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
αὐτόν. καὶ ἡ πλῆθος αὐτοῦ
λεῖται τοῦ οὐκ ἐστὶν τῆς
λεῖται αὐτοῦ. καὶ ὁ οὐκ
λεῖται αὐτοῦ ἔτι. ἔτι
ὅτι τῆς τῆς τῆς τῆς τῆς
λεῖται. καὶ ὅτι ἡ τῆς τῆς
ὡς ὁ θς ἐλεῖται καὶ ἔτι.

καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῦ ἀδελφοῦ
δέεται αὐτοῦ καὶ χρεώσεται
αὐτοῦ γὰρ καὶ καὶ ὅτι ἐκτός ἐ-
στὼν (ἡ τοῦ μὲν ὡς πρὸς αὐτοῦ,
δυνάμει ὅς ὡς ἦσαι· αὐτός
δὲ ἐκτός τοῦ ἐχέει κατὰ το
δυνατοῦ αὐτοῦ, οὐδυνάμει ἡσ)
ἡσώθῃται· καὶ διὰ τὴν ἰδίαν
φύσιν οὐ βούλεται οὐκ ἐκτεῖναι,
πῶς τοῦ θῆ οὐκ ἐκτεῖναι αὐτοῦ
ἀχθῇ· καὶ ἄλλα πολλὰ λόγῳ
μέρος ὁ αὐτὸς δεικνύει μὲν ὅτι
δίδωσιν οὐ μόνον αὐτοῦ· ἐχ-
θὴ καὶ αὐτὴν τὴν φύσιν αὐτοῦ
τοῦ πολλοῦ· αὐτὴ γὰρ ἐστὶν ἡ
τελευτὴ ἐκείνη μοῖρα· ὡς πρὸ
χρὶς τοῦ θανάτου ὑπὲρ ἡμῶν ἵ-
σταμένη· πάντες θάκως ὑπο-
τασσόμεθα καὶ τὸν ἴσον ὑπὲρ αὐ-
τὴν ἡμᾶς ἀποθνήσκουσιν· οὐ μόνον

ὑπερ τῶν φίλων. ἀλλὰ καὶ ὑ-
περ τῶν ἑρῶν καὶ τοῦ κληῶ-
τος. οὐκ ἐστὶ θεῶν καὶ οὐ τοῦ
ἀνθρώπου πρὸς τὸ δέξασθαι
ἐλεῖν. τοῦτο μάλλον μετὰ τὴν
ἀνθρώπου ἐστὶν. ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν
ἐχθρῶν, ἐχέει. τὴν πλὴν ἡμε-
ραν πρὸς πάντας. καὶ ἐξ ἡμ-
ῶν αὐτῶν καὶ τῶν τοῖς χρεῖσιν
σὶν. ὑπὲρ πάντων καὶ πρὸς
πάντας τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν
ἀνθρώπων. ἀλλοῦτε δὲ ἴσως
καὶ χρεῖσιν καὶ οὐδὲν χρεῖσιν. τοῖς
μετὰ τὸ ἐξ ἑαυτοῦ πρῶτον ἵνα δει-
ξάμενοι. ὡς δὴ θεοὶ ἡμεῖς ἐσμὲν
καὶ οὐ καὶ ἀνθρώποι. αὐτοὶ δὲ ἡμεῖς
καὶ πρὸς ἐκείνους οὗτοι δὲ καὶ
ἐξ ἡμῶν ἀνθρώπων καὶ οὐ καὶ
ἐξ ἡμῶν ἀνθρώπων. καὶ οὐ καὶ

[illegible]

[illegible]

τινῶν καὶ κεῖν καὶ πολλῶν
δακρυῶν· καὶ τυφροῦται με-
τι τοῦ χόρου ἐως θανάτου· ἡ δὲ
πράξις ἐως· ἡ γὰρ τῆς τῆς ἐκεί-
νων ἐν τοῖς ὡς ἐκείναι· καὶ
φουλκῆς τῶν περὶ ταῦτα·
λέγει δὲ τῆς ὁρασεως· ἀκόν-
τασεως· ὅσῃ ῥήσεως τε καὶ
ᾠφῆς· ἰσαμνὴ τοῦ αὐτοῦ τῆς
πῆλτι· ποιεῖσθαι ὁ δὲ κατε-
χων δὲ τὰς ἀλόγιστο ὁρμας ὁ
μοῦ, ἀρχὴ καὶ ὁ ὁχρὸς τῶν πε-
ρὶ αὐτὸν τῶν· λέγει δὲ τὸν
θυμὸν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν
καὶ γινώσκῃ τὸ οὐκ εἶναι αὐτῶν
ὡς ὅτι αὐτὸν κρατῶν ἐστὶ
καὶ λαμβάνῃ τοῦ καὶ πῆλτι
τοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν ὁσίων· καὶ

οὐκ ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ
μορφίου· ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ χρυ-
σοῦ· τοῦ ἀργυροῦ· τοῦ λίθοιο
τοῦ τιμίου· καὶ γινώσκῃ ὅτι
ἐκ τῆς γῆς ἀπρὸς ταλοῖ τῶν
ἁγίων ἐύχεται καὶ λίθοι· καὶ
τοῦ ἀργυροῦ μοῖρας ὡς ταπρίων
καὶ μικροῦ χρυσοῦ τῶν ταφάρων
θαμάτων ὄντων· καὶ πᾶσι ταῖς
τοῦ υἱοῦ τερπνῶς οὐδὲν λο-
γίζομενος, τὰς ἀλλοιώσεις
αὐτῶν ἐπὶ τῇ μάταιᾳ πολλῇ
βουλῇ τῆς ἀνοτιῆς γνώσει
ἡρομένης· καὶ γινώσκαι μεκρ-
τῶ κόσμῳ καὶ ὁ κόσμος μεκρ-
ταὶ αὐτῷ· ἀποτασσόμενος
αὐτοῦ μάταια χαρὰς· καὶ οὐκ
τι ἐχθρία· ἀλλὰ πολλοὶ ἀμα-
τανται καὶ ἀπὸ τῶν πάντων· ἡ

[illegible]

[illegible]

αὐθιγὰς δὲ αὐτῶν ἀπολαύσας· διὰ
τὸ δὲ θεωρεῖται αὐτοὺς καὶ αὐ
τῶν ἱερατικῶν τῶν βασιλικῶν
τε καὶ ἡ δὲ κωνσταντινουπόλις, συ
νεκρίωνται τῶν· καὶ σὺν ἐταίρῃ
Διάκονοις τῶν σὺν τῶν προημι
νῶν· τῶν τε φύβου καὶ ἀλλοῶν
τῶν· σὺν γὰρ δὲ Διάκονοις
καὶ τῶν σὺν τῶν τοῦ ἁγίου
ἐπίσκοπου τῶν τοῖς ἀδελφοῖς αὐ
τοῦ κτίσματος· ὅς ἐστιν αὐτῶν
ἐκ τῶν ὑποκείμενων αὐτῶν· ὅς ἐστι
τῶν τῶν μοναχῶν τῶν σὺν τῶν
τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
κρῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
τοῦ φόβου, ὅς ἐστιν αὐτῶν
ἡ γυνὴ· ὅς ἐστιν αὐτῶν
ὁ αὐτοκράτορ· ὅς ἐστιν ἡ γυνὴ

δι' ἧς ἡ σῶσις· καὶ ἐρχέσθαι
ἐς τὴν βασιλίαν. διὰ τὴν τῶν
ἐν τῇ προφρησίᾳ ἡρώδου
ἐκείνου καὶ θεωρίᾳ, κατὰ εἰ
οὔτα τῆς καθάρσεως καὶ τελει
ωροσάχης, τῆς αὐτοῦ τῆς φρε
νῆς καὶ ἡρώδης τοῦ θυγῆρος
καὶ τῆς τοῦ ἡλίου πῆς ἐμοὶ κί
σεως. οἱ μουχομόροι
Δεῖν ἑαυτοῖς ἐν τῇ ἰσθμῷ
τῇ φέρει τὸ πῶς, φύσι
μόρτα οὐκ ἐκ βασιλείας καὶ
τῶν τοῦ καὶ οὐ πορὰ ματα, ἐς τ
μακροῦ καὶ κατὰ θῆρα
ἐκ τῶν τῶν. ἔτε ἐν τῇ ποταμῷ
τελέω φυχῆς τε καὶ σώματος,
ἐπὶ ἐς τὴν πορὸν ἡρώδου δι' ἧν
ἐκ τῶν ἐπὶ ἐκ τῆς ψυχῆς, οἱ ἐπὶ
ἐκ τῶν ἐκ τῆς ψυχῆς καὶ ἀκρατῆς
οἱ τῆς τῶν τῶν οὐκ ἐκ τῆς ψυχῆς

μὴ κερῶν τε καὶ μάχων·
καὶ δι' αὐτῆς φυγῆς τῶν
πονητῶν, ἀπολαύσωμεν βρῶ-
σιν ὡς ζητοῦντες τὴν ἐσπέρ-
την· ἡ ἐκείνη δὲ τῇ μελε-
τη τῶν θείων γραφῶν·
καθούσης ἡμῶς ἐν τῷ κελλίῳ
σου· καὶ αὐτὸ σοὶ διδάσκει
πάντα· καὶ πᾶσι· ἡ σὺ
χρῆσθαι, ἀρχὴ καθάρτης
τυχῆς ὡς φησὶ ὁ μέγας βα-
σιλεὺς· ὁ μοναχὸς, ὁ φῶ-
ρος· καὶ τῶν ἡμῶν προ-
σέχοντες πάντι δαίτην δα-
ματῇ· καὶ ἄλλοι μελέτην τῇ
καὶ διημεκῆ καὶ αἰσθητῶν
τῶν κατὰ ἀσπληνὴν ἐφθασ-
ὼς οἱ ἄλλοι πρὸς φαῖν ὅτε

ἔφραμ' καὶ οἱ λοιποὶ πρὸς
τοὺς ἀρχαρίους. ὁ μὲν τὸν
ταλμὸν βάσι τὰ χεῖλη· ὁ δὲ
τὸν αἶχον· καὶ οἱ ἕτεροι, τῶ
μὲν τῶν ταλμῶν προσέχον
φάσκοιτες καὶ τῶν τροπα
ρίων, τοὺς μύθους καταέλ
ωθεντας ἔτι ἐλθόντες εἰς θεω
ρίαν τὴν αὐτὴν ἡγουμένην· ἵνα
μὴ δόλως ἐκ τὸς μελέτης
δύο σκευαί τις ἴδτε ἐργαζο
μενος ἴτε ὁ λαὸς· ἴτε αὐ
μακχὶ νόμος πρὸ τοῦ ὕ
πνου· ἀλλ' αὐτῶν ἡμεῖς
σατομὸν ὡς ἰσχυρόν αὐτῶ
καθόλου, δι' ὅτι τοῦ νόμου
ἴστιν αὐτὴν μελέτην κλέσαι
δὲ· ἵνα μὴ ἀργούμεν ἐκ τῆς
δείας μηδὲ μὴς ἀργήσῃ.

ἄλλος, ἐμπαλινταῦ αὐτοῦ
δοῦναι. καὶ ταῦτα μὲν πρὸς
πάντας ἔρεται. ὅταν δέ τις
διαπολλῶν αὐτῶν. σω
ματικῶν φημι ἀρετῶν καὶ
τιχικῶν, ὅς ἐργασίᾳ πρὶν
ἡτοσμοντικῶν χερεῖτι χυῖ ἀφελ
θῇ. ἀσκηθῇ μοερωσ, πρὸς τὸ
περὶ τῆς αὐτοῦ τιχικῆς,
ὁ φέρεται φέρεσθαι ἐπὶ
πολλὰ δακευαῖς μοιαι, ὡς
κόρεω ὁ φθαλμοῦ φύλαττα
ὡς φησὶν ὁ τῆς κλῆμακος.
ἄλλος αὖ καὶ τὸ πῦρ καὶ τὸ
ὕδωρ ἀφ' ὧν ἐστὶν οἰκομο
νικῶς δαῖτην ἐπαρσιν,
ἀνδροτί. τὸ μὲν πῦρ ἐστὶ,
ὁ καὶ δακος πόρος καὶ ἡ
θρμὴ πῖττις. ὡς φησὶν ὁ

ἄλλος ἴσας αὐτὸν· τὸ δὲ ὕδωρ, τὰ
δάκρυ αὐτοῦ· οὐ πάντες δὲ δι-
δορταῖς αὐτὰ φησὶν ὁ μέγας
Ἀδαμᾶσιος· ἀλλὰ τοῖς ὁραῖς
καὶ τῷ ζῴῳ ὁρᾷ τὰ πρὸ τοῦ θα-
λάσσης καὶ μετὰ θάλασσαν ὁρᾷ,
διὰ τῆς πρὸ τῶν τοιούτων
δὲ τῆς κοῦσας ἢ τῆς συχίας μερ-
μης· οὕτως φησὶν ἡ συχίας, αὐ-
κούσας αὐτῶν· καὶ πάλιν·
ἀρχαῖοι καὶ γὰρ αὐτῶν· αὐτῶν
τῶν μερμης τῶν γὰρ αὐτῶν τοῦ ζῴ-
ου γένους τῶν φύκερ ὡς φησὶν
ὁ ἄλλος ἴσας ὕδωρ καὶ οἱ λοι-
ποὶ· ὡς μάχισται μερμης
δυσμερμης καὶ τοῖς λῆξις με-
ταξὺ καὶ αὐθιγερῶν αὐτοῦ,
διὰ τῆς αὐτῶν αὐτοῦ αὐτοῦ
γῆς καὶ φυγῆς τῶν αὐτῶν.

Καὶ τῶν σκοτῶν ζοῦντων
μοῦ σὺ τυχίῳ καὶ μερίμνῳ
οὐ μόνον τῶν υἱῶν τῶν καλῶν
καὶ τῶν μηδανῶν. καὶ
τῶν δοκούντων ἀμαρτάνειν.
ὡς φησὶν ὁ τῆς κλήμακος. καὶ
κραυγῆς ἐταράξετο ὁ φθαρ^{μι}
καὶ τῶ ἐξ ἑκ^α. Διὰ τοῦτο, πα^α
σὶ μὲν προσήκει αἰμερίμνῳ
καὶ τὸ κατὰ θῆλον ὁλοῦσθαι.
τε ἐκ μέρου οἱ υἱῶν τῶν καλῶν
προέρχονται. ἵνα καὶ αὐτοὶ κερ^α
εἴλωσιν ὡς φερόμενοι καὶ
γνώσιν ὡς κινῶν, ὥστε οἱ δὲ
μεροὶ ὁλοκληρωσὶς ὁλοῦσθαι
καὶ πάντων μερίμνῳ εἶναι
τοῦ ἀρεσθῆσαι θῶ. ἵνα ἵ^α
ληθῇ τὴν προαίρεσιν αὐτῶν
καὶ χρίσιν αὐτοῖς τῆς

αὐτὸν ἀποσώσῃ διὰ τὴν ὁ-
ποῖαν κῆς γνώσεως· καὶ φθα-
σεν αὐτοὺς ποιήσῃ ὅτι τὸ με-
λετᾷ τῷ πρῶτῳ θεωρεῖται·
πρὸς τὸ κτῆσθαι σὺν τῇ
μοῦ τύχῃ αἰμιῶντος· καὶ
ἔπειτα τῷ πρῶτῳ τῷ πτωχῷ· καὶ
οὕτω κατὰ μὲν κροῦ ὅτι τὰς χο-
-πὰς θεωρεῖται ἀνὰ τὴν αὐτὴν
καὶ τῆς τοῦ μακαρίου τῷ
φυλάκῃ κατὰ τὴν ὁρμήν αὐτῶν·
ἔπειτα αὖ ὅτι τῷ τῷ λογιῶν
φειμένη φθασώσιν· ἡ τῇ σέ-
αὶ τὸ ποσὸν· ὡς τῇ σὺν ὁρμῇ
μὲν ὅτι· λαμβάνει τὴν χρῆσιν
ἐκ τοῦ ταλάντου· καὶ ἐπει-
θι σὺν φειμένη φησὶ τὸ ποσὸν
αὐτοῦ· αἱ δὲ ποῖ καὶ θε-
ωρεῖται ὡς οἱ μὲν, οὐκ ὡς οἱ.

καὶ αὐτοὶ ἐπὶ αὐτοῦ αἰῶνος
τούτου ὄσιν. ἡ δὲ ὁρῶν, τοῦ
μέλλοντος ἐστὶν ἐργασία ὡς
φησὶ ὁ ἄγιος ἰσαάκ.

α
Πρῶτον, ἡ γυνὴ τῆς τῆς
αἰου τοῦ τοῦ ἀλφειῶν καὶ τοῦ
ρασμῶν ὡς φησὶ ὁ ἄγιος δα-
ρόθεος. καὶ τοῦ τοῦ ἡμεῶν ἡ
ἐπαθὲν ἡ ἡμεῶν φύσις ὑπο-
τῆς αἰμαρτίας. Δευτέρα,

ἡ γυνὴ τῆς τῆς ἡμεῶν τῆς
ματρὸς καὶ τῆς τῆς ἀνδρὸς
τῆς ὡς φησὶ ὁ τῆς κλίμακ.
ὁ ἄγιος ἰσαάκ. καὶ ἄλλοι πολλοί.
τῆς τῆς. Τρίτη, ἡ γυνὴ

τῆς τῆς ἀγαπᾶται καὶ μέν-
τα ἡ ἀγαπᾶται ὡς ἐν πᾶσι
τῆς θεῶν γραφῆς ἀρτίσκε.

Τέταρτη, ἡ κατὰ νόμους τῆς ἡ-
τῆς κόσμου διὰ τῆς τοῦ κύη

μαρτυροῦν· καὶ τῶν ὁμῶν
ἀντιμαρτυροῦν καὶ ἀποστόλων·
καὶ τῶν λοιπῶν αἰσίων· μαρτυ
ρῶν τε καὶ ὁσίων τῶν ἁγίων· τῶν
τε ἐγγύων καὶ λογίων αὐτῶν·

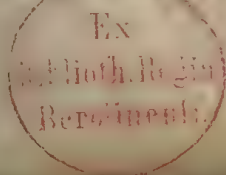
Πῆλοτι, ἡ γυνὴ οἷς τῆς τῶν μαρ
μαρτυρῶν φύτε ὡς τε καὶ ἄλλοι
ὡς τε ὡς· ὡς φησὶν οἱ ἁγιοὶ πρὸς
τὴν ἑρμηνεύσαντες ὁ δὲ δαμα
σκηνος· ἕκτι, ἡ θεοῦ

Τῶν ὁμῶν· ἡ γυνὴ ἡ γυνὴ οἷς
κατὰ νότον τῶν ἀντιμαρτυρῶν κτί
μαρτυρῶν τοῦ ἁγίου· ὡς φησὶν ὁ
γραφὴν τοῦ ἁγίου τε καὶ ἡ ἐκ

ἑκδόν, ἡ κατὰ νότον τῶν
ροντῶν κτίσματος τοῦ ἁγίου·

Οὐδὲν, ἡ πρὸς τὸν ἁγίου οἷς· ἡ δε
γομένη θεολογία· αὐτῶν
οὐκ ἔστιν ἡ θεοῦ ἡ γυνὴ
γυνὴ οἷς, αὐτῶν τε οἷς, πρὸς

ποιοῖ τῷ ἐπὶ πνευματικῷ· ἰ
μαζαὶ αὐτοῦ πνευματικῶν· ἀνκρῶν
καὶ τοῖς πνευματικῶν· καθάραι τὴν ἑ
αυτοῦ φύσιν ἐκ παντὶ πνευματικῶν
πονηθῶν· ἀμνηστῶν· καὶ κατὰ
χαρὶ μὲν χαρὴν πνευματικῶν καὶ τ
λοιπῶν· αἱ δὲ τοῦ ἑαυτοῦ τῷ
θεωρεῖν τὸν· ἡτοῦ πνευματικῶν
ἀμνηστῶν καὶ τὰς τε σωματικ
πράξεις καὶ ἡτοῦ καὶ ἡτοῦ
φύσιν καὶ φύλατίν καὶ ποιῶν
αὐτῶν· ἐξ αὐτῶν τῶν τοιοῦτων
ἀμνηστῶν καὶ ἀργῶν καὶ ἀξί
οῦται καὶ μορεῶν· αὐτοῦ τῶν
τῶν πρῶτης γνῶσεως λαμ
μαζαὶ τῶν ἀρχῶν ὁ πνευματικῶν·
καὶ ὁ σοφὸς ἐκ τοῦ ἐαυτοῦ μελῶν
τῶν ἐαυτοῦ· καὶ ἐν τοῖς δι
δομαζαὶ αὐτῶν ὁ ἑαυτοῦ με
λῶν· πνευματικῶν ἐν αὐτοῖς·



ὁ
τοῖς
τῶν
τῶν

117
Χριστῷ ἅς ἐξήμελθον τῷ
τοιοῦτον· καὶ οὕτως αὐτῇ μα
τις ἡ ἄλλη πρῶτις ἐρχεται
τῷ μοι· ὡς αὐτὸς καὶ ἀλλοι π.



588/ in der...

...wird...

...wird...

Prinz Max, welcher sich voran in der
Königlichen Hofkapelle am 108 $\frac{1}{2}$ Uhr...

238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2

238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2

238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2

238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2

238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2
 238. 10. 15. 2

